

Libalâ tayre pur keskim Ji a'sil a'mberu mîskim
Be zülfu perçemu biskim heman lekır meseyrane.

Me seyrankır ı SEYİT KADRİ İisine sine-I BEDRİ
Linakşe huye dersadrı leve levbu me pervane.

Çı pervanbu peru dilsuht Jinasut ta hata lahut.
İşaret da yeka yek gut HAZİNE'e fer H'e şirane.

ve mürşidim İmamı Ali'dir. Hakikat, o Şah pirim anlayışlı, sırlı yol arkadaşımıdır. Güneşine karşı ay gönülüne nasıl bir yıldız aktı. Gönülden celalli güneşim. Berrak çeşmenin ta başındanım. ben ne acaiib hâl deniziyim. Onun için uçuşum en yüksektedir. Yüksekte anber ve miskin aslından çok yeşil kuşum. Hemen kendini seyreden zülffe, perçemli ve gisuliyim. Seyyid Kadî'yi seyrettim. Hu ile nakışlı sinesi, tam ay sinesidir göğsündekine pervane oldum.

Nasıl bir pervane idi ki gönül ve kanatlarını birden yaktı. Alemi nasuttan lâhuta kadar işaret vererek tane tane söyleyen arslanlar yavrusu HAZİN'dir.

AÇIKLAMA :

Gül	: Cenâb-ı Allah
Bülbül	: Hz. Rasûl
Sümbül	: Eshabı Kiram
Gönül	: Hz. Şeyhin kalbi

Gönül ve bülbül eltafi ilâhiyeye, yani Esmayı Hüsnaya mest ve hayranlıkla gazel okur. Gülün parlaklığı, yani tevhidi ilâhî ve hak dinin bilinmesi, bülbül olan Hz. Rasûl'dendir. Çimende yeni çiğ tuttu. Peygamberlerden sonra gelen Hz. Muhammed ve esahabı, dini en üst kemâle erdirdiler.

Sıradan okuyucağımız bu üç kadiseyi Hz. Şah-ı Pîr'in Vefâtından sonra yazmıştır. Vefâtından uzun seneler geçtikten sonra da yine Hz. Şeyh, Şâhının bahsi geçince bir çocuk figaniyle ağlar ve cezbe cemaate de sirayet ederek hepsini de ağılatırdı. Çünkü onun gibi, şeyhine bağlı ve vefâli görülmemiştir. Bir gün sohbette açıkladılar: "Cenâb-ı Allah'ın Hz. Şahi Pîr'e verdiği ve onun tasarrufu bambaşka idi. Bir gün sabahleyin müftü ve cemaat ile sohbet ederken, aynı zamanda Bâğekûnda Hz. Şahı Pîr'in hizmetinde idim. İrân'dan bir halifesi de huzuruna gelerek dedi ki: "Birisı geldi, tevbe etti, hücreye çekilmiş, virdine dalmış, on saatten fazladır hareketsiz duruyor. Müritler bunun sağ yahut ölü olduğunu soruyorlar" diye halife İrân'dan, Bâğekûn'da dünyasını 18 sene evvel değiştirmiş Şah-ı Pîr'den soruyor. (Çizre'de sohbet eden Hz. Şeyh dinliyor.) Hz. Şah-ı Pîr halifeye dedi ki: "O, kafir bir komünist idi. Adımı işitmiş ve tecrübem için sana geldi. Sen tövbeden evvel getirttiğin tevhid kelimesiyle iman nuru kalbine nakış oldu, müslüman oldu. Virdini çekerken kalbinde vahdet nuru zuhur etti. O nurun seyrindedir, ben üzerinden nazarımı keseceğim. Uyanacaktır, ölmemiştir."

KANE ŞAHEMİN HÜDA

Lütfü İhsane te yarab vasie İm şeb Hazin pur bu geda
Kâ habîbu dilberemîn Kâne şahımın H'uda.

Kâne Hurşide zemanı Kâne stuna A'lıman.
Kâne Yusuf mahe Ken'an kâne şahımın H'uda.

Kâne bedra Ahmedliyyu Kâne lutfu sermedl.
Kâne İokmane medliyye kâne Şahemîn H'uda.

Kâne şemsa aslımanan kâne şeyh'e İnsu cınan.
Kâne nurha kalbu balan kâne şahımın H'uda.

Kâ gula bağıe mekânan kâ tayre lâ mekânan.
Kâgula der sadre divan Kâne şahımın H'uda.

Kâne sultane şerifu kâne ev bejna lutf
Kâne ev nurha menifu kâne şahımın H'uda

Kâne ev meşrabu veysu kâne ev İsâ nefes
Sad hazar feryad darest kâne şahımın H'uda

Sad hazar feryadu efgân kâne ev kudsi nişan
Kâ vekile Şahe ADNAN kâne şahımın H'uda

Kâne ev bedra temamu kâne şahemîn Hüsam
Kâne ev âlif mekamu kâne şahımın H'uda

Kâ gula bağıe Muhammed kâne ev nura mücerred
Kâne necma burca es'ad kâne şahımın H'uda

YA RAB NEREDE ŞAHİM?

Lütfu çok geniş Rabbim, bugün Hazîn çok oldu geda
Hani sevgili dilberim, hani benim şahım ey Hüda
Hani zamanın güneşi, hani âlimlerin direği
Hani Kenan mahi Yusuf, hani şahım Hüda
Hani Ahmed'in lütfu, hani ilâhî kerem
Hani gördüğümüz Lokman, hani şahım Hüda
Hani göklerin güneşi, hani ins ve cinlerin şeyhi
Hani kalblerin yüksek nuru, hani şahım Hüda
Hani mekânlar bağının gülü, hani lâ mekânlar kuşu
Hani divanların başındaki gül, hani şahım Hüda
Hani sultanı şerif, hani o boyu latîf
Hani o nura menif, hani şahım Hüda
Hani o üveys meşrep, hani o İsa nefes
Yüzbinlerce feryat deres, hani şahım Hüda
Yüzbinlerce figan ve efgan, hani o kudsî nişan
Hani vekile şahe Adnan, hani şahım Hüda
Hani o tam dolunay, hani şahım Hüsam
Hani oy yüksek makam, hani şahım Hüda
Hani Muhammed bağının gülü, hani o mücerred nur
Hani arslan burcunun yıldızı, hani şahım Hüda

AÇIKLAMA :

Bu kaside Hz. Şah Hüsamüddin'in vefâtından sonra yazılmıştır.

KES HEVARAMIN NE PIRSI

Kes hevarimn ne pirsî hey havaramin zellî.
Mame be ustadu rehber Kâne Murşîd kâ dellî.

Kâne ustadek H'udayî kâne melhem kâ devayî.
Min H'ilaskat vl cefayî Kâne murşîd kâ dellî.

Kâ devaye kalbu baiân kâne nura sîrru halan.
Destegire bimecalan kâne murşîd kâ dellî.

Bî mecal mam ez Jirîva ruju şef mam ez dineva.
Kârû Kârbum pive pive kâne murşîd kâ dellî.

Kâ tabîbu dilberemin kâ habîbu esmeremin.
Kâne şeyh'u enveremin kâne murşîd kâ dellî.

Mame be rehber ku jarim mame be takat neçarim.
Girtîye nefsa ğedarim. Kâne murşîd kâ dellî.

Çarnaçarim pur sefîlim muptelâ-u pur A'îllim.
Çaf lire mamu zellîm kâne murşîd kâ dellî.

Çaf lî re mam be emelbum hivîya lutfâ ezalbam.
Vek esrek be bedelbam kâne murşîd kâ dellî.

Kâ şefafa dil Hazîna kâ devaye dil birîna.
Kâ taca şeyh'u zîna kâne murşîd kâ dellî.

Dil birîndaru Hazînim pur bî ahânu enînim.
Sîne suje ateşînim kâne murşîd kâ dellî.

Sîne suje Ture Sîna herdu züffe sercebîna.
Bir jîmin ef aklu jîna kâne murşîd kâ dellî.

SORMUYOR İMDADIMI KİMSE

İmdadımı kimse sormuyor, ah ne zavallı imdadım
Üstad ve rehbersiz kaldım. Hani mürşit? Hani delil?
Hani ilâhî üstad? Hani yaraya melhem?
Beni bu cefadan kurtaracak hani mürşid? Hani delil?
Hani kalblerin en yüksek nuru, hani hâl ve sırlar nuru?
Çaresizler elini tutan hani mürşit, hani delil?
Yolda mecalsiz kaldım gece gündüz çöllerde
Kör ve sağırdım şurada burada. Hani mürşit, hani delil?
Hani dilber tabibim, hani esmer habîbim?
Hani nurlu şeyhim, hani mürşit, hani delil?
Rehbersiz zavallıyım, takatsız naçarım
Zalim nefse bağılıyım hani mürşit, hani delil?
Çarnaçar sefil, hem de çok âlilim.
Gözü yolda bir zellim hani mürşit, hani delil?
Gözü yolda kalmış emelsizim, ezel lütfunu ümitlerim.
Bedelsiz esir gibiyim, hani mürşit, hani delil?
Hani hazinlerin kristali, hani yaralı gönüllerin devası?
Hani şeyhlerin ve Sevgililerin tacı hani mürşit, hani delil!
Gönlü yaralı Hazinim, çok ah eden ve inleyenim
Sinesi ateş ile yananım, hani mürşit, hani delil?
Turi Sina'dan sinesi yanık alnına düşmüş iki zülfü,
Akıl ve fikrimi götürdü, hani mürşit, hani delil?
Nerede aklım, neede fikrim, hani o zevk ve cüşüm?
Zavallı bir uyuşuk oldum, hani mürşit, hani delil?
Zavallı oldum, evham oldum, hani maksat, hani imkan?
Nur yemez kuş oldum, hani mürşit hani delil?
Tuzakta kalmış kuşum, gönlümde kemedde
Gül bahçesinde öten bülbülüm, hani mürşit, hani delil?
Güya çok eski bülbülüm, ciğerden kan akıtanım.
Gece gündüz yoluna okurum, hani mürşit, hani delil?
Çok söyleyen deli bülbülüm, öz adım SEYYÎT HAZİN'dir.
Ya eminler şahî rasûl, hani mürşit, hani delil?
Gönlü deli Kadrı'yim, ah sevgilim, hani şahim

Kâne aklım kâne huşım kâne ev keyfu H'uruşım.
Bume a'bdalu hemuşım kâne murşid kâ dellil.

Bume A'bdal bume evham kâne maksat kâne Imkân.
Bume tayre nev denu dan kâne murşid kâ dellil.

Bume murğe kaydu benda kalbu dill mal nef kemenda.
Bûlbûle gûzaru H'enden kâne murşid kâ dellil.

Bûlbûle guya jimejım H'un Jimelâke dirajım.
Bume ruhne riju bıjım kâne murşid kâ dellil.

Bûlbûle pur beju dınlım Meh'lasım seyyit Hazınım.
Heyhavar ya şah emnlım kâne murşit kâ dellil.

Kadıylım dlnem dllem ah kâne mahbub kâne mın şah.
Nak'şe sinem ya huvallah kâne murşid kâ dellil.

Mame be murşid be kârım mam ruja haşru hevlu hingâm.
Der ğerlku taknu kumkâm kâne murşid kâ dellil.

Ez ğerlbım bekesu kls be şemalu findu besûs.
Bellbasu tazıyu lls kâne murşid kâ dellil.

Bellbasu tazıyu a'r hervekl vahşe şeba tar.
Dılbızru ve kâr kâr kâne murşid kâ dellil.

Dil bızru kâre kâre her vekl ğurıye nızare.
Kez nehat bite havare kâne murşid kâ dellil.

Ez dıkım havaru ğazl murşidek çeşpanu bazı.
Min H'ılaskıt vl barazl kâne murşid kâ dellil.

Ef çı H'enzlrek şerare Dûnya kır tangu tare.
Hey havaru set havare kâne murşid kâ dellil.

Yaralı sinemde ya huvalallah, hani mürşit, hani delil?
Mürşitsiz kârsız kaldım, haşır günün hengâmında
Batak ve dar yolda, hani mürşit, hani delil?
Ben kimsezi, sorulmayan mumu yanmazım.
Şurda burda gezenim, hani mürşit, hani delil?
Şurda burda gezen vahşiler gibi gece gündüz
Nerde gönül vikarı, hani mürşit, hani delil-
Gönül kâre kâre ağlar, gözler akarcasına
Gelmez imdadıma kimse, hani mürşit, hani delil?
Feryat ve figanlar ediyorum dört tarafta tam mürşide
Beni nefisten kurtaracak hani mürşit, hani delil?
Bu ne zor nefistir, dünyayı bana dar etti.
İmdat, yüzlerce imdat, hani mürşit, hani delil?

AÇIKLAMA :

Bu kaside Hz. Şah Hüsamüddin'in vefâtından sonra yazılmıştır.

ZAİRA KABRA ŞAH ALİ

Ez ravem Bâğekûn derman bikim dağe derun.
Pı H'aka kabra şah All da ez neblm dlnu cinun.

Kassem bicane şahe nur ev mestira jiset kuhe tur.
Ravdu cinanu feyzu nur saf saf melek le zalrun.

Zaire kabra şah All kalbe duvna nur le cell.
Beşik mekame sat vell beyta üstadu sallkun.

Ev kabra ya şahımlne der bağe envar çımene.
Pura jihûsnû nuru şene, kehfa fakru sallkun.

Ravdek medl der kabra şah yarab çibu ef lzu cah.
Her çar taraf H'uşldu mah H'azlya bıtye Da H'llun.

Her çar taraf cu selsebli gül çiçeku tarhen cemil.
Kâsu şarabu zencebli işrip henlen şaribun.

Ya RAB çı hûsne ef mekân Je set hazar kâni dızan.
Huru gulmanın cıvan guvend girendin daimun.

Guvend girendan şâdıyan kazu kefuku kumrıyan.
Şadıkların H'al cındıyan gutın bihafre aminun.

Gutın selamun aminun ya merhaben bizzakrun.
Tuba lekûm ya aşkun buşra lekûm ya aminun.

KADRI bı ayme can digut seset hazaran yek ne gut.
Ercu minallahil vedut nehnu geda min da H'llun.

Set merhaba ya şah All Sultane uşşaku vell.
Fırdevs mekambıt ya vell medhe bıkan jı vasıfun.

ŞAH ALİ MEZARINI ZİYARET

Bâğekûna varayım. Gönlümün derindağını, Şah Alinin mezar toprağıyla deva edeyim ki deli ve mecnun olmayıyam.

O nur şahın canı ile yemin ederim ki, o yüzlerce Tur dağından da büyüktür. Orası Cennet'in bahçeleri olup feyz ve nurdur. Saf saf melekler onu ziyaret ederler.

Şah Alinin mezarın ziyaret edenlerin kalbi nur ile cilâlanır. Şüphesiz yüzlerce veli makamı olan bu mezar, üstad ve salıkların beytidir.

Ruhumun nurlu mahçesi şahimin bu mezarı çok çok güzelliğın bahçesi olup, fakir ve salıkların mağarasıdır.

Şahimin mezarın da bir bahçe gördüm. Ya rab bu ne kadar yüksek makamdır. her dört tarafta ay ve güneşler, ne mutlu oraya dahil olana.

Her dört tarafı güzel çiçekler kaplamış, selsebiller akar, daimâ şarap ve zencebil kâseleri içiliyor.

Ya Rab ne güzelliğın yeridir bu? Üç yüzbinlerce pınar fişkirir, genç ve güzel huriler ile gilmanlardan daima oynayarak halayı çekerler.

Halayı çeken o neşeliler, bu genç güzelleri de neşelendirerek hep beraber "selâmun âminûn" dediler.

"Selâmun âminûn" dediler. Merhaba ey zâkir (Hz. Şeyhe) aşkınızdan size Tubayı müjdeleriz.

Kadrî can gözüyle gördüğünün üçyüzbinde birini de söyleyemezdi. Ya Rab biz gedayı da ona ulaştır. Yüzlerce merhaba ey âşıklar ve veliler sultânı Şah Ali.

Firdevs cenneti daima yerin olsun, vasıfların övünsün.

Ya RAB H'uda Hakke H'ukl kabra şahe min nur bıkı.
KADRİ bıvı mansur bıkl da em nebln je ğafılun.

YARAB Şahe âll mekam radl bıkl bı hüsne kelâm.
Der beyraka H'ayrul enam mesruru şadu şaklrn.

Şadlyel Kadır her hebl dınef nuru rıda tebe.
Der hadrete husne tebe der cema zümra murselun.

Lutfe bıvıra her bıkl tacek jl nure ser bıkl.
Dıbacu atlas leblkl ahsen makambıt H'alldun.

Ya RAB bıdıdara H'ukl vı vasıle lutfe H'ekı.
KADRİ jrvı mahrum nekl nahnu lleyhl vasılun.

HÜSNÜ ŞAH

Ef çı hüsne lite ey şah ku te melâk llıme sut.
Serupa bume kebabu medıdıl pıhtu bı zut.

Ef çı dağe te le dılda ku hınaf bune gurı.
Esere daye dımağa mejlıye hestı dı kuht.

Vere der sıneu dıll cama muşa'şa vekı ruj
Vereda keşfe bıklım ardu semau meleköt.

Ya Rab zati hakkın için şahımın mezarını daha da çok nurlandır.
Kadrîyi onunla sevindir, ondan ayrı düşünme.

Ya Rab o yüce Şâhı güzel sözünle nimetlendir. Hz. Rasûl sancağı
altında onunla birlikte sevinçli şükûrdar et.

Kadrî'yi şad eden o Şâh, daima senin rıza nurunun içinde
peygamberler topluluğunda en güzellerden olsun.

Ya Rab ona daima lütfet, nurdan taçlar giydir, dibac ve atlaslar
içnide makamların en güzelliğinde de daim olsun.

Ya Rab cemâlin hakkı için onu lütfuna ulaştır. Kadrî'yi ondan
mahrum etme, hepimizi ona ulaştır. (Amin)

AÇIKLAMA :

Bu kaside Hz. Şah Hüsamüddin'in vefâtından sonra yazılmıştır.

ŞAH GÜZELLİĞİ

Ey şah bu ne güzelliiktir ki ciğerimi yaktın. Baştan başa kebab
oldum. Gönülde de ateş ve alev.

Gönle nasıl bir dağ vurdun ki içim alev oldu. Tesiri beyne vurdu.
Kemiklerdeki ilikler bile emilmekte.

Gönül ve sineye gel. Ey çok parlayan güneş, gel ki, yerleri,
semaları ve melekûtû keşfedeyim.

ZÜLFEN GUNGİLİ

Yara ku şerîñ kabîllî minnet jî zûlfa gungîllî.
KADRÎ tu sultane dîllî destur bî yezdanî Hazîn.

Destur bî yezdanî Vefâ lev dîl bu ayîne safâ.
Ustadu rehber Mustafa bûlbûle bağanî Hazîn.

Bûlbûle surgula geşî pabende ev zûlfa reşî
herdem sîkârû ser H' aşî dalm lî meyhane Hazîn.

Herdem sîkârû mestî tu dalm kadeh serdestî tu.
Bîllah jî H' u navestî tu, çaf nere H' alânî Hazîn.

Çaf nere H' alâ sur şîrîñ aşîk lîyara bune dîn.
Bîllah ne dîn vekte Hazîn ef range şeranî Hazîn.

Çaf nere H' alâ esmerî mecruhe dema cevherî.
Der işke yara kengerî herdem bînalânî Hazîn.

Dalm bînalû ahîfu, dîl bende rûye mahî tu.
Çendan bî izzu cahî tu meşhur bînadanî Hazîn.

Meşhur bînadanî Hazîn Dîldağê dara zûlfa çîn.
Çun a'ndellîp bî gül revîñ lev pur gâzel H' anî Hazîn.

Lev pur bî avazu gâzel derbağê gûlzarû nefel.
Reyhanu sûmbûl pel bîpel lî çarğê devranî Hazîn.

Derbağê tarhe sûmbûlan tayen bî nefşû kuîfulan.
Sevda dîkrî pur akîlan dîl çu bî talânî Hazîn.

Dîlber bî tala ruherme ve esmera şehîñ şehê.
Derme ku gîrtî, H' argehe derdave zûlfanî HAZÎN.

DALGALI ZÜFLER

Şirinlikte kabiliyetli yar! Ancak dalgalı züflerinin minnettariyim.

Gönül sultanı Kadrî'nin izni Allah'tan.

Ey Kadrî, bi iznillah üstad ve rehberin Hz. Muhammed Mustafa'dır.
(SAV)

Gönülde safa ayinesi ve bağının bülbülü olmuşsun. Açılmış o kırmızı gülün bülbülüsün. Siyah züflerine bağlanmış, daima aşkının meyhanesinde ebedi sarhoşluğunla, yine elinde dolu kadehin vardır.

Yarın kırmızı yüzündeki şirin benine hiç yorulmaz gözlerle baktasın. Billâh misli görülmemiş o aslan bakışlı gözlere dileye dönmüş aşkınsın.

Gözlerin o esmerin beninde, yaraların o cevher yüzünün şevkinden, ah ve figanların da, o fidan boylu yarın aşkından.

Ah ve figan dolu gönül, o ay yüze bend olmuştur.

Fakat bu yüksek makamını bilmeyenler seni hâlâ nâdân sanırlar.

Seni nâdânlıkla ansalar da, gönlü yarın halkalı zülfüyle dağlanmış, gülünü kaçırmış gazel okuyan bülbülüsün.

Çok makamlı gazellerle, gülzâru çemende, reyhanu sümbülleri tane tane dönüyorsun.

Ey Hazîn, çok akılları sevdaya çeviren, sümbül, menekşe, ful bahçesinde gnölü de kaçırdın.

Çevresi nurdan haklakı güzel yüzü üzerinde bend olmuş zülfüne bağlı Kadrî.

Evet o ay yüzlü şirinler şahî esmer, gönlü de baştan başa kapıp kaçırdı.

LABI ŞEY

Ef seate ruje limin derbıkeve
De mahve bıke zulmetu şunen dışeve.

Ef kâre vekı guhbıdılı a'yne savab.
Veremın ıpre cıvanım negu mın gut bıdeve.

Veremın peyreve rahbum neke evham ılı dıllı.
Tayru bazı vele cıhbum be H'ude vekte dive.

Tayru a'laye semaim bı-mekân Labı mekân.
Şey'ı la şeyiyetım verte bıve tu teneve.

La bı şey a'yne suveydaye memutlak cıhe dost.
Jı sema tabısemek levme dı zahir bı çevlı.

Bıreu ey sahlıbe kâr derreye yare bı safa.
Bı tarazıyu hakıklı bıçlı pışber nekevlı.

Tu bı mızan bıke seyran ılısera H'ane-ı dost.
Da bı set nev-ı beyan kıt Jı tera ruhu H'afı.

ılısera H'ane-ı canan bıke tayrane Vefâ.
Farru bazı be hu gazlı bı çlı lâilâ bıkaflı.

Ruh ehfau H'afı cıvela tevhide bıgır.
Nefsu sır der tabaka kalbe sanev ber dıkeve.

Bıke tafsil Jı du harfan megu lâ ılıla guftı.
Bıgu her şey-ı yetı cevvara la şay me hevı.

Sırre İmkân Jı sera perdeyı lahut medlıdı.
Tu ılı hale Şeyhe Mansur Hallaç pı ne kevlı.

ŞEY'İYETSİZLİK

Bu saatte bana doğacak güneş, geceye mahsus karanlıkları yok edecektir.

Bu hakikatı gel dinle, söz ile değil, doğrusu genç yaşta tarikat piri oldum.

Yolun öncüsüyüm, bana tereddütsüz gel. Vallâhi istediğin yerin ögle uçucu şahiniyim.

En âlâ semanın mekândan, Lâmekânlar kuşuyum. İster istemez şey'i.lâ şey'iyettayim. Öyle Lâ şey'im ki Süveydam (kalbimin içi) mutlak dost yeridir.. Onun için baştan sona kadar her şeyi zahir gözlerle gördüm.

Ey kâr sahibi, Yar'e safa ile git. Hakiki ve dengeli ol ki, karşısında düşmeyerek safa ile varasın.

Dost hanesini baştan başa denge ile seyran et ki, ruh ve hafi sana yüzlerce çeşitler beyan etsin.

Ruh, ehfa, hafi, tevhid cetvelini tuttu. (Lâ ilâhe illallâh) Nefis ve sır tabakalar altında, o sanavber kalbe düştü.

Ey Vefâ (Seyyit Kadîr) sevgilinin hanesinde şahin gibi uçarak Hu avazıyla Lâ Lâ'da dur.

Lâ ve illâ diye iki kelime ile açıklayarak de ki: Bugün Şeyitte Lâ şey cevherimiz vardır. Münkün olan sırrı lahut perdesinin başında gördüm. Hallacı Mansur'un haline düşmemek için dikkatli ol.

Sirre Imkân kademe dâire der kazde a'la.
Yek bî yek seyre dîkl gava tu pişber dekevl.

Gavatu pişber bıkevl KADRİ te dil suzu HAZİN.
Lazime sabru sebat kl be H'unde kat neravl.

ZÜLFÜ SİYAU BADE

Ey dil bıdırin perdeye zingaru selâbet.
Ez deste menu zülfe sıyahu meyu badet.

Der deste surahl here der mahfele canan.
Mestane bıçl ber sere güzare nezaret.

İru kl Tubl sagaru carne bıçl peşber.
Pişre bıgere kâre tu ahır bî nedamet.

Be bade nüşustem ne cevaz ey dille şeyda.
Ef kâre çıkârest lı eyame şebabet.

Ey meykedehe plurun neşevem ta deme ahır.
Da huş bıgehlm berdere bazare melâhet.

Da her ve heblm kelbe dere menzile canan.
Bı behre nebim jı lutfete ey şahl şefaaf.

Rusvayı cihan er neşudl KADRİYE dil rej.
Der âlema balâ ne burî lzzu refahaf.

Cane me sefer kerde lıder canlbe yaran.
Gutım hera ey tayre dil ALLAH'a emanet.

Ger yare te ne hat ber serete KADRİYE fanl.
Ez bah'te raşu emre H'udara çı şıkayet.

Sirre imkân dairesinin kademinden (dairesinden) Allaha kast ederek çık ki, karşısına geçince birer birer seyredesin.

Gönlü yanık Hazîn Kadîrî! Onunla karşılaşınca sabır ve sebat etmen lâzımdır. Allah aşkına kaçmıyasın.

AÇIKLAMA :

Bu kasidede bütün evliyâ makâmını, şey 'iyette olanlar ile, lâ şey 'iyette olanlar diye iki kısma ayırmıştır. İhsan yolunda geniş tafsilat vardır. Sohbbette Hz. Şeyh buyurdu ki: "Nefsini bilen Rabbini bilir" hadisi şerifinin sırrı vardır.

SİYAH ZÜLF

Ey gönül, gönüldeki katılık ve pasları yırt, bir elimde yarın siyah zülfü, bir elde de bâde.

Elinde sûrahi ile sevgilinin konağına git. Gül bahçesinin başına mestane giderek gör. Bugün dolu kadehinle karşısına çık. Sonra ağlar ve pişmanlık duyarsın.

Badesiz bir zamanın geçmesi doğru değildir. Ey delice aşık gönül, çünkü bu nasıl bir gençlik devresidir.

Ey İhtiyar Meyhaneci, son vakte kadar da meyhaneden çıkmıyorum.

Ta ki sevgilinin kapısına hoşça varayım. Daima sevgilinin olduğu yerde bir köpek olarak bulunayım ki, ey şefaât şahı (Hz. Rasûl SAV) lütfundan hissesiz kalmayayım.

Kalbi yanık söyleyen Kadîrî, bu aşk ile âleme rûsvay olmadan, yüksek âlemleri kolaylıkla ve şerefle geçemezsin.

Yarın bulunduğu yere sefer eden ruhuma dedim ki: Ey gönül kuşu, Allaha emanet olarak git. Eğer yarın başucuna gelmediyse, ey fani Kadîrî siyah bahtından ve ilâhî emirden ne şikayet edeyim.

ELA EY DİL

Elâ ey dil çıra dalm dinall.
Tu şeydayl veya mecruhe H'all.

Bırndarl il H'ala ruyê leyâ.
Lı deştu çulu sehra be hevall.

Be havalu pur perîşanl bı efgan.
Çiye maksut jitera pur pur dikall.

Me maksat dilbera şırtnu yekta.
H'uyabıt her sehar dema luâll.

Me demu lu lu u zûlfen perîşan.
Me haval bı şefu Ruj bı zevall.

Nebi hevatu bı maksudu dınlm.
Bele ez aşıkım fıy kullı hall.

Dile dilda yakın tabıt kıyamet.
Jı hûsnü hikmeta yare ne Hall.

Ne H'all dil eger naru eğer nur.
Sena berke cevaba her suall.

Lı ture sine-l dıl nura nure.
Çı mızbahek şerifbu le mısall.

Mısalu kevkeba subhe sehergah.
Sema-u ardu kursı pı şemall.

Nucumen pur kanadılın behlye.
Lı sadre min dubun durru luall.

Medulbu meskena durru nefısa.
Çı KADRİ bu vekı bedra KEMÂL'ı.

AH EY GÖNÜL

Ah ey gönül neden daima inlersin? Yarın yüzündeki beninin yaralısı yahut deli sevdalısı mısın? Evet, Leylâ'nın beninin yaralısısın. Çöllerde, sahrada, ovada yalnızca.

Çok perişan, inleyerek yalnızca nedir maksudun? Bu kadar çok ağlıyorsın! Maksadım o biricik şirin dilber her seher vaktinde inci gibi yüzü ile görünse.

O güzel inci yüzlü dilber, perişan zülfleriyle gece gündüz daima benimle olsa. Çünkü ben gayesiz, deli ve yarsız değilim. Her halimle tam aşıkım.

Gönlümün içi kıyamete kadar da yarın güzelliğinden ve hikmetinden boş kalmaz. Eğer ateş eğer de nurdan gönül boş değildir. Sena vadisindeki Berk gibi her isteğime cevap gelir.

Tur dağı sinemde, gönül nurlar nurudur. O nur nasıl şerif bir yıldıza benzer. Aynen sabah yıldızı gibi, gökler, yerler, kürsü onun nuru ile aydınlandı.

Çok yıldızlı kandilleri göğsümde inciler incisi gibi nurlandı. Fakat gönlüm, nefis inci (Hz. Rasûl SAV) yeridir. Kadîr ise Kemâl bedrindedir.

AÇIKLAMA:

"Gönlümün içi kıyamete kadar yarın güzelliğinden boş değil. Hz. Musa'ya SANA vadisinde gelen nur gibi her isteğime cevap gelir. Tur sinemde gönül nurlar nurudur, yani ilâhî zâtî nurdur. Sabah yıldızı gibi bütün yıldızlardan parlak olup, gökler, yerler, kürsü de bu nurla aydınlanır. Çok yıldızlı kandilleri Enbiyâ ve evliyayı kiram göğsümde vardır. Fakat esasen gönlümü nefis inci Hz. Muhammed için mesken yaptım. Kendim kemâlde bir dolunayım."

ABDE HÜDA

Nu ferHe Hudâ' dayım nu revneku nu nu bum.
Nu abde Huda nasım dıl zıkre be hu hu bum.

Dıl zıkre bu hu darı sahıp hünere kârı.
Necma şeva pur tarı çun meş'alu lu lu bum.

Pur kârı hünere vanı germeste Ji yezdanı.
Tasbıhe Ji kefdanı kârem bıçu hu hu bum.

Tasbıhe çıra dair ger Kadıf ne hışyarı.
Yarera Vefâdarı be ruvu rıya ru bum.

Be ruvu rıya zanım gül rege le dıvanım.
FerHe Şahe Osmanım lev kuvvetu bazubum.

FerHe Şahe şahbazım derkânı mekân bazım.
Aya veçi pervazım ber evce A'la bu bum.

Men murğe âlâ hestım ez kalı bela mestım.
Der ışka tu serbestım lev rastu hakkı bum.

Cun rastu hakkıme şayesteu kudsıme.
Nısbet BeHu Zeynıme serçeşmeı Kanıbum.

YENİ ALLAH KULU

Yenidoğmuş çocuğum. Şevkim yenidir yeni. Yeni Allah kulu bilirim. Gönlüm daima Allah zikrinde, kâr ve hüner sahibisin. Karanlık gecelerin yıldızısın. Çünkü meş'al ve inciylim.

Çok kâr ve hüner sahibisin. Allahım mestisin. Elden tesbihi bırak, çünkü işin gücün hu hu dur. Tesbihleri neden bırakırsın. Zaten uyanık değılsin, riyasız bedelsiz yarine Vefâlısın. Şüphesiz, riyasız biliyorum ki, divanın gül renklisiyim.

Osman Sirâceddin'in manevi evladiyim. Onun için şahin kuvvetindeyim.

O şahbaz şahin evladiyim. Kevn ve mekânda koşuyorum. Açıkça nasıl uçuşum vardır ki, en yüksek noktadayım.

Ben ve en yüksekin kuşuyum. Kâlûbelâ'dan mestim, dosduğu ve hakiki olduğumdan aşkında serbestim.

AÇIKLAMA:

Hadisi şerifte "Bu dünyadayken bir daha yeniden doğmayan, melekûtun ulviyetine giremez." Onun için Hz. Şeyh "Yeni doğmuş çocuğum, parlaklığım yenidir yeni." demektedir.

(Hu) Allahu Teâlâ'nın hem zat ve hem de sıfatları yerinde de kullanılır. Zat ve sıfat denizlerinde kemâl bulunca (Hu) isminin zikri husule gelir ki, her şey nefidedir, illâ Allah ispattadır. Salık, zat ve sıfatların seyrini tamamlamış ve kâmil bir kul olarak Allahu Teâlâ'yı da bilmıştır. Bu kulluk makâmı, bütûn makâmların üstündedir. Hz. Şeyh bu makamda (Nu abde huda nasım dil zikre be hu hu bum) "Allah kulu olarak yeni (tam) bildim. Gönlümde de hu hu zikridir."

"Çünkü hakikaten dosdoğruyum, kudsiyete layıkım. Nisbetim de İmamı Zeynel Abidin'dendir. Kaynağın ta başandanım."

EZİM İRU Lİ MEYHANE

Ezım İru dı meyHane dıkm pervaz dı camede.
Lı ber çenge dıreksım ez dıkm nâılân dıneyede.

Bınayera dınalım ez jı suza dıll dıkkâlln ez.
Jı şevka şahıdu sakı duHum mey ez pıyaleda.

DuHum mey ez bı şehkasın jıdema lu lu u elmasın.
Şaraba dıllberu hasan nasılbemın dı ameda.

Dı amede ezım serdar lenef yaran ezım dıldar.
Dı işkeda ezım hunhar ceger nara dıpehteda.

Mesıne pethu çteşbu mehestır jı dıdel reşbu.
Me tallı sur gula geşbu medı İru dı faleda.

Me felek muşterı lamlı dıgel ve zührebu tabı.
Nıcumen sadıbu camı, me tallı da dı burceda.

Dı burca sadı eşrefda llbedre halke erkemda.
Bıfıacı cımsıdu ercemda dılbabe nuru hüsne da.

Dı babe hüsne revşenda çı şevkek tacu şehperda.
Lı dem Hurşıdu mermerda me eHterda dı işkeda.

Dı işkeda çı sultanım bı tacu fıku tuğranım.
Be emre yare fermanım kemerdarım dı şevkeda.

Kemerdarım dı şevkeda dı çerhım pe seru peda.
Veku tulân bı bazı çum ll benda yar dı saydeda.

Dı saydeda çı şehbazım llmeydane çı rım bazım.
Lı vektı nadırı şazım dılhale katıu cengeda.

MEYHANE

Bugün meyhanede camın içinde uçan benim. Çengin önünde oynar, neyde de inlerim. Yanık gönülle ney ile inlerim.

Sevgilinin ve sakinin şevkinden, dolu kadehleri birden içerim. Şahlara mahsus kadeh ile, inci ve elmas gibi güzel yüzünden içerim. Dilberlere ve haslara mahsus olan o şarabın hepsinde de nasibim vardır.

Âlem içinde serdarım. Sevgililer yanında sevgiliyim. Aşkta hunharım. Ciğirim, alev içindeki kor olmuştur.

Sinem, alevli ateştir. Gözyaşlarım siyah gözden dökülür. Taliim de açılmış kırmızı güldür. (Hz. Rasûl AS) Bugün falımıza gördük.

Saadet burcunun şerefinde âlemin (Hz. muhammed) ikramında bana Cimsid şâh (en yüksek şah) tacı giydirildi. Nur ve güzellikte.

Bu kapıdan en güzellik ve şevkte taç ve şehperde yüzüm kristâl bir güneş idi ki aşkta yeşillendim.

Güzellik ve aydınlık kapısında tacım nasıl bir nurlu şehperdir. Kristalleşen güzel yüzümle aşkta yeşillendim.

Aşkta nasıl bir sultanım? Taç, kemer ve tuğralıyım. Yarın emrinde şekv ile durarak amadeyim.

Şevk ile kemer bağlamış, baştan başa dönerim. Yarın avına, köpek gibi koşarım, avda nasıl bir şahinim. Meydanda nasıl mızraklıyım? Cenkte ve vuruşta zamanda görülmemiş şazım.

Sevgilinin zülfünün mücadelisyle, meczûbların pir ihakkı için zafer ve fetih kapısından o güzelin yüzündeki beni gördüm. Sade dilberim beni, şehzadenin yardımıyla üçyüzbinlerce hikmet maddeleriyle akseden delillerden fetihler gördüm.

Li cidaie zülfen mahbuban be hakke pîre meczuban.
Me Halek di ruye huban di babe nasru-fetheda.

Me Halâ dilbera sade fîtuhu nasra şeh zade.
Ji sesat hikmetan madde delâlet min de akseda.

Ji aksa neynika mîna Ji garbeta hata cîna.
Ji vektu anu her hîna îşaret min di lemeda.

Ji lema pîre danabu Ji ruhe cana canabu.
Ji terha şenga renabu şehadet min di kâseda.

Subutu şehdeya kase deme ev tete lhase.
Şuhudu hak me pe nase veku Musa li Tureda.

Li turedil dîkîm seyran li narî ez dilbîm hayran.
Li balân ez dîkîm teyran li hale seyru cezbeda.

Ji balân ez dîçum lalân me dil bu meskenû alâ.
Uruç me şahe tuffala dilbake derku fehmeda.

Di babe fehme pur dur ten. Ji bu min her seher sir ten.
Ji bin pende çî gur gur ten, du vekte havfu zevkeda.

Ji zevke havfe mahbubbe Ji havfe zevke tabubu.
Bi nure şevke camî bu, le lîme sîtku vadede.

Li vede suphe sadîkda çîrağê dilde falîkda.
Jîve her nutke fayk da dilkeşfa ramzu razeda.

Li remzan Kadîrî bu natîk lîrem da bedrî bu şark.
Ji penç harfan dilbu layîk di babe hîlmu sabreda.

Aynasının aksinden doğudan batıya kadar her vakit ve her anda işaret lema'sını görürüm.

O, kâmil pirin lem'ası idi. Canlar canı olan ruhtandı. Yeni açılmış neşesini kadehte gördüm.

İhlas ile gelince kadehimizin görünmesi sabit olur. Musa'nın Tur'daki hali gibi Hakk'ın şühudunu onunla bildim.

Gönül turunu seyrederek ve zati nuruna hayran olurum. Seyr ve cezbe halimde de yüksekte uçarım.

Yüksekten lâlâyeye gittim, gönül en yüksek mesken oldu, urucumu tıfillar şahı yaptı. anlaşa ve biliş kapısından.

Anlayış ve çok inciler gelir, havf ve zevk vaktinde de perde arkasından ne büyük verişler gelir.

Sevgilinin korkusundaki zevkte, derman vardır. İlimi nurlar ve şevkler vaadlerinde doğrudur.

Sabahın doğru vaadinde gönül çıkarsında bir fal oldu. Bundan her konuşmam sırlar sırrından üstün keşiflerdir.

Sırlardan Kadri söyler, Cizre'den dolunayım doğdu, beş harften lâyıkım sabır ve hilim kapısından.

AÇIKLAMA :

"Gönül turunda seyr eder ve narına (ilâhî zati nura) hayran oluyorum" Hayrât makamında, hayranlığa düşünüyorum...

"Kadri, rumuzlardan söyler, dolunayı, İREM'de (Cizre'de) doğdu. Beş harften (Allah) isminin hilim ve sabır sıfatlarından layık oldu."

İştik ki; Hz. Şeyh Seyyit Kadri buyur ki; (Kasidenin başındaki) "Bu iki beyte mâna verene mürit olurum."

PERI HATU

Seher mindi perl hatu Ji derda mukî esmerbu.
Çi şerînbu kadu balâ mîsale lâleye terbu.

Bikat çum nergîza meste ruhe şerîn Jîmin Haste.
Dî zûlfen reş ceger geste şebîhe mare ejderbu.

Dû şehmaran lî dem hale lî cubhe perçemu Hale.
Dî vasfen kat neşîm kale Jî sunî'şahê ekberbu.

Jî nakşî sunî cebbarî lî ser kalban dibit carî.
Yeka yek da Bî îjmarî Jî aktu fikre pur derbu.

Jî hûsnâ dîlberê dîsa ne şubhe Yusufu İsa.
Yede beyda bîvî İsa dîblm Yarab çî cevherbu.

Çî cevherbu tekîr ferde semau kursiyu perde
Te je çekîr şîyand arda le arşe pake enverbu.

Jî arşî nur tecîllî kîr lî farşî bu me beîllî kîr.
Bu vahdet dînî temellî kîr ebed bakîyu eHyerbu.

Hakkîkat durre Hedrabu Jî buvî leyle esrabu.
Bu haşmet Babe Zehra bu diyae kâse mermerbu.

Diyae kâsikâ Bedrî nîkuşe neynîkâ sadrî.
Havaru gazîyu Kadîrî çî purbazîyu perbu.

PERİ GELDİ

Seher vakti karşıdan yine o esmer peri geldi. Ya Rab, taze laleye benziyenin boyu ne şirindi. Bu boylu mest nergize gittim. Şirin canı benden istedi. Ejder yılanlar gibi iki siyah zülfü ciğerimi aldı.

Benli güzel yüzü üzerinde yılan gibi iki zülfü alınına da düşmüş perçemi ile, Allah'ın sun'î olan O Rasûlün methi hiç söze gelir mi?

Allah'ın nakşı ve sanatı dilber, daima kalptedir. Birer birer sayı ile verdiğini akıl ve fikrin alamayacağı şeydir. Bu dilberin güzelliği Yusuf ve İsa gibi değil. Hz. Musa'nın da eli onunla beyaza nurlandı. Dedim, Ya Rab bu nasıl cevherdir?

Nasıl bir cevherdir ki, bir tane olarak yarattın. Semalar, kürsü ve perdeyi, ondan yarattın. Arştaki o parlak nuru yere gönderdin. Ateşten tecelli eden nurunu yerde bize bildirdin. Vahdet ile dini esasladı. Daima da muhtar kalacaktır.

Hakikat, yeşil inci için esra (Miraç gecesi) olmuştur. Zehra'nın haşmetli babası, kristal kadehin nurudur. Bedri'nin de kalbinin nuru ve göğüs aynasının nakşidir. Kadri'nin imdadı da daima o çok kanatlı şahindir.

ÇAF GAZELE

Ketim ez ber çepere çaf li ğazale ketim fevr.
Durbin me kişant ber nazare talu bah'te me bu avr.

Avru mljbu llruye ayineye perde gerant.
A'nde alete cambu, yane dlilber dlke cevr.

Keşfe an alete came me dlkir cehrü H'afı.
Eserek kat me nedl li çl bıkım taleu devr...

Taleu bah'te sıyahı me bu em durı kırın.
Dilbere brte nişangah seherı ketime li ğavr.

Ğavru fetle tebu KADRİ dlkırtı ahu meded.
Kâne ey dlilbera şerın zerıya esmeru gevr.

Jİ SUZA DİL

Je suza dlle dlnalı kâne mahbuba te naye.
Eger şerın bı H'ırbıt dı bıkıım dıl pı devaye.

Vere canan hılın perde llser deme seranser
Bırının dıl yeka yek, pe bıkıım lru şıfaye.

Şıfau melhema dıl zülfe yara.
Hakıkate zülfe yarebu dile jar ket belâye.

Dıla Jarbu lıdavan bendu zülfan.
Seranser kafe kaf daf lı vedaye.

Seranser H'afku bendu turu davın.
Meger lru jımera rehber şehlde Kerbelâye.

lru jımera rehber şehlde kerbelâ şahe Hüsynbe.
Hılaskıt KADRİYE Zeynı Habıbullah Babe Fatımaye.

CEYLAN GÖZLÜ

Ceylan gözüyle siperlendim, fakat döndü. Dürbünle baktım. Şansıma bulut düştü. Sis ve bulut ayinenin (Kalbin) yüzünü perdeledi. Acaba camın (Kalbin) kusurumu, yoksa dilberin cefası!

Gizli ve aşikâr camın aletlerini tetkik ettim, hiç bir noksan görmedim.

Ne yapayım bu zamanki şansıma, seher vakti nişangaha gelen dilbere avlamadan siyah bahtım beni uzaklaştırdı.

Ey Kadri bu kaybindan daima ah ve medet edersin, hani o nurlu şirin beyaz esmer dilber nerede?

AÇIKLAMA:

Beyaz, esmer dilber, Hz. Rasûldur ki, Araplara göre beyaz, Türklere göre esmerdi.

YANIK GÖNÜLDEN

Gönül yanıklığı ile ötüyorsun. Fakat hani sevgilin gelmiyor.

Ah o şirin hayırlısıyla bir gelse de gönlü onunla tedavi etsem.

Gel ey sevgili güzel, yüzünün üzerinden perdeyi baştan başa kaldır, bugün gönül yaralarını, onunla birer birer şifalandırayım.

Gönül melhemi ve şifası, yarin zülfüdür. Hakikat zavallı gönül yarin zülfüyle belaya düştü.

Zülflerinin bendine düşen zavallı gönül. Kaffan kafa, baştan başa onun için tuzak kurdu. Baştan başa onun için tuzak kurdu. Baştan başa her tarafa uzaklar, bendler kurdum. Bugün rahberim de kerbelâ şehididir.

RUYE DİLBER

Kâna binim Ji ğayre ruye dilber
Kâna bejlm Ji ğayr Allahu ekber.

Bi hamdilllah çl işim pur hoş şerîn şerabım.
Kl fincan berkefım dilber beraber.

Derin bağe şehe nazık ku mın dl.
Bı meş hat kameta şımsadu arar.

Bibım ez bülbüle bağe habıiban.
Bıçerım le veku tayre şefak per.

Be havarım raset ey dil Muhammed.
Mu l'nımbıt herandem şahe hayder.

Eger guyem Jiçent vasfan ne aybest.
Veku tayrım sıpl kesku penım zer.

Çibejlm pur cefta dlme Ji yaran.
Vefâ nine hakikat çerhe pur ger.

Çl ağır pur şavat der can dlıkr.
Eger bejım bıblıt sat cıldu defter.

Menal ey KADRİYE Seyyıt neseb âl.
Bışu dil sakıye havda Peygamber.

Bugün rehberim kerbelâ şehidi şahı Hüseyin'dir. Zeynelabidin Kadîr'sini Fatıma'nın babası Habîbullah kurtarır.

AÇIKLAMA :

Salikin hayali daima sevgisinde olmalıdır. Bu hayal ne kadar çok kuvvetli ve geniş ise, salık onunla vuslat eder. Hz. Şeyh, hayalinde, sevgiliyi avlamak için kaftan kafa, baştan başa tuzak ve bendler kurmuştur.

DİLBER YÜZÜ

Asla dilberin yüzünden başka hiç bir şey görmüyorum ve asla Allahu Ekber demekten başka bir şey demiyorum.

Hamd olsun ki bütün işim bu hoş şirin şarap iledir. Daima elimde kadehim, sevgilimle beraber.

O nazik Şâhı bağda gördüm. Selvi gibi boyu ile geldi, ben de o sevgili bağının bülbülü olayım. Şafak şehper kanatlı kuş olarak ondan yemleneğim.

Medet! Ey kalbimin daima görgüsü Hz. Muhammed (AS) her zamanda yardımcım olsun. Şâh-ı Haydar. Söyliyeğim bir kaç vafımı, beyaz, yeşil kuş gibiyim, kanadım da sarı.

Yarlardan çok cefalar gördüm. Hakikat bu çok dönük dünyada vefâ yoktur.

Can ve gönüle koyup yakan ne ateşti? Eğer söylersem yüzlerce kitap olur.

Ey soyu yüksek, inleyen Seyyit Kadîr, Peygamber havzunun sâkisinin gönülleri temizle.

AÇIKLAMA :

Beyaz İmamı Ali nuru, yeşil Hz. Rasûlün, sarı, Allah (CC) isminin kalpteki nurudur. Hz. Şeyh der ki: "Beyaz, yeşil kuşum, kanadım da sarı" yani Hz. Ali, Hz. Rasûl ve Allah isminin nurlarından bir kuş gibiyim.

MURGE DİL

Murĝe dil bazı bı avazlyu pur pur hevesl.
Hayfe sat hayf jı tera çun esire kafesl.

Ger diçl rahe dlla rame bı endazeye dost.
Bı terazuye hakıkl ve bı enfes nefesl.

Bişu dil jı kireju şaru zingar bı şeraba ezlif.
Da ku der perdeye canan bı hakikat biresl.

Lı rehe delĝa purun fevru icacu geru pel.
Ne çu be yaru habıbu, neçe le bı tu kesl.

Here der sohbeti yaran bı defu udu keman.
Bı beluru sazu mehter bı sadaye ceresl.

Here da keşfe bike şuh jıtera cevhere ruh.
Da beyanbıt jı tera ayne cemâla kabesl.

Şuleder Tabı sellmu veku necma gunjl.
Jı sena berka tecellâ veku Musa bırasl.

Ruhe ruh ayne şuhuda te derant nure vüçüd.
Bidirln perdel vehme da kule pı bıhasl.

Ku dilbe nure muhbet lı dille plsu ğabl.
Nure la çun yine asla lı keşe Haru Hasl.

Nure der şuşeye can bedra cihan bin te dıve.
Lı dere Haneye Hak zikre huvallah tu bıkl sıbhumesl.

Zikre Hak derdille dil da ta nekl Kadıf vele.
Naghlı lezzeta canl ve bı canan naresl.

GÖNÜL KUŞU

Gönül kuşu uçmaya, ona varmaya, çok çok heveslisin. Fakat yüzlerce yazık ki kafesin esirisin...

Gönül yolundan dosta varmak mı istiyorsun? Çok dengeli, hakikatlı ve enfes bir nefesle (nazarla) gitmen gerekir.

Gönül kir ve paslarını ezeli şarap ile yıka ki hakikaten sevgilinin perdesine uçabilesin.

Yolda çok dalgalar, fırtınalar, anafolar vardır. Yare yalnız gideceğim deme, kimsesiz gidemezsin. Yarların sohbetine, def, ud, keman, ney, saz ve mehter ile git ki, ilâhî aşkın çingırağını duyasın...

Git ki o güzel, sana ruhun cevherini keşfetsin. Sana açıklanacak ki aynı Hz. Musaya görünen ateşin güzelliği gibi.

Selim huylunun şulesi akan yıldız gibidir. Sana vadesinde tecellâ berkinde Musa gibi düşesin (göresin).

Ruhların ruhu vücut nurunun içinde aynı gördüğündü. Vehim perdesini yırt ki anlıyabilesin. Pis ve kaba gönülde muhabbet nuru hiç olur mu? İlâhî (Laçun) nuru herkeste bulunmaz...

Kristal canda cihanı aydınlatan bedrin nurunu görmek istersen gönülde Huvallah zikrini gece gündüz yap. Ey Kadri kalbin ve ruhun içinde Allahın zikrini ta öylece yapmazsan sevgiliye ve cânın lezzetine ulaşamazsın.

AÇIKLAMA :

Sena Vadisinde Hz. Musaya görünen ateş, Allah (CC) zatının nuru idi. ruhun güzelliği de bu nura benzer ki hadisi kudsî de "Ben insanı kendi suretim (benzerim) üzere yarattım."

Ruhların ruhu (Hz. Muhammed) aynen vucüt nurunun içindedir.

ÇIDAĞE RUYE ŞEHZADE

Çırağe ruye şehzade dille dill pe münevverkim.
Derin dağe süevydaye devau melheme berkim.

Çirenge vahdetim ey dil temaşa kim lider came.
Leruye came cımsıdı be simu zere ahmerkım.

Le hüsñâ came cem mina nazar dalm me leseyran.
Derin nakşe kulemin di dillu can pe mumarmarkım.

Mumarmar şuşeye mehtap çı kevkep hatu le pur tab.
Le kinare Hale kır mihrap bive tarze musavvarkım.

Musavvarkım le mihrave zarıfa şeng lihındafe.
Cırujuk bu linef afe li dersine mukarrerkım.

Libağe sine Maşaallah sadaye semme veçhullah.
Liderguşl meda Billah leve her secdeye berkim.

Sada da sine-i elmas peya pey hattıfu enfas.
Bı HIDRIRA veku İLYAS le buk'ı kesku ehderkim.

Le mesken şahıda dillbe le bedre şemse kabılbe
Lemin ustade Kâmilbe me lmdat şahe HAYDER kim.

Be lmdat şahe şehper nur bezülfu perçemu hat hur.
Tevafekbu meda destur le seyra Halâ esmerkim.

Le seyra Halâ esmerşah dema dem perfeva rumah.
Di bum sultanu İzzu cah ku fahre şahe kayserkim.

Ku fehre şahe kesrakım Jıdill ve perdeye rakım.
Le huzura mire mirankım ku can hurşıdu Haverkim.

Livade can kabes İsa Nida hatmın veku Musa.
Çı bejim derhake İsa İI basen kudsiyen berkim.

ŞEHZADE YANAĞININ ŞULESİ

Şehzade yanağının çırası ile gönlü ve ruhu nurlandırırım. Süveydadaki derin yarayı da onunla tedavi edeyim, gönülden nasıl vahdetten renkliyim. Kalbin içine baktıkça Cemşit şaha mahsus o kadehin yüzünü gümüş ve zümrüt ile kırmızılaştırırım. (İmamı Ali ve Hz. Rasül nurları)

İlahi cem camının güzelliğine daima bakarak seyrederim. Onda gördüğüm derin nakışla can ve gönülü nurlandırırım.

Kristal gönüldeki aya nasıl bir yıldız akıp güneş oldu. Beninin etrafından mihraplaştı. Ancak bu şekilde tasvir ettim.

Mihrabını tasvir edeyim, ince endamlı güzel yanımda. Suda akseden güneş gibi sinede yerleşti. Maşallah sinemin bağına, her nereye dönersem Allah'ın veçhini görür ve nidasını duyarım. (Fe eynema tevallu fesemme vechullah)

Billahi o nida kulağıma geldi. Ona daima secdedeyim. Elmas sinem seda verdi. Yavaş yavaş gizliden sesler geldi. Hz. Hıdır ve İlyas gibi ben de her yeri yeşillendiririm.

Sevgilinin yeri kalbimdir. Güneşine karşı tam dolunayım. Kamil üstadım İmamı Ali'yi istedim. Pür nur şahın zülfü perçemini, ince hatları ile seyrettim. Bana tavafına müsaade etti.

O esmer şahın benini gördüm. O semer şahın beninin üzerinde zaman zaman yanağının pertevine de, en yüksek yer ve makamın sultanı oldum ki kayserden çok üstünüm.

Kesra ve Kayserden de üstünüm. Gönülden perdeyi kaldırarak sultanlar sultanı Allahın (CC) huzuruna erdirip canı en parlak güneş yapayım. Eymen vadisinde ruhum ateş gibi tutuştu.

Hız. Musa gibi bana da ilahi nida geldi Hz. İsa için de ne söylüyeyim ki onun da kudsi elbiselerini giydim.

DİLDE BİDESTE DILBERE

Kadıfya dilde bideste dilbere dakıt celâ.
Da H'uyabıt derdile dıl şahide şerh alâ.

Der dille dıl şeh nuşune gülşena tarha şepal.
Nuru envar jedlbarrı levdilbum le muptelâ.

Müptela tarha şepalim gırtıye ve zülfu Hallım.
Ruju şef pere hevalım deştü çulu kerbelâ.

Çun hevalek dıl fedame ruh Jı mahbub na cidame.
Aşike nura Huda me bı ızzu rıfat muncelâ.

Andellbe işke bazım der Hame zülfa dirazım.
Pır bı avaz remzu razım burne ez tayrül melâ.

Murğe işke pur Jımejım mısku gulabe dirajım.
Kavlü avazan dilbejım sadık ez kalu belâ.

Sadıke ruja elestim Jkâsıkâ yara Hu mestım.
Beher du zülfan dıl bıbestım der burucu menzıla.

Sadıke tevhdü nurım der mekame kuhe turım,
Bıhn Jı kâfuru bı H'urım murşide kalbu dılâ.

Derkuluban nure keskim amberü reyhanu mskım.
Pur paru envaru bıskım bukâ kuçku mahfelâ.

Der seraye şehnişına KADRİ'ye meczubu dına
Murşıldım şahe emına ceddi şahe Kerbelâ.

Dilberu şema dılame Hak Jinesia Mustafa me
Şevke dabu Hasu amme ya RAB ihfız min belâ.

DİLBER ELİNDE GÖNÜL

Kadrî gönlü celâ için dilberin eline verdi ki, şirin alâ sevgli gönlüm içinde görünsün.

Gönül içinde gül bahçesinin taze goncası şah oturmuştur. Nurlar nuru saçtığından ona müptela oldum.

O genç güzelin zülf ve benine tutulmuş müptelasıyım. Gece gündüz arkadaşım. Kerbelâ ovasında bile.

Ne kadar fedai bir arkadaşım ki, ruh ile sevgiliden hiç ayrı değilim. İzzet ve rif'atle ilâhî nurun aşığıyım.

Şahın aşkının bülbülüüyüm. Uzun züflerinin kederlisiyim. Onu çok taklit eden gizli sırlarla rumuzluyum.

Melâmet kuşu oldum. Çok eski aşk kuşuyum. Misk ve gül suyu serperim. Sözlerimde de onun gibi söylerim Kalu belâdan sadıkım.

Elest gününden sadıkım. Yarimin kâsesinden mestim. Bütün makam ve burçlarda gönlüm, her iki zülfünün dağı iledir.

Tevhid ve nur sadığıyım. Tur dağı makamındayım. Kâfur ve buhur kokuluyum. Gönüllerin mürşidiyim.

Kalplerde yeşil nurum, amber misk, reyhan kokuluyum. Çok kanatlı ve nurlu zülfüüyüm. Saray ve divanların geliniyim.

Şahların oturdukları sarayda şak delisi ve Meczûb Kadîrî'yim. Mürşidim eminler şahı Hz. Rasûl. Ceddîm de şahı Kerbelâ imamı Hüseyin.

Gönüllerin dilberi ve nuruyum. Hakikat, Mustafa neslindenim. Şevkim has ve umuma vurmuştur. Yarab belâdan muhafaza eyle!

Dilberlerin nur ve işığıyım. Esmerin (Hz. Rasûl) süs ve tezyiniyim.

Şemu nura dillberame Hemlu Hile esmerame.
Nerglza kûçkû serame haza hall evvelâ.

Nerglza plru civanan çiçekâ des şâh ğezalân.
Fındıkâ şeyh'ü şepalan der mekame kâmilâ.

Der mekame hayretime nure vahdet pe ketime.
Der künûze vasletime la velâ illâ velâ.

Lâvelâ vahdet mekamım şeyhe cinnu insu amım.
Rehberim şahim Hısamım mın tabakatlı ulâ.

Mın tabakatlı künûzı calena remzulrumuzı.
Yalena feyzun nûfuzı yalena bahrül vıla.

Yalena bahrül zehair yalena kenzul cevahir,
Yalena sırru serair mın hüsünli mümtelâ.

Yalena hazzuna ğafir cedduna tahau tahir
İ'lmuna ilmud demair mın ilumlil kûm melâ.

Saray ve mahfillerin nergiziyim. Bu anlattıklarım ise daha ilk halimdir.

Pirlerin ve gençlerin nergiziyim. Şah Ceylânın elindeki çiçeğim. Şeyhlerin ve güzellerin nuruyum. Kâmil makamındayım. Hayret makamındayım. Vahdet nuru ile tutuştum. Vuslat Hazînelerine erdim. Lâ velâ illâ velâ. Lâ velâ vahdet makamındayım. İnslerin, cinlerin ve umumun hepsinin şeyhiyim. Rehberim Şah Hüsameddin'dir.

Ben tabakatül ulâdayım. Hazîneler tabakasındayım. Bize ne gizli işaretler işareti gelir. Ne acayib feyzler feyzi gelir. Ne acayib vilayet bahri gelir. Ne rızıklar bahri gelir, ne cevherler Hazînesi gelir. Ne sırlar sırrı gelir. Ben güzelliğin sonundayım. Bize ne nihayet neşenin denizi gelir, muhabbet ve şefkatli ceddîm Hz. Rasûl gelir. İlmim kalb ilmidir. Onun mecrasından gelir. Kâmillik ilmidir.

AÇIKLAMA :

"Saray ve mahfillerin geliniyim." Hz. Gavs-ı Geylânî Sırrul Esrar kitabında der ki: "Cenâb-ı Hak'ın çok büyük evliyası vardır ki, onlar zatî ilâhîyeye mahsustur. Evliyâ içinde gelindirler, nasıl ki bir düğün aleminde gelin herkesten süslü ve kıymetli özellikte ise onlarda öyledir."

"Kalplerde yeşil nurum" Bütün tasarrufatım Hz. Rasûl ilemdir. "İlmim kalb ilmidir. Onun, yani Hz. Rasûl'den gelen kâmillik ilmidir."

BAHRA FENAYE

Çı bu le bahra fenaye set cevahir hak medli teda.
Ji hake unsire Adem meadin purdibu peyda.

Leve aHe nazar kirmın muayyen Ma'dena zerbu.
Muhakkak sırre lksire vücudbu ev le maneda.

Nazar kirmınle maaneda lldema dlleberek mahbub.
Yakın nurha Muhammed bu medli zahır le vecheda.

Le cahe nefse emmare nebl tuher live mall.
Bibi talp le kenza dıl sahabe sille rahmeda.

Vücudek gerl hebl be vücud be her dema dem dem.
Bele emma dille dilda bıke cehde dũ şükre da.

Jlemvacen bıhuren hak natırsl kat Hazın lru.
Bedıl gertu maallahi çı katrın ev dı cameda.

Eger Kadıf tu dilda aşlke Hakka yekınestu.
Le bahra sakına A'zam bıblım Gavvas le sarfeda.

Le bünya terfe ayneda derıl dur Jlemvacan.
Yakın zanım Hakikat hak dı da da Kadıf dı çlneda.

YOKLUK DENİZİ

Fena denizinde neydi ki yüzlerce hak cevher onda gördük. Adem'in bileşik toprağında çok nedenler husule geliyordu.

O toprağa nazar ettim. Sarı maden oluncaya kadar muhakkak etkileyici bir dilber yüz, muhabbetle bana baktı. İnan ki o Hz. Muhammed'in nuruydu. Yüzünde apaşıkâr gördüm.

Emmare nefse hiç meyletme, daha anne karnında çocuk iken gönül Hazinesinin isteklisi ol. Eğer bir vücudun varsa da, fakat daima vücutsuz ol, gönül içinde de daima şükret.

Ey Hazî'n hak denizinin dalgalarından bugün asla korkma, gönlün Allah (CC) ile oldukça kalpte onlar birer damladır. Ey Kadîrî eğer gönülden şüphesiz doğru Hak aşığı isen Hz. Rasûlün denizine dalıp tasarruf edeceksin...

Aynı anda dalgalarından inciler çıkarırsın, şüphesiz bilirim ki hakikat, yarin alınına düşmüş halkalı saçtan, Hak bugün Kadîrî'ye verdi...

AÇIKLAMA:

"Fena denizinde yüzlerce cevher gördüm (Esmayı hüsnâ nurları) Adem'in toprağında çok madenler husule geliyordu. (Ve alleme Ademe'l-esmâe külleha) Adem'e bütün esmaları verdim. İlim irfan ve herşey, bu madenlerden ben sarı madeni (kalp ilmini) tercih ettim. Bu manada Hz. Muhammed'in nuru bana nazar etti. Apaşıkâr yüzünü gördüm. Onunla ve onun yolu ile gayeye erdim."

(İlâhi vardita nur denizleri o kadar büyük ve verişlidir ki, herkes takat getiremez.) Fakat ey Kadîrî (ki maşaallah bir kal'a burcu gibi Hz. Şeyh. bu feyzlerde sabit idi), Gönülün Allah ile oldukça bunlar kalpte bir damla gibidir. (Bununla kalbinin ne kadar büyük olduğu da anlaşılıyor.)

SERAYA HILVET

Ahu nâlin dîl jî kûten ma çî zanît bil heves
Vakfe esrare hak zanîn binâîlînin ceres.

Derserayî hilvetim şahim hakikat nîste ğayr.
Ez çînanîm cezruye vey katneml meylêm bîkes.

Udu tambur berkefem dîlber mukablî hate reks.
Bertu ey dîl seyrîkun ef raksu ef avazî bes.

Kadîfya Dîl vadîye eymen çîraye levme seyr.
Nure nur der şuşeyî candî be ümmîde kabes.

Dest bîdest yare şîrînem der sefer bazunu seyr.
Herdu bazî pîrdîbîn emma be avazu heves.

Vek şîrîn nazmî tedîl arau Lu lu kesnedî.
Tall'î Şeramedâ ez himmetî İsa nefes.

Sabre ger bînlî le deryaye kerem dabete cuş
Ez Hüsameddîn taleb kum Kadîfya canane res.

HALVET SARAYI

Gönülden gelen ah ve iniltileri his (duygu) ehli ne anlar. İlahi sırlar vakıfının bilgisi ilâhî ilham iledir.

Hilvet sarayımda (Kalpte) hakikat şahımdan başkası yoktur. (Mevlâ'dan başkası) Hiçbir şey'iyete ve hiçbir yüze, yüzüm dönük değildir.

Elimde ud ve tambur olup sevgilim de karşımda raksa geldi. Ey gönülden görücü, bu raks ve bu avaz yeter. (Yani sondur, daha üstünü yok)

Ey Kadırî gönül Eymen vadisinin çirasıdır, ondan seyirdesin. Kristal vücudunda parlayan nurlar nurunu (Hz. Musa gibi) Kabes mi zannettin?

Şirin yar ile elele tutuşmuş uçarak seyrediyoruz iki şahin gibi (kendisi ve sevgilisi). Aşk ve hevesle uçuyoruz.

Nazmın gibi tertemiz incileri hiç bir gönül görmedi, çünkü şiirimde ben İsa nefesli olarak doğarım. (İsa nefesli ruhaniyetim hazır olur)

Sabret ki kerem denizi cuş'a gelsin ki, göresin. Ben Hüsameddin'i istiyorum ki, ey Kadırî o sevgililerin başıdır.

AÇIKLAMA:

Hz. Musa Eymen vadisinde ateş olarak gördüğü yere gelince, Allahu Teâlâ'dan ona, "Ben Allah'ım, ayakkabın çıkar mukaddes Tuvâ'dasın" nidasını duydu. Hz. Şeyh der ki: "Ateş diye görünen zati nur idi. Ey Kadırî, ruhun, vücut kristalinde nurun nuru; zati nur oldu. Sen de Musa gibi onu ateş (kabes) mi sandın ki seyirdesin? Gönülden gelen ah ve iniltiler, maddi hislerimiz ile anlaşılmaz. Ve bu ilâhî yakınlık ve anlam maddi değildir. İlahî sır, Cenâb-ı Hak'kı bilme, yine kalbe gelen ilâhî ilham ile Allah'ın kendisini bildirmesidir."

ŞUHUDA BAHRA ĞAYB

Şuhuda bahra gaybeki bilbe mecra yeke.
Tete didin katre yek mevcu derya her yeke.

Bul acep mecmua'ye kesret Huyabıt Kâlnat
Ev haml şirazeye cemiyete ecza yeke.

Sirre esrare beşerbu nusha e kubraye aşk.
Fenne ekvalu kemâlbu hasilu mana yeke.

Runamaye teşnee ceml tafavut âlemi.
Sakiye came hakikiye cihan peyra yeke.

Hüsne dehrî çun şirine sat hazar muştak hene
Buhçae işka dılara mın gülrana yeke.

Vadlye Ğemmak hazaran sale puyan ev bibe.
Rahruvane mülke tecrit melceu meva yeke.

Tule emel kurt bike Kadıf eger Hak cuyı tu.
Sallke işka lâhî ver biki sevda yeke.

GAYB DENİZİNİN GÖRÜNÜŞÜ

Gayb denizi görüşünün yolu birdir. İçinde damla deniz hep bir görünür Ne acayıptır. Kainat bütün çeşitleriyle görünür. Hepsinin toplum ve cüz'unün bileşiği birdir. Büyük aşk, beşerin sırlar sırrı nüshasıdır. Fen, ilim, kemâl bu manadan husule gelmiştir.

Bu fena âlemde, sevgilinin yüzünü gösterecek kadehe susamış olanlara, cihanın hakiki kadehinin sakisi birdir (Hz. Rasûl). Dünya sevgisi çok tatlıdır ve bunun yüzbinlerce aşığı vardır. Gönüle, aşk bahçesinde açılmış bir gül yeter.

Ok yağdıran vadide binlerce ölüm olsa da tecrit mülküne gidenlerin emelleri ve varışları birdir. Ey Kâdrî, eğer Hakk'a gidiyorsan uzun emeli kes! İlâhi aşkın salıklarının öyle yapmaları gerekir. Çünkü sevda birdir.

AÇIKLAMA :

İnsandaki sırlar sırrı, Cenâb-ı Allah'ın yaratma arzusuna sebep olmuştur. (Hz. Muhammed AS) Bu ilâhî arzudan (büyük aşktan), ilâhî esma nurları, sırlar sırrı olan insanda, bir nüsha olmuş, bütün ilim, fen, kemâl bundan husule gelmiştir. "Ne acayıptır kâinat bütün çeşitleriyle görünür." Belki Hz. Şeyh bunda atomu görerek kast etmiştir. Çünkü bugün kü fen atomun mahiyeti ve etrafındaki uydularıyla aynen güneş sistemimize benzer diyorlar. "Hepsinin toplam ve bileşiği birdir" demekle de hakikat hepsinin esası Hz. Muhammed'in nurudur, ondan husule gelmiştir. Onun için damla da bir, deniz de birdir.

IRU ÇİMEN

İru çimen Huşbu nişin vefte gülü güzari hat
Lev subhe zu gırtu enin ah bülbüle dizarı hat.

Bostan hemi bun bağı rağ çiçek lenivda bun çırağ
Uşşakıda bune serak hına perı ruksarı hat.

Gülşen numadın sümbüle reyhanu bestin kâküle.
Did lev fırl tayre dille, bıhna livi dıldarı hat.

LENERANI

Bülbüle efganı ağır je dına dılbera şah yare heyf.
Ku nıda hat ey dılla gu lenteranı yare heyf.

İşke barı hasrete İlçeşmeme hat set ahu ah.
Aleme uHrameye dıldarı yar heyfe heyf.

Clveye maksut dıdı der levhaye mırate dıl
Ger nebadı masıvayı vene pur zıngarı heyf.

Kat ne dı mın imre burı carekı taleı ku be.
Çarhe devre ruye aks kırılın pur yare heyf.

Kadıfya ev yara dıl berdı salan ma çı tesir lı dıbe.
Kat neke beyhude gıryan hun İlçeşman hate heyf.

PERİ GELDİ

Bugün çimen ne de hoş, gül bahçesiyle gül vakti de geldi. Onun için sabah erkenden inleyen ah o gönlü yanık bülbül geldi. Bostanlar hep açılmış cennet bahçesi oldu. Çiçekleri içinde ışık. Aşıkları da içinde yanık, o kırmızı yüzlü peri (Hz. Rasûl) geldi.

Gül bahçesi sümbül ile bezendi. (Eshab ve kâmil evliyâ) Kâkülüne de reyhan taktı. (Kâkülünden kokular fıskırdı) Daha sevgilinin kokusu gelir gelmez gönül kuşu hemen onu karşılamaya uçtu.

NOT : Bu kaside tamamlanmamıştır.

GÖREMEZSİN

Şah sevgiliyi Allah (CC) görmek için ateş figanlı ötüşlü şah bülbül (Seyyit Kadri). Ne yazık ki yardan nida gelerek, lenterani (göremezsın) dedi. İlâhi aşkın hasreti gözlerimden, ah ve yüzlerce ah ile döküldü. Yazık yazık bu görüş ancak ahiret âlemimize mahsustur. Gönül levhasının ayinesinde, maksadın cilvesi olur, yani hakikat gönül aynası daima onunla olmaktadır.

Eğer gönlü masiva rüzgarına kaptırırsan yazık, yazık çok paslanır. Geçmiş ömrümde bir kere şansımın geldiğini görmedim. Dönen devrin yardan yüzü, çok yazık ki bana ters geldi.

Ey Kadri gönlü sert taş gibi sevgileye ne tesir der ki, Yeter faydasız hiç ağlama, gözlerinden kan geldi, yazık!

AÇIKLAMA :

Bu kaside de dünyada cismen Hz. Musa gibi Cenâb-ı Hak'ın cemâlini görmek istediği mümkün değildir, Cennet âlemimize mahsustur. Fakat dünyada iken de lâhutta kudsi ruhlara Allahu Teâlâ'nın büyük ikramı vardır. Hz. Şeyh sohbetinde buyurdu: "Hz. Rasûlün ümmetine verilmiş büyük nimet, Hz. Rasûl'ün cismen yaptığı miraç gibi büyük evliyaya ruhen miraç vardır."

EMRE MURŞIT

Kat neke ba emra murşidra cedel.
Da nebln gumrahe dlnu zikre dll.

Ver bı kullı dll, bı tesllme kefen şâhân bide.
Da ku seykal kıt bı nura lsm zate bı efel.

Verne seykal kıt bı nura zate hak hakkul yakın.
Sırru ehfau Hafıyyu kalbe pur zağu zegal.

Ta bı merdıl zikre lâ illâ huvalleh her bıkl.
Da beyan bıf mehzene sırrı kadıme lemyezzel.

Mehzene eflake haft kursıyyu arşe bı sıfın.
Sülfevl ardu zemline kahre duzah pel bı pel.

Ger tu mihal jı esraren ğarlb ageh sevl.
Rabtu ruhu dılbıklı ustadu danau kûmel.

Vertu rabte canbıklı pıre hakıme manevl.
Dıl dıbe ayıneya Hurşıde der burca hamel.

Dıl Bı balâ fırdıbe ferh'e sıpehre çetre arş.
Fer feru valâdıbe vek murge sı murge ezel.

Ber güle şerınu nazık sat mekaman her seher.
Nağmel şerın, sadau pur sena Hanu emel.

Murğı keskım pur paru şehıulu lugat pur heves.
Sat hazar nevl ğarlbı methu avazu ğazel.

Der rıyade şahıdu kudııyyu sultane cemâl.
Cih bı cih ber sümbülü tayen reyahınu nefel.

MÜRŞİT EMRİ

Asla mürşit emrine karşı gelme ki dinin yolunu ve gönül zikrini kaybetmeyesin.

Gönlü tamamen şahlar halkasına teslim et ki kalbi, ölmez Allahın isminin nuru ile parlatsın.

Eğer, zatı Hakkın Hakkalyakin nuru ile pazarlamazsa, sır, Ahfa, hafi, kalb çok zararlı ve yabani şeyler ile kalır.

Lâ illâ huvallah zikrini daim yap ki ezeller ezeli Allah'ın sırlar Hazîneleri, yedi felek, kürsü ve direksiz arş ile süfli alemin ta Cehennemin dibine kadar sana tane tane açılsın.

Eğer garip sırlardan haberdar olmak istersen alim, kâmil üstadın gönlüne kalbini bağla...

Eğer canını o manevi hakim pire bağlarsan gönül hamel burcu günşine ayine olacaktır.

Gönül yükseğe uçar, felekler ve arşı da geçerek (Valâda) öyle uçan kuş ki (ezel simurg)u gibi o şirin nazik gülün üzerinde her seher vakti yüzlerce makamla, şirin sesin nameleriyle çok senalar ve ümitle öterim. Çok kanatlı yeşil kuşum, çok hevesli lugatlarla sevgiliye yüzbinlerce garip çeşitli avazlar ile, metihlerle öten şah bülbülüm. Kudsî güzelliğin sultanı sevgilinin bahçesinde sümbül, reyhan, yonca önünde tane tane.

Reyhan ve sümbülleri tane tane, zülf ve gisuleri tel tel olmuş gülün kırmızı yanağının nurundan bülbüllerin şahı (Seyyid Kadri yemlenir).

Tam ayların şahı, sevgilinin yüzünün yanağı üzerinde, zülfleri perçemi ile halka oldu. Allah Allah bu ne güzelliştir. Hiç kimse böylesini görmedi.

Tabita reyhanu sümbül şemmel ruksare gül.
Lı dlçerl şahe bülbül bisku gısu tel bı tel.

Zülfü bisk der arıde bedra şehe tef halkakır.
Allah Allah ef çı hüsne kesnedl mıslu bedel.

Vek dille mecruhe KADRİ pur bınallnu keser.
Ku dıbe rastu durustu bı Hilalu bı zegel.

ŞULEYİN IŞK

Ev şuleyın ışkın bı tecellaye Hafım.
Her vekl şuae yede beydade Hafım.

Der aleme can cevherl pur rengu şefak.
Der nure nazar çeşme süveydade Hafın.

Ger seyre bıkrı Je dıll Kays ne aceb.
Der merdumeı dıde leyîâ de hafın.

Gum geşteye hıcrane Yusuf çı kederbun.
Der dağe dıle mecruhe Züleyhade hafın.

KADRİ ya emln ev nefn'ei pur feyzu hakkat.
Envare kıram bahşe Mesliha du hafın.

Kadrînin gönlü gibi çok yaralı ve ah dolu bir gönül de görülmemiştir. Bunun için hilesiz, kusursuz şaşmadan yara doğru, dosdoğrudur...

AÇIKLAMA:

Bu kaside tarikat, usul ve ciltlere sığmayan manevi ilim, keşif ve vuslet örneğidir (Anlatılamaz, duyulur).

Sevgilinin (Hz. Rasûl) güzelliğini görmek ve kavuşmakla ifade edilen tasvir ve yüksek edebiyat şaheserler şaheseridir.

AŞKIN ŞULESİ

Aşkın şulesiyim. Gizli tecelliyim. Bir şulem Musanın beyaz eli gibidir. Can (ruhtar) aleminde çok renkli ve şafaklı cevherim. Nur bakışım süveydanın gözünde gizlidir. Kays gibi bakarsan Leylâ'nın gizliliğini gönül gözünün içinde göremezsen acayip değildir. (Çünkü mecnun gözûyle bakmıyorsun).

Ayrılıklara düşmüş Yusuf'un kederi kime idi. Züleyha'nın dağlanmış, yaralı gönlünde gizli idi. Ey Kadri, feyz ve hakikatın üfürücüsü biziz. Hz. İsa'ya bu mükerrem nuru gizliden üfüren (bahşeden) biziz.

AÇIKLAMA :

Son beyit, Hz. İsa'ya o mükerrem nuru bahşeden sözü Hz. Şeyh'in, Hz. Rasûl'ün nurunda fena olduğu zamanda söylenmiştir.

NURE ENVAR

Kese binîlî hakikat nure envar ez tecellâyî
Da bibinîlî sirre cemâlullahî der ayınâyî

Helâyîk hadîsate bahre gevher hîze muftabîtyakîn.
Jive meânî rengu reng emvac jî derâyî.

Cihânî da bîzanî der hakikat mehvû fanîbu.
Diburîn ehle hikmet jî cûze'ê latecezzâyî.

Husula sûrete makbuleye însane kâmillîbî.
Geraz pî cevheru arad, nelcad ez heyulâyî.

Bîzanîklî cihan ğarke şuunate Huda el hak.
Füyudat bînu mîdrîk şe'nî jî esmaye hûsnâyî.

Eĝer peydakî ez nurul basar mezaĝ ezîn şu'le.
Bîbînî ve deme alem beĝuşe çeşme sûveydayî.

Seranser şuleye cevvaleye mîhre tecallaye.
Yakîn je nakîm fark daĝe sine em je Ture Sînâyî.

Mekamate Hüseyn Mansur der canîm dibe el an.
Sadaye semme vechullah î guşe mîn de bîllâh.

Kadre pake tabîm madzane KADRÎ'ya herkes.
Kese nadane îlmu be hûner ne feyde mevîâyî

NURLAR NURU

Nurlar nuru (Hz. Rasûl'ün) hakikatını görenler, ayinede Cemâlullahın sırrını da görürler.

Mahlukatın oluşunu, denizin şüphesiz mutlak incisi Hz. Muhammede (AS) ulaşıktan sonra renk renk dalgalarının manasından anladım...

Bil ki: Cihan Hakikatta yok olup gidecektir. Hikmet ehli zerrelerini bile yok ederek (fenaya koyarak) gittiler.

Alemin yaratılmasındaki gaye, sureti insanı kâmilin husule gelmesidir. Yoksa alem cevhersiz, gayesiz icat olunmuş değildir.

Bil ki: Cihan hakikatta ilâhî şununun eseridir. İdrak edilen feyizler esmaü hüsnanın şe'nindedir. Eğer kalb gözünde (Miractaki) şaşmaz nurun şulesini bulursan, o zaman alemi, süveydanın kulağı ile işitir, gözüyle görürsün ki: Alem , baştan başa tecellâ güneşi cilvesinin şulesidir.

İnan ki, sinemin adğını (Tecellayı ilâhîsini) Turi Sina'dan ayıramıyorum. Hallacı Mansur'un makamı şimdi bile canımda oluyor. (Feeynema tevellu fesemme vechullah) "nereye dönerseniz orada Allahın vechini görürsünüz" sedası kulağımdadır billâh!

Kıymeti yüksek temiz sevgili ile (Hz. Muhammed SAV) tab olmuş aynayım, fakat ey Kadîrî, herkes bunu bilir mi? Kaba, ilimsiz, hünersize ne fayda!

DER HAZRETE ŞAH

Ehle dila zanın der hazrete şahım ez.
Her çendî ki der zahır pur naksu ziyânım ez.

Der mahfeleye rından mey Haru ğazel hanım.
Başet bedllem dildar lev ehle sefayım ez.

Der zevke dila vezan hacet be meyu ney-nest.
Be mitribu be fincan sermeste Hudayım ez.

Der çeşme haset rezan çun şire şefak rujum.
Der çeşme sefadaran çun kuhle şifayım ez.

Ez ruje dikt nefret Haffaş jı min munkır.
Munkır ve hebit mayup çun şemse duhayım ez.

Der talbeye mahbuban her çendî bllur bejlm.
Durmadere mahbuban çun kafe hisarım ez.

Ne talibe simu zer neglirtye ukbayım.
Der baĝe güllzaran ez dine rıdayım ez.

Nayet be Hiyalem lâ nayet bedllem illâ.
El minnetu ill Mevîâ ez abde Hudayım ez.

Ey KADRİ ye dill pertev ser geşteyi le emma.
Ser halka ye dervişan ez ehle Vefâyım ez.

HAZRETİ ŞAHİN YANINDA

Gönül ehli bilir ki ben Hz. Şahın yanındayım. Her ne kadar zahirde çok noksan ve zararlı görsele de rindler mahfilinde mey içip gazel okuyanım.

Sevgilimle öyle hoştur. Çünkü ben safa ehliyim. Gönül zevkini öyle bil ki mey ve neye de hacet kalmadı. Çalgısız ve kadehsiz ben Allahın mestiyim...

Hasudun gözünde güneş gibi parlıyan kılıcım. Sefadarlar gözünde, şifa dağıyım.

İnkârcı yarasa güneşimden saklanır. Çünkü parlak güneşimden inkârcıların ayıpları belli olur.

Mahbubu isteyenler arasında ben her ne kadar ney çalıyorsam da, Manbubun etrafını da yine dağ gibi surlarla çevirmişim. Yani (Mahbub benimdir).

Ne gümüş ve ne de altın isteklisi ve ne de ahirete bağılıyım. Kırmızı yanaklı Hz Rasûl'ün bahçesinde rıza delisiyim ben...

Gelmez hayalime lâ, gönülme de illâ. Mevla'ya minnetler olsun ki ben Allah kuyulum ben. Ey kalbi pertev, başından çok geçmiş Kadri! Dervişler halkasının başında ve Vefâ ehlinin sen...

AÇIKLAMA :

"Gönül zevkinde mey ve ney'e hacet kalmadı. Çalgısız ve kadehsiz ben Allahın mestiyim "demekle Cenâb-ı Hak ile aradaki vasıtaların (perdelerin) kalmadığını beyandır." Gelmez hayalime lâ, gönülme de illâ" divanın başındaki açıklama da izah etmiştik.

En büyük makama; Abdaniyet (Allahın kulu olmak) nimetine kavuşmuş Seyyit Kadri dervişler halkasının başında Vefâ ehlidir.

NURA CEPHETA ADEM

Çinurek derdill zahır bu yarab.
Ne mah rangu ne Hurşide cihan tab.

Ne hurşıdbu ne Indill perteva zer.
Ne yakutbu ne kandilla sıplı şeb.

Ne reng zembrüdu eHdarbu şefakpur.
Vele pervına şarkıbu liğeb ğeb.

Ne pervinbu ne lâlu nazlku ter.
Dibim nura lıcbıha Ademe eb.

Medl nur ek le kavseyına Huyakır.
Vevastan huru ğulmanın mueddeb.

Vevastabun bısaf saf ev melek pur.
Sena gutın jl bu van hate mensab.

Sena gutın jlbuvlı halıke nur.
Ku levra burne der kapı mukarreb.

Serıdanl lı ardeda kuvı gut.
Jıvanra uscudu emre bıla reyb.

Be cümle ev duçun secde lı Adem.
Tekebbür kır azazllı Hu kır teb.

Hased kır ve neçu secde lı Adem.
Gera metrudu mel'unu muğalleb.

Muğellebu ne dıt vl nurha nura.
Ku levra maye mahrumu mukezzeb.

ADEMİN ALNINDAKİ NUR

Gönülde doğan ne nur idi ya Rab!
Ne ay renkli, ne de cihanı aydınlatan güneş!

Güneş ve sarı pertev de değildi,
Yakut ve geceyi beyaz eden kandil de değildi.

Çok şafak veren yeşil zümrüt renginden değildi.
Doğudan şaşalı doğan zühre gibi de değil.
Zühre de değil, nazik, taze Laâl de değildi.

Dedim, ey gönül bu ced Âdemin alnına konulan nur idi.
Ademin kaşları arasında görülen nuru gördüm.

Huri ve gılmanlar hürmetle emre hazır dırlar.
Ona saf saf melekler de hazır dı.
Ve bu gelen nuru metih ettiler.

O nurun halıkını sena ettiler. Ben de o sebepten o kapının yakını
oldum. Allah onlara şüphesiz bir emirle başı yere koyun diye secde
emrini verdi.

Hepsi Adem'e secdeye gittiler, şeytan kibirlenerek kendisini
ahmaklığından helâk etti.

Hasedinden Adem'e secde etmedi. Mel'un ve mağlup olarak
düştü. MAĞlup oldu, nûrun nurunu görmedi, onun için mahrum ve
yalancı kaldı.

Nurlu, süslü, güzel dilberin görünmesiden Ya Rab kimseyi mahrum
etme!

Şirin dilberimin bir tek zülfü ile, gözleri, güzel yüzü ve kaşları bana
istek olmuştur.

Ben güzel yüzünden ve şehla gözlerinden istedim. Fakat
sonradan sen Kadîr'ye gerdandan ve dudaktan da ver.

Neke yarab fı kes mahrumu meyas.
Jidına dıllbere şuhu mühezzep.

Jişuhu dıllberamin zülfü taye.
Jıçeşmu demu ebru buye matlab.

Memetlabbu Jideme çeşme şehe.
Bide KADRI tu pışre gerdenu leb.

GARAZ

Aşunayan gevherék yekdane dıllbit ğeraz.
Naşu nasan zanne deryaye sevahlıbit ğeraz.

Sırrı esrare beşer ma fehın dıke kat be Haber.
Vermebln halka bı şeklu kamet, serbln, ğeraz.

Ehle ışkra sıklıte canbıt kuvaye unsuarı.
Perteve çeşme tura def-ı zevallıbit ğeraz.

İltızame naleye canğâhe suz der ahlra.
Bartgâhe kurlra teyzıdu sallıbit ğeraz.

Perdeye tab'ı hadıdıl ber ğılafe cane her.
Ber ruye maksude dılra raf'ı hall bıť ğeraz.

Kadırya ef deştı keştı ışku sevdara meğer.
Vasile kuy yarlıra tayye menazlıbit ğeraz.

AÇIKLAMA :

Hız. Şeyh, Adem'in altında parlayan nuru ve Allahın meleklerle secde etme emrini verdiğini gördüğünü beyan ediyor. Kadim vilayetin nişanlarından: Hız. Şeyhin ruhu, Hız. Muhammedin ruhu ile bu ilk yaratılışa mevcuttu (vardı). Nitekim bir hadisi şerifte "Adem daha balçık toprağında iken, ben Allahın indinde nebi idim." buyurulmuştur.

Gerdan : Vuslat.

Dudak : İlim.

GAYE

Bilenlere bir cevher tanesi gayedir. (Hz. Rasûl AS) Bilmeyenlere de denizin sahili gayedir.

Beşerdeki sırtar sırrını habersizler hiç anlar mı? Onlar için halka, şekil, kameî baş gayedir.

Bu unsurlar alemineki eşya, aşk ehli için ağırlıktır. İlahî esmayı görecek gönül gözü için, bunları itmek ve yok etmek gayedir.

Candan gelen iniltileri ah ile çıkarmak gerek. Ta ki Allah'ın yakınlığını arttıracak gedalık gayedir.

Demir huylu perde, ruh kabuğunu örmüştür. gönül ehli için, gönül yüzünden bu hali kaldırmaktır gaye.

Ey Kadîr! Bu ovalar, vadilerden geçiren aşk ve sevdadan maksat, yarin sokağını mesken edip oraya uçabilmektir gaye.

AÇIKLAMA:

"Bu unsur alemdeki eşya, aşk ehli için ağırlıktır." Yani eşya, gaye olan Allah'a perdedir. Aşkın gönlünde bir tek şey vardır, sevglisi Onun için ilâhî esmaya varmak, gönül gözü için âlemin unsurlarını yok etmek gayedir.

SAKI

Delle madlibit sakl libağe dilbera H'ane.
Blya ey munise canım bicame Le'la şahane.

Blya meytu eya duhter bicama cevhera ahmer.
Şerefsane şlrin esmer Veğim lru bimerdane.

Zemane vasle mehruye talebkarım bicanu dil.
Vere ey duhtera şlrin meşabaş dinu lmane.

Zamane softye salus guzeşt ey zahide be fehmi.
Blya mey hor eya zahid ki takva camu peyman.

Cihanu canu dinu dil mekr şükranıye deme.
Eğer pürske Jimin abid biguyem heş me erzane.

Hadise zahidan kem bej nebyist ez çeyr kelame işk.
Ki aşık guh nede asla diruğu kızbu efsane.

Me şu'le perteva ruma liderdill ateşu nura.
Disujim der ceger pinhan ve zahlr hem çipervane.

Medill tab'a bi cevhe yar nemi blmın heçl eğyar.
Me pa bende be zülfeñ tar derin peyruze kaşane.

Lığenca i'ime ma'nara lebe la'la temlftahe.
Eger şuphe gula bışkuş febitmin ilmu lrfane.

Eger Kadri nekeşl dill jibenda zülfe çuganlı.
VeHu dalm jidest yare şeraba La'le rummanı.

SAKI

Saki, bana şah dilber bağının delilidir. Ey munis canım, şahlara mahsus o yakut kadehi al.

Şan şerefi yüksek esmer, bugün cevherli kırmızı meyi sun da, erkekçe içeyim.

Ay yüzünün vusletini canu gönülden istemekteyim. Din ve imanın şabaş olduğu şirin sevgili gel. (Şabaş: gelinin başı uğruna atılan para)

O güzel yüzünün şükranına cihanı, canı, din ve gönlü de verdim. Eğer abid bunu benden sorsa? Onu çok ucuza bile aldım derim.

Riyakâr sofilerin zamanı geçmiştir. Ey idraksız zahit! Gel de bu dolu kadehi iç, bilesin ki takva gönül ve dolu kadehtir.

Aşk sözünden başka işitmeyen kulağıma, zahitlerin meselelerini anlatma. Ey aşık, bu yalan dolan ve efsaneleri dinleme.

Ancak yarın yanağının kırmızı Pertev şulesi gönlümde ateş ve nurdur. gece ve gündüz, gizli aşıkâr, yanar ciğerime pervane nedir?

Taze züflerine bend olmuş kalbimde, yarın güzel yüzü basılmıştır. Artık bundan gayrı her şey bana ağıyardır.

Ya Rab, bu yakışıklık ne kudsîyettir. Mana ilmi hazinelerinin anahtarı yakut dudaklarıdır. O gonca gülün açılmasında bana ilim ve irfan doğar.

Ey Kadri! Gönlünü halkalı zülfün bendinden çekmedikçe yakut dudak, nar tanesi yanak şarabını yarın elinden daima içeceksin.

AÇIKLAMA:

(Ellezine yu'mine bil gaybi) İmanın evveli gaybedir, biz Allahı, melekleri, kıyameti görmediğimiz halde inanırız. Kıymetimiz de bundandır.

Hz. Şeyh bu kasidesinde, Hz. Rasûl sevgilisinden imanı aşıkâr gö-rerek, gaybden, şühudî imana ermiştir. Hakikatı gören, hayali, lüzumsuzluğundan dolayı atar...

Başka kasidesinde : "İman nurunu şirin yarın yüzünde apaşıkâr gördüm ki ay ve güneş onun karşısında eşeğin ayağındaki nal gibi sönük kalır. (Dört mezheb kasidesinden)

TU ŞAD

Dillim ez halkai şehpar şefaka zülfe tu şad.
Canım ez mihrî lkai ruye zlbaye tu şad.

Ey ki der buhçeye rengin ki tuyî cliveye can.
Dile şeydame ez kamete şimşade tu şad.

Gerçl ez durem cansuzem be dengü neva.
Lâkin ez fêvke sere turreye gisuye tu şad.

Ey ki guftare tu şerînter ez şehdu senud.
Ruhum ez La'le lebe şiru şeker Haya tu şad.

Ruye der Hakî nehem deste bîkeşim Jfêlek.
Meşevem ey mahe purtab bî temannaye tu şad.

Te je eğyare dile pakî bibim sael tu.
Bite ey mahe dillem Hale Hatu hale tu şad.

Gerçl vade bedenem şevke nebrî le amma.
De bibî cane şîrînem bî tecellaye tu şad.

Gerçl alem bî ferah zînete dūnyau safâ şadl dibîr.
Meşevet KADRİ ye dîl ah bî temaşaye tu şad.

SENİNLE SEVİNİRİM

Gönlüm halka olmuş şehper zülfünün şafağı ile sevinir. Canım da güneş yüzünün güzelliği ile.

Ey renkli bahçenin cilveli canı, şeyda gönlüm şimşir gibi boyunla sevinir. Gerçi uzaktayım, canı yanık, sesi ve nağmesi çıkmayanım. Lâkin başındaki giysunun üstündeki tuğra ile sevinenim. Ey şirin taze sözlü güzel sevgilim. Canım kırmızı dudağının sütlü şeker içtiğime sevinir.

Yüzümü yere koydum. Feleklerden el çektim. Gelişini temenni ettiğim, çok ışıklı bedrin gelişiyse sevinirim. Gönül ağyar ile doludur. Sayende pak olayım. Ah gelse de gönlümün mahı, beni, hat ve sözü ile sevinirim. Gerçi bedenimi sana vaad ettim. Çünkü bedenim, sensiz şevki yoktur.

Şirin canımı götürünce, seni göreceğimden sevinirim.

Gerçi alem dünyanın ferah ve zineti ile sevinir, fakat gönlü ah dolu Kadîr ancak seni görmekle sevinir.

AÇIKLAMA:

Hakiki aşkın bütün isteği, yalnız sevgilidir. Onun içini bütün nimet ve zevk odur. Böyle olmazsa aşk tekâmül etmez, kavuşma olmaz.

"Sütlü şekerden (İmamı Ali nispetine (nuruna) Hz. Rasûl'den katılmış nispetini) içmekle sevinirim."

HABİBİ

Habîbî ger mera ğam Haru yarî.
Ne pırsî çarekel hale mejarî.

Jî hasret herdu çeşman Hanu dibarem
Jîmare dustî hakikat ya ne yarî.

Ne yarî yanê dustî da bızanîm.
Eger dustî çira ber mîn veşarî.

Hilîn perde lîser deme seranser.
Bîbîm meste lî çeşmate Humarî.

Meya lîle ve Hîf dîlde şefek dî
Bîbîm gûzare tarhe nu baharî.

Me dîlbit buhçeya envaru seva.
Bî meşle şehlevendû şehsuvarî.

Bîmejbê buhçeya dîl şehlevendî.
Bîkîn seyran bî havra keyfû yarî.

Bîhavra dustû dîlber Hamlû şabîn.
Bîraksîn ev lîguvende kubarî.

Kubarû mestû medhuşbîn bî rakse
Bîremzû ğemzû avîr der kenarî.

Bîremzû ğemzû avîr jîhev bî Hazîn.
Lebû erzen yekâ yek ballmarî.

Lebû erzen bînaguşû uzaran.
Bîbusîm demû gerden zûlfe tarî.

SEVGİLİ

Ey sevgili bizimle keder arkadaşıs mısın, neden ben zavallının halini bir kerecik sormazsın. Hasretinden iki gözümde kan yağıyor.

Hakikaten bize dost musun, bilmek isterdim. Eğer dost isen gözümde niçin saklısın?

Güzel yüzünden baştan başa perdeyi kaldır. Mahmur gözlerinin mesti olayım. Kırmızı meyini içip gönülde şafak göreyim.

Gönlüm murlar bahçesi oldu. Elmadan (sen refik ile) O şehlevent şehsuvar sallanarak geldi.

Gönül bahçesine o şehleventi sallanarak geldi. Kitaplar olarak (ikimiz) halayı tutarak oynarız.

Kibarca mest ve sarhoş olarak remz (gizli işaret) gamze ve yan bakışlarla birbirlerinden isterler. Dudak ve çeneden tane tane, sayı sayı.

Dudak, çene, gerdan ve kırmızı yanaktan öpeyim. Güzel yüzünü, gerdanını ve siyah zülfünü de, sonra gözlerinden, kaşlarından, alnındaki benden öpeyim. Allah'ın bu harika sanatını seyredeyim.

Bu temiz yüksek ilâhi sanatı seyredeyim, (cezbeden) ister istemez kanıma bulanıp yuvarlanayım.

Bibusim çeşmu ebru cibhetu H'al.
Temaşakım illhusne sun'î bârî.

Temaşakım li sun-ı izzeta pak.
Li hev verbum li Hune çarneçarî.

Li aHu hune tefverbum bilâ keyf.
Seru pabum li cezbe ahu zarî.

Bı işku cezbeu lerzu nehîşyar.
Bıçım pişber şepala nuru narî.

Bıbım merbute nura vahdeta Hak.
Bı sikunu heybetu haşmet vî karî

Bı haşmet KADRİYE fanî sekinbit
Li der dill zikre ALLAH hu bit carî.

HÜSNÜ YAR

Müptelâye hüsne yarım lauball meşrabım
Aşike sevda nişanım lauball meşrabım.

Şiveye güfterîma blyhuş dibin sat bar melek.
Çeşme yarım hem zebanım lauball meşrabım.

Sirre akll meste mestl la bihuşem ez dibim.
Turferandu nükte davım lauball meşrabım.

Meste mestim aşıkım behad jî dill,
Farîğe suzu zebanım lauball meşrabım.

Nure işke bihn kır KADRİ Gulşena dildarîma.
Bülbüle kudsî beyanım lauball meşrabım.

Başı kesilmiş kuş gibi, toprak ve kana boyanayım. Baştan başa cezbeli, ah ve inilti ile.

Aşk, cezbe, titreme ile, uyanık olmayarak, o ateş ve nur güzelin karşısına geçeyim, Hak vahdetinin nuruna bağlanayım.

Sükûn, heybet, haşmet, vikar ile Fenafillah Kadîr haşmet ile sükûn balsa, gönülde Allah Hu zikri daim olur.

MÜPTELA

Yar güzelliğinin müptelası. lâubali meşrebliyim.

Sevdadan nişanlı aşıkım, lâubali meşrebliyim.

Söyleşimin şivesine yüzlerce melek safları mest olur.

Yarin gözü hem de diliyim, lâubali meşrebliyim.

Akıl sırıyım, kendinden geçmiş söylerim.

Hemen inceliği yakalar, lâubali meşrebliyim. Mestlerin mestiyim gönülden sınırsız aşıkım

Sözden ve dilden kesmiş, lâubali meşrebliyim.

Kadîr sevgilisinin gül bahçesinde aşkın nurunu kokladı. Kudsüyet söyleyen bülbülüm, lâubali meşrebliyim.

AÇIKLAMA :

Bu kasidede çok garip sırlar vardır. (akıl esrarı, akıl ötesi olan) "Akıl sırıyım, söyleşimde kendimden değildir. Çünkü yarin gözü ve dili olmuşum. Kendi söz ve dilimden ayrılmış mestler mestiyim."

"Lâubali meşreblî" yani "Meşrebim zaman, mekân ve hiç kimseye bağlı değil. Her incelikte dahi Allah'ın istiğiyle olan tasarruftur. (Olayların nedeni ilâhî iradeye bağlıdır. İlâhî irade nedene bağlı olmayıp, ilâhî irade serbesttir.)"

ÇAR MEZHEP

Çar mezhep hestu lkin derdillim yek mezhebe
Ez yeku du se çıkarım fikrına yek matlebe.

Derdimağe fikrına amet hevaya zülfe yar.
Terke kun ey zahid leyletül kadir im şebe.

Simsiyahe zülfe mahbub leyletül Kadîm yakin.
Ez çibejim bahsa zülfe guvem im şeb yek şebe.

Nüktedanek mindirfe da pırsa zülfe jibikanim.
Ef çl zülfe es ketim der halkave yarabe.

Tire tije avırın çeşmente dercanım behadın.
Ma dibe zahır jıcanemın azızi ez lebe.

Nure iman ber ruye yara şırın zahır medit.
Mahu hurşid ev mukablı nale paye merkebe.

Talie sada muşerref bume di yarem le peş.
Şükre Hahım ez Huda ef ızzu cahı mansebe.

Sahneye aşık nebazi tukl ey zahid hera.
Sahneye şırane hakikat ef ne bazi merkebe.

Şiretije şahe merdan mın difet ey esmere.
Da-Bibe ber gerdana hasit vekl ber merhebe.

Dersu tallma diyara yara şerın ez bıkam.
Her vekl mecnune leyâ be hakımu mektebe.

Meyvel tevhit ez hazım ji şahe şera hak.
Şıru şeker şırbu fıkrım ef çl şırın meşrabe.

Şu'leye ruhsare yarem vadi ture sına.
Zin sebeb Kadîf dil vek mahe nurin kevkebe.

DÖRT MEZHEB

Dört mezheb vardır. Lâkin gönlümde bir mezhebtir, bir iki üçü ne yapayım? Fikrim daima birdedir. Yarın zülfünün aşkı yine fikrimi aldı. Ey zahit her şeyi bırak, leyletülkadir yarın zülfüdür. (gecenin siyahlığı ile zülfün siyahlığını münasebet kuruyor) Kadir gecem inan ki yarın zülfüdür. Ben o zülfün halkasına düştüm, ya Rab halim nicedir?

Çatık keskin bakışların, keskin okları canımda çok vardır. Yine de ey sevgili bunları ağzıma alıp açıklamadım.

İman nurunu şirin yarın yüzünde ap aşikâr gördüm. Ay ve güneş o nurun yanında sanki eşeğin ayağındaki nal gibi sönük kalır.

Saadet taliim ile şereflendiğim yarimi karşımda gördüm. Ya Rab bu yüksek makam ve rütbeden çok şükürdarım.

Aşıkların sahasını geçemezsin. Sen kimsin ki ey zahid, çekil git. Hakikat bu aslanların sahasıdır eşekler koşamaz.

Hasudun gerdanını hemen biçmek için, o esmerderi şâhı Merdanın keskin kılıcını isterim. Merhebin gerdanını biçmek için.

Leylâ'nın Mecnun'u gibi, mektep ile değil,

Şekerli sütü hoşlukla içer gibi, o şirin yarın de yerini, ders ve talimini yapayım ve Hak şeriatinin şahından tevhid meyvesini talep edeyim. Ya Rab bu ne hoş şirin meşreptir. (gidiş yoludur)

Yarın yanağının şulesi, Sena vadisinin nurudur. Ondan yıldız Kadri'nin gönlü nurlu aydır.

AÇIKLAMA:

"Dört mezheb vardır. Lakin gönlümde, bir (Allah) mezheptir. "Hz. Mevlâna Celâeddin'den (Kds) mezhebi sormuşlar, "Allah" demiş

KAVLE ZAHİT

Kavle Zahit batılest der mezhebe ma pur hııaf.
Kâre sabest In muamma kat nemin baset hııaf.

Lufte be payan bı Haz ez canıbe dergâhe hak.
Hervekl takat dıderıt hamle sukıe kuhe kaf.

Şarhe ışkera ez çe ml guyem muhal.
Hııkmeta emre İlâhıyu ezel ez nunu kâf.

Badeye ışka İlâhı ger ne nuşe ney acep.
Layıke came dıbe ma ev kese be kalbe saf.

Badeı nuşan der hııyale esmerbıt yakın.
De bınuşıt ta ebed mestu Hııramu layu Haf.

Eykl seyyıd KADRİ dalm bı yarera refık.
Hale hıındura te dıl taba hakkat be Hııaf.

Evet her emir ve isteği Allah'tan doğrudan doğruya alan, zaten başka bir şekilde hareket edemez ki. Şeriatın nakli ve hem de hakikatına ermişler. Bununla beraber "Hatırıma gelen yarın zülfü, Hz. Rasûl'ün (AS) sünnet ve muhabbeti, Kadir gecesinden de fazla bize nur ve rahmettir, o şirin yarın yüzünde iman nurunu apaşıkâr gördüm" demekle şuhudi imana kavuşmuştur.

Şeriat sahibi Hz. Rasûl'e varmak (kavuşmak), şeriatın esası ve kendisidir.

"Hz. İmamı Ali ve Hz. Rasûl'ün nurları ile o şirin yarın (Hz. Rasûl) makamının ders ve talimini yapayım. Bu benim için ne güzel bir yoldur."

ZAHİT SÖZÜ

Mezhebime çok aykırı zahidin, sözleri batıldır. Yetmiş kere tekrarlanmış belirsiz sözlerden hoşlanmam. Cenâb-ı Dergâhi ilâhîden sonsuz lütuf isterim. Kaf dağına verdiği ağırlık takat ve şekil gibi. Aşk nasıl açıklayayım ki? İlähi hikmet ve emirdir. Kün emrinden de ezel.

İlähi aşk badesinden içmeyenlere şaşma, kalbi temiz olmayan bu kadehe layık olur mu?

O esmerin hayalinde olup bade içenler, ebediyete kadar da içer, mest, mahmur ve korkusuzca.

Ey yar ile daim beraber Seyyit Kadri, halin, için dışın yar ile (fotoğraf gibi) basılmıştır. Bu doğruluk şüphesiz bir hakikattir.

AÇIKLAMA:

Daima yar ile beraber, içi dışı ve gönlü yar ile de (fotoğraf gibi) basılmıştır olmak vuslatın en kemâli ve kavuşmanın tamamıdır.

İmamı Rabbani'nin Mektubat'ında, Hz. Rasûl'e uymanın yedinci dercesi yar ile tab olma makamını bildirir ki, en son makamıdır.

DİL HIKMETE HAK

Dil hikmete hak binu hakikat çlye ey şahî Dlagâh
Ru revzenu ru revneku ru pertevu gehnecmu ve geh mah.

Çent sur'atu çent kuvvetu çent rifatu çent tayye Sema çent.
Pur pur diparu lez dilherî duru derî ruru bilma Allah.

Ru ravzenu şehpar şefaku bazı paru seyr le mekânân
Ben çeng dirîrî evce Alâ berberu maksut bu huvallah.

Neh çarhe şipehrî dîke pervaz tu belahzek dîke ferran.
Sat berke şefak behtre şehbazî be avaz be huvellâh.

Fer fer isera perdeye lahutî diçerî durce hakikat
Be perdeyi şayesteyî pak zadeyi mahze bellâllâh.

Avazeyî sin sazeyî ber tarîme âlaye âla fark.
Der alême nasutî diçerî tu bî lale sırre esma be llâllâh.

Ser tarîme âlâ tuyî ferhe şehe vâlâ tuyî serdar.
Bitacu vugînu perîyu şanu şeref şükre fellillah.

Sat şanu şeref methu sena kazdî nebi KADRİ ye dîlînar
llîâ ku dibe Hadîme evlâde NEBİ şahe fenâllîlah.

HAK HİKMETİ GÖNÜL

Gönül hakkın hikmeti, hakikatte nedir gördüğüm? Ey gönülü haberdar olanların şahı Seyyit Kadri, gönül merceğinin yüzü bazen yıldız, bazen aydır. Ne acayib bir hızla kuvvet ve rif'atla semalara uçuyorsun.

Çok çok kanatlıyım. Uzak ve yakında yüzüm Allah'a dönük (Allah ile) Kalbimin yüzü şehper şafaklı olarak bütün makamları uçarak seyrediyorum.

En yüksek noktaya kanatsız uçuyorum. Dokuz çark feleği, bir lahza geçiyorsun. Be huvalah nazarın yüzlerce yıldırım ve şafaktan hızlıdır. Hakikat uçuşun lâhut perdesinin başıdır. Perdesizsin, layıksın, temiz soylusun, Allah için temizlenmişsin.

Sinemin ötüşünün sesi feleklerin en üstünden olarak gelir. Bu dünya aleminde de ilâhî esmanın sırrını ahzediyorum. ilâhî sır ile.

En yüksek felekler üzerinde onun evladı sensin, serdar sensin. Taçlı perî güzeliği şan ve şeref, güzel metihler Hz. Muhammed'e aittir. Ey gönülü ateş Kadri, ki sende muhakkak bu fenafillah şah nebinin evladısın.

AÇIKLAMA:

Gönül hikmetine ve evliya kuvvetine bu kaside güzel bir açıklamadır. "Dünya aleminde ilâhî isimlerin sırrını ilâhî sır ile alıyorum." Allah'ı Allah ile bilmektir.

"Hakikat nurunun kemâliyle nazar eden bir bakışından mucizeler gibisi (mucize peygamberlere aittir onun için Hz. Şeyh onlar gibi yani o büyüklükte keramet) husule gelmesi ancak bana layıktır. Uçuşum lâhut perdesinin başıdır. Hakikat nurlarını da oradan alıyorum. Çünkü ben Allah ile perdesiz, temiz soylu, lâyük ve Allah için temizlenmişim."

EY ŞİRİNAN

Ey şîrinan ez beraye hak çi hûsnu dîveyl
Aklîma talânu yağma hanel dîn kerdeyl.

Ahe ez çeşmen te şehla kazda canu dîl dîkar.
Peiçemu bîsken perîşan ber ruye hâl kerdeyl.

Der kemingâhe seher ber cibe kalbe be karar.
Ey gözal tabî sîvk bermen çîra gum kerdeyl.

Der dîle erbabe mana ğaynî hak nînin bele.
Camlî çîmşîde lîâhl der sûveyda kerdeyl.

Nure nur der şuşeyl canîm hakîkat be Hîlaf
Der hake ma şûkre lîllâh kâre şîrîn kerdeyl.

Behra an kesra Huda kâmen bîde ey dîl bîdest,
Hacel herdu sera tahau yasîn kerdeyl.

Varîde ğaybe lîder eîtafu ruhl ma yakîn.
Murĝe keskmîm şeh parû şehbazû şahîn kerdeyl.

Vasîle zûlfa tu Geştîm hamde behad kerdem
Kadrîye derveşû fanî der cîhan zîn kerdeyl.

ŞİRİNLER ŞİRİNİ

Ey şirinler şirini hak için söylüyeyim. Ne eşsiz güzellik ve cilvedensin!
Aklımı baştan başa alarak deliye dönderdin.

Ah! O şehîlâ gözlerinle, kırmızı yüzünün üzerine salıverdiğin perişan saçların can ve gönüle kastediyor. Ceylân gibi oynak nazlı sevgiliyi, kararsız gönülle seher vakti pusuda beklemekteyim.

Evet mana erbabıyım. Gönülümde Hak'tan gayrı bir şey yoktur. Cimsîî şahe mahsus ilâhî kadehi ta süveydadan içmekteyim.

Hilafsız bir hakikat, ruhum vücut kristalinde nurlar nuru olmuştur. O şiiirle daima kârimdan Allah'a çok şükürdarım.

Herkesi bahrinden duyan, gönül elinde, sultanlar sultanı Hz. Allah. Bana da Taha ve Yasin saraylarının efendisi Hz. Muhammed'i ver.

Öyle yeşil şehperu şehbaz bir şahinim ki, eltafi ruhum gayb varidatının yakini olmuştur.

Hudutsuz hamd ile hamdederim ki, Fenafillah derviş Kadri, zülfüne kavuştuğundan, cihanda daima zinde kalacaktır.

AÇIKLAMA:

Edebiyat, mana, aşk, kemâl ve kavuşmanın şaheseri bir kaside!
"Ben mana erbabının gönlünde haktan gayrı hiç bir şey yoktur. (Ma fi kalbi gayrullah) Sultanlara mahsus ilâhî kadehi de kalbimin süveydasından içiyorum. Derviş Kadri, zülfüne eriştiğinde, Cenâb-ı Allah'a sonsuz hamd eder ve cihanda daima zinde kalacaktır" yani tasarrufu bakidir.

PEYREVE ŞAHE EMİNİM

Peyreve şahe eminim ki eve nura Huda,
Ki menem nesle Hüseyin Servere şahe şüheda.

Murşide rahe hakiki bimerâ Zehre betül,
Deste gireme şehe behre ulum şere Hüda.

Kimenem vasile ser halkayı bezme nuceba
Kimenem murğe ser efrazıyü ber avce aîdâ.

Kimenem tayre sıplı kufıyü zülfü parım ez.
Kimenem der çimene kudsiyü gülzare şeha.

Kimenem kengereye tutıyl bezme melekut
Ki menem bülbüle sehlüle seraye Betha

Kimenem şahide gencine-I dürce ceberrüt
Kimenem tıfîle helâl zade-e ez ehle A'ba.

Ki menem lu lu e durdaneye ma der sadef
Ki menem kevkebe seyyarel burce suada.

Ki menem Yusufe mah suratül hubben şegefa
Kimenem bid'e rasül hailsu safu safa.

Ki menem came cihan bi nime izzu şerafa.
Ki menem ümre telef kerdenu der aşku cefa.

Ki menem vasile mehpareye sultanı meha.
Ki menem vakıfe gencinel nehvitu neha.

Ki menem bazıye çeng eHdaru der kevnü mekân.
Ki menem faniye deryaye yakın mülke beka.

Ki menem Kadriye eviade Rasül, ez ehle Vefâ
Ki menem şî'ble Hüseyin âle All abde Huda.

EMİNLER ŞAHINA ÖNCÜ

Eminler şahı Allah'ın nuru (Hz. Rasûl'ün) yolunun öncüsüyüm, şehitler şahı imam Hüseyin neslindenim.

Hakiki yolun mürşidi Zehra Betül bizimle, elimi de tutan ilim şehrinin kapısı Allah'ın Aslanı (Ali RA)

Nüceba halkasının başına geçen benim. En yüksek noktada başı yukarda (kuş) benim.

Taçlı, zülfü beyaz kuşum, imamı Ali nisbetinde şahların kudsî bahçelerinin çimeninde benim.

Melekut meclisinin beyaz kuşu ve papağanı benim. Medine sarayının şah bülbülü benim. Ceberrut Hazînelerinin incilerini görenim. Ehli âbanın temiz helâl evlad ı benim. Öyle bir inciym ki, anne ve pederim sedef, saadet burcunun yıldızıym.

Kalbi ilâhî muhabbet kaplamış ay gibi güzel Yusuf benim. Hz. Rasûl kahramanı benim.

Halis muhlis safa ile cihanı kalbinde yüksek şeref ile gören benim.

Ömrü aşk ve cefada yok eden benim. Aylar sultanı, ay parçasına ulaşan benim. (Hz. Rasûl SAV)

99 esmaü hüsnâ Hazînelerine vakıf olan benim. Ben o yeşil şahinim ki kanadım kevn ve mekanı tutmuş, fena deryasının yakını ve mülkü bekaya ermiş benim.

Hz. Rasûl'ün evladı Vefâ ehli Kadîr enim. İmamı Hüseyin dalından Ali evladı Allah kulu benim.

CEVHERE RUH

Gertebe nure lzafî cevhere manaye ruh.
Hayrat aczu serencam kat dibe der ruhe ruh.

Nüktedane surete rahman yakın ehle dille.
Renge vahdet inkişafe clveye mirate ruh.

Feyzl yabe clveye nure tecelli gemebe.
Madıbe halls beve gevhere balâye ruh.

Hey eta alem hakikat halkû efiâku şimus.
Muttehdıbu ev be emre kâfe nune manaye ruh.

Guffe guyen feylezofan kat nekl der zibe guş.
Ma dızanı kes be aklı keyfu kâne esrare ruh.

Zevke ruhe can didı şarate ey Seyyit Hazın.
Herhebit der tabı der meyhanel mevaye ruh.

AÇIKLAMA :

En yüksek makam (Abdaniyet) kulluk makamıdır. Hz. Şeyh, bu kulluk makamını ahzetmiş olmakla Hz. Rasûl yolunun öncüsü oludüğünü, elini Hz. Ali tutup Fatimetüzzehra ile beraber olduğunu, yeşil kanadının bütün mülk alemini kapladığını, fenadan sonra bekâyâ mülk olduğunu, ilk belirtisi Ceberrutta beliren ilâhî iradenin inci hazînelerini orada (Ceberrutta) gördüğünü söyler.

Allah'ın lütfu olan bu görüş ilmi, yine Allah'tandır. Ekseri bütün peygamberler ümmi olup bu görüş ilmi ile Allah onları ilimlendirmiştir. Olaylara, ilâhî emir evvelâ Ceberrutta belirir. Hz. Şeyh olayları bu Ceberrut Hazînesinden müşahade ettiğini beyan eder.

Beyaz kuş; İmamı Ali'dir.

RUHUN CEVHERİ

Ruh manasında, ruh cevherinin nurunu artırmak isityorsan hayret! Masivaden ve acizlikleri geçtikten sonra, ruhun ruhuna (Hz. Rasûl (AS)'a) varmak ile olur.

Rahmanı (Allâhı) bilme usûlunun inceliklerini gönül ehli bilir. Çünkü vahdet rengi, ruh ayinasının cilvesinde büyük (anlaşılır).

Cihana feyz veren ilâhî tecellâye mazhar ruh olmasaydı, onsuз başka ruhun yüksek cevheri asla halis olmazdı.

Hakikat, güneşler, felekler, bütün yaradılış ruh manasıyle kün (ol) emriyle bitişikti.

Filozofların dediklerine asla kulak verme, hiç kimse ruhun sırlarını ve nasıl bir şey olduğunu akıl bile bilemez. (Ruh akıldan evvel yaratılmıştır.)

Ey Seyyit Kadîrî, şiirin, cana ruh zevkini verir. Her zaman yar ile basımış kalbin ve yerin meyhane olsun.

AÇIKLAMA :

Ruh hakkındaki bu kasidenin manası ciltlere sığmaz. Oldukça açık ifade ile tercüme edebildiğimiz kadar, metniyle okuyanların zevk ve duyularına bırakıyoruz.

NİYAZIM JI DILBERE

Niyazim Ji dilbere carek Ji ruye hâl medidare.
Bî kasda rûye gül narî me dil der dil disat Hare.

Ji belge gül şefak da sat hazar yakute rummanî.
Yeka yek şebnerne lalim li cîbha şah me lîmare.

Eger vasfe cemâla şahîda canan dîkim lru.
Eğer bejîm hezar salân me aklî fikir fîhetkâre.

Çî faceker kînarî lubse zemrudîye surî zerî.
Lî benje ten hezar renga le dime herdu şehmare.

Çî nakşek bu kî nakkaşe ezel bejne kalem kîşand.
Hazeran aferîn vîra hakikat ev kalem kâre.

Çî renga hûsne şerînbu Ji levan sat şeker barî.
Bî rengu Hu çî hurlbu be behnu mîske tatare.

Eger bîte lî bazare lâttîfe şeng baha nîne.
Zûleyha de bîkît gurlî disat Yusuf mîre kâre.

Bele îsavu Musaye Zebîhu hem Hallîullah.
Hakikat ev gülûn emma ne şîbhe şahe kubbare.

Nazar Bazî dîkî Kadîrî Ji çayîvî ne însafe.
Dîlu melak ezel da Hak Ji zûlfavî bîrîndare.

DILBERDEN İSTEĞİM

Dilberden isteğim, benli yüzünden bir kere gösterebilirsin. O nar çiçeği kırmızı güle ulaşınca kadar, gönülde yüzlerce diken gördüm.

Gülün yaprağında yüzbinlerce kırmızı yakutlar şafaklandı. (Yani Hz. Muhammed'den yüzbinlerce enbiya, evliya nur olarak şafaklandılar) Bunları birer birer inci taneleri gibi o şahın (Hz. Rasûl) alınında saydım.

Eğer bugün o sevgilinin güzelliğini vasfediyorsam da, eğer binlerce sene söylesem akıl ve fikir utanacaktır. (Çünkü hiç bir şey ile değerlendirilemeyen senin özelliğinden sanki hiç bir şey söylememiştir.)

Yeşil, kırmızı, sarı elbiselerinde özel sarı kenarlı tacı ile, boynuna binlerce renk renk ne yakıkmış? Billhasa yüzü üzerine düşmüş iki zülfü.

Nasıl bir nakış idi ki, boyunun kalemi Allah çekmişti, binlerce aferin hakikat o kalemin sanatçısına.

Dudaklarından yüzlerce şeker saçan, güzelliğin en şirin renginden hurunun kokusu misk ve amberdir.

Yakışıklı lâtif sevgilinin hiç dengi yoktur. Züleyha bile yüzlerce Yusuf'u ona kurban etmeye amadedir. Evet, Hz. İsa, Musa, İsmail ve İbrahim de gül iseler de, lâkin o kibar şahın benzeri değildiler.

Ey Kadri, ne kadar bakınıyorsan da ondan başkasına gönül vermek insaf değildir. Çünkü gönül ve ciğer ezelden, Hak'tan zülfü ile dağlıdır.

AÇIKLAMA:

Bu güzellik ve aşk, ilâhî sıfatlardır. Cennetin büyük nimeti Cemâlullahı görmeye saadeti ve cennet hayatının daimi olması Allahu Telâî'nin sonsuzluğundan geliyor. Onun için aşık ne kadar vuslette ise de yine de doymuyor. Son beyit ile de Hz. Şeyhin, Efendimizin kademi üzerinde olup, Muhammediyül Meşrep olduğu ifade edilmiştir.

ŞAHİM ŞEHZADEYİM

Ma mürîde şahe şahbaz şeyHu hem şahaneyim.
Ma refîke pîre nurln bı taca lu lu dâneyim.

Aşike ruksare şemim tebl nure ruye dost
Şuhtîye şemlm hakikat şemu hem pervaneyim.

Tayre lahutîmu dll suhtîmu der dere Hirab.
Fanğ eznamu nişanan hil'eye sat daneyim.

Bade nuşe şehe merdanım taflım be günah.
Halısım safım hakikat çün düre şehvareyim.

Her vekl mskım ablım amberim safu sellm.
Maderam bidil habıbu şahım hem şehzadeyim.

Sakıye havdım bıfacu lzu cahe bemisal
Varıse şahe Hüseyinim canım hem cananeyim.

Hırke puşe sebze nurlnım bı yeddül Mustafa.
Tayre keskim nure blskım çenk bezer tuğraneyim.

Çenk bezer şehbaze KADRİ derseraye şahıdan.
Dest blser zencire zulfüm sen Haşe mestaneyim.

ŞAH EVLADI ŞAHİM

Şah doğan şahının müridi, şah olmuş şeyhim. O nurlu pirin refiki (yani Hz. Rasûl'le beraber) ve inci taçlı daneyim. (İlim ve irfanda kemâl bulmuş)

Kırmızı yüzünün nuruna aşık, ve o nurlu dost yüzü ile basılmışım. Hakikat mumundan yanık pervane ve hem de mumum.

Bu dünyada gönlü yanık, lahut kuşuyum. Nam ve nişanlardan arınmış, yüz ikrama erdim. (99 esma ve zat nurları)

Şahı merdanın badesinden içmiş günahsız evladıyım. O şahlara mahsus hakikaten çok temiz, katıksız ve halisim.

Her zaman, misk, amber, saf ve selimim, anne ve pederim de Hz. Rasûl'den olup, şehzade şahım.

Hz. Rasûl havuzunun sakisiyim. Misli görülmemiş yüksek bir makam ve taç ile Şâh-ı Hüseyin'e varis oldum, sevenim hem de sevilenim. (Bütün seyyitlik nuru bende toplandı)

Nurlu yeşil hırkayı Hz. Rasûl'ün elinden giydim. Nur Perçemli yeşil kuşum, sarı kanatlarımla semada dönerim.

Sevgili sarayında sarı kanatlı şah doğan Kadri'yim. Elim zincir zülfler üzerinde mestane sarhoşum.

AÇIKLAMA :

Her kasidesi eşsiz bir makam ve vuslattır, böyle yakınlığı yetki ile açıklamayı ve bu açıklamayı da uyanık, şeriat-ı garradan şaşmadan Seyyit Kadri'den başka yapmanı görmedim.

ŞEHBAZİ ŞEHAN

Kâşâneye şehbâzî şehân menzile mabu.
Çar kuşeye erkâne cihan malle mabu.

Kân perteve afake cihan şuleye Hurşit.
Şemsu kameru necmu ziya derdile mabu.

Seyrek li cemâla çimene kudsiye güzar.
Sat hayf jimerâ perdel can hâlile mabu.

Deryaye guher narî şuunate Hudayın
Sat Haru Hasu mevcu fetil sahile mabu.

Allamaye işki ki Felatune hakikat
Zennuri hakikat ki nazar kâmile mabu.

Yek pişî nazar KADRİ heyulâye meanî.
Ger surete icaze bîki lâlke mabu.

ŞAHLAR SARAYI

Şehbazların olduğu şahlar sarayı benim yerimdir.

Cihanın dört köşesi erkânları bana meyillidir. Güneş şulemin pertevi cihan ufuklarını kaplar, güneş, ay, yıldız, bütün ışıklar gönlümde (bütün fenaları geçmiş, bekâda kaim olmuş)

Kudsî gül bahçesinin çimen güzelliği seyrine, yüzlerce yazık ki can perdesi engeldir.

İnciler deryası ilâhî zat nurunun şuanatıdır. Yüzlerce şunlar bunlar denizimin henüz sahilindedir. (beni anlayamamıştır)

Aşkın allamesi ve hakikaten Eflatunuyum. Hakikat nuru ile nazar etmek ben kâmile mahsustur.

Ey Kadîrî bir nazarının önünde bütün mana Heyulası çözülür. Eğer mucizelerin suretini (yani mucize büyüklüğünde kerametler de) göstersen sana yakışır.

AÇIKLAMA :

"Cihanın dört köşesi bana meyillidir" cümlesinden, Hz. Şeyhin, kutbe ferd etrafında doğu, batı, güney, kuzey kutuplarının ona tabi olduğunu bildirerek makamının kutbun imamlarından birisi olduğunu anlıyoruz.

"Yüzlerce makam sahibi bile benim yüksek makamımı bilememişler, denizimin sahilindedirler." Deniz sahilindekinin denizden gördüğü kadar.

HIRKA BERDUŞE FIRAĞIM

Hirka berduşe firağım tarlke seccadeyim.
Ne muride âlemlim amma muride badeyim.

Teşneyl hüsne ezel bu ğayeu maksu dilma.
Meste ışkım aşkım hayrane ruye sadeyim.

Kesrate ğavgaye âlem katı huşum blf vele.
Şahide Hılvet seraye vahdetim dıldadeyim.

Farğe hengameye hicru visala yartra.
Artfe ma'naye ışkım başka bir sevdadeyim.

Sineî mecruhlma ta ebed amance ışk.
Ber sere sertire yarım dalmıe amadeyim.

Her dema pamalu mağmum Hake kabır aludeyim.
Ev nigâhe lzu rıfat bir garip uftadeyim.

Sayeyi ışka haklı bume ez azade her havfu reca.
Ma dilbe KADRİ ğame endişeye ferdadeyim.

HIRKAYI TERK

Seccadeyi terk etmiş, hırkayı da bırakmış berduşum Alemde yalnız badeden başka isteğim yoktur.

Ezel güzelliğine (Cemâlullaha) susamış, gayem ve maksudum budur. Aşkınin mestiyim, aşıkım, sade yüzünün hayranıyım.

Alemin çeşitli gürültüsünden şuurum öylece kesilmiş ki hilvet sarayında (kalbimde) vahdeti gören aşığım.

Yardan ayrılmak veya kavuşmak derdinde de kurtuldum. (Yani daimi vuslette olduğumdan ayrılık derdi kalmamıştır.) Aşk anlamının arifi, başka bir sevdadayım.

Yaralı sinem ebediyete kadar aşkın hedefidir. Başım yarin okunun ucuna karşı durup daima hazırım.

Her zaman kederli olup her şeyim yok olmuş, mezar toprağına bulanmışım. Ancak, yarin kaldırıcı ve yükseltici bakışını bekler uftadeyim.

Hakiki aşkın sayesinde her koku ve recadan da kurtuldum.

Ey Kadri! Yarının ne olacağı endişesinde olmak hiç olur mu?

AÇIKLAMA :

"Seccadeyi terk, hırkayı bırakmak"

Allahu Teâlâ için yön ve zaman yoktur. İbadetin en kemâli, ihsan makamında, Rabbini görür gibi olanıdır. Bu şühudda, Allah'ın evi Kâbe'ye değil, yön­süz ve mekânsız Allahu Teâlâ'ya yönelmek mecburiyeti vardır. Seccadeyi bırakmak budur. Bir gün Hz. Şeyh bu hali sohbet­te açıklıyordu: "Bu halde olan salık Allah diye zikir dahi yapamayacağı gibi hariçten birisi Allah ismini getir­se, salikin vücudunun yanması mümkündür. Çünkü o an için huzuru tam Allah şühudu iledir. Ben o halde iken, birisi yanımda Allah demişti. hemen hemen yanırdım. Eve geldim. bu hâl geçinceye kadar üç gün evden çıkamadım."

"Hırkayı salıvermek" Allah'tan başka her şeyden sıyrılmaktır. Onun içi gönül sarayında vahdete giren aşıkım, kavuşmam da o kadar sabit ve daimi oldu ki, artık ayrılık ve kavuşma derdinden her havf ve recadan da kurtuldum...

HER VEKİ RUJİM HAKİKAT

Her vekî rujim hakikat zahırlım der İnsü can
Bülbüle şehlüle anım kes nedl kat misle an.

Namımen KADRİYE evlade Hüseyme Mustafa
Serveri ceml şehıdan be bedel ender cihan.

Şükre İllîâh ki ez güzare Zehra sebzel lüal.
Geşte em yanl Jıbağe serveri peygamberan.

Dür şınası sirru esrare ğarıblım be Hıllaf.
İbne Hayder gevherim batın huveyda beguman.

Nokta dane came nurınım hutut ender hutut.
Levhe ser ayıneyim hakikat ez ayan.

Harfu harfu nokte nokte şeklu eşkâlen ğerib.
Yekbiyek minle nazar kır levbume cevher feşan.

Kes neml danet ki levhesinem çun rengu reng.
Der mekame mıru şahım şahıdımın Şahe Şah.

Guftu guyen der hakıma ehle kını pur ğerez.
Her çibejin maçızanın cehşe be sıtku eman.

Şükre ender İllîâh aşkım benışanu bebedel.
Kımene seyyit HAZİN sahib ailem der İn zaman.

HER ZAMAN GÜNEŞ GİBYİM

Hakikat insan ve cinler içinde her zaman güneş gibiyim. Asla hiç kimse benzerini görmediği, onun şah bülbülüyüm. Namım Mutafa Hüseyin evladı Kadri'dir. O bütün şehitlerin ulusu cihanda nadirdir.

Allaha şükürler olsun ki, Fatimetüzzehra bahçesinin yeşil incisiyim. Peygamberler serverinin bağında yetiştirerek açıldım.

İnciyi (Hz. Rasûl AS) tanıdım. Sırların sırrına görülmemiş derecede, hakikatle bildim. İmamı Ali'nin karnından şüphesiz gelmiş evladiyım (Hem ceddım hem babam)

Noktayı bildim. Kalbim onun nurundan, hatlar, ender hatlar, sinemin levhası ayinenin başındadır, hakikat apaşıkırım.

Harf harf, nokta nokta garip şekillere birer birer nazar ettim. Onun için inci saçan oldum (Hz. Rasûl'ün nuru ile tasarruf ederim)

Sinem levhasının ne renklerden olduğunu hiç kimse bilemedi. Sultanlar şahlar makamındayım. Şahidim de şahlar şahı Hz. ALLAH (CC).

Çok kinli ve öfkeliilerin hakkımdaki dedikodularına ne söyleyeyim? Vefâ ve sadakatı olmayan sıpalar ne bilir ki?

Aşkıım nişansız ve karşılıksızdır. Bu zamanda alem (sancak) sahibi Seyyit Hazîn benim.

Çok şükürler, şükürlerin sonsuz ve en güzeli ALLAH (CC)'a.

AÇIKLAMA :

İmamı Ali (RA) buyurdu ki;

"Kur'ân-ı Kerîm'in bütün manası Fatıha, Fatıhanın manası Besmelede, onun manası (b) harfinde, onun da manası (b) nin altındaki noktada olup o nokta de benim."

Hız. Şeyh buyuruyor, (Nokta dame) "Ceddim Hız. Ali bana o noktayı verdi."

Hız. Rasul Şerefli hadisinde buyuyor ki: "Allah kalbime ne ilim ve hikmet koydu ise ben onu Ebu Bekir'in kalbine naklettim."

Allah'tan Rasullere, Rasullerden evliyaya, ve bu hikmetle vasitasız olarak da Allah'tan gelen ilim ve herşey, ylıksek tarikatin sırrı olmuştur. Hakiki varis, buna mazhar olmuş, Allah ve Rasul halifesidir.

Başka kasidesinde "Inslerin, cinlerin ve genel her Şeyin, herkesin Şeyhiyim" diyen Hız. Şeyh "ve ma erselnake illa rahmeten illi alemin" in varisi, halifesi ve ylıksek makamdadir. Şahlar sarayı kasidesinde kutup imamlarından olduğunu, bu kasidede ise son makam olan kutupluğunu anlıyoruz. Altta olan, ust makami tamamen bilemeyeceğinden dolayı Őoyle diyor:

"Sinem levhasının ne renklerden olduğunu hiç kimse bilemedi. Sultanlar, Şahlar makamındayım, Şahidim de Şahlar Şahi Hız. ALLAH (CC)."

Şimdi sunulacak olan bu uç tahmis ve tesdis, meşhur Melâ Şeyh Ahmet Cezeri'nin kasidelerine yapılmıŐtır.

Tahmislerde ilk uç ve tesdislerde ilk dert mısralar Hız. Őeyhindir.

(Beşli) TAHMİS -1

Çeşmen teye Şerin bi mera avıru nâzin.
Gemzen te dıcanan nebi şer'e necevazın.
Der ayne hakikat jimera melheme razın,
Remzen tedıcanan nebe endaze dirazın.
Hek yek be hezar renge revaneme di hazın.

Aşka tebu nısva kırm der mehfalu sukân.
Hemla tebu min dıbu lıber gerdene bukân.
Hubba tebu aklıme gerant şıbbe buçukân.
Vandarbe lıcaneme vekı berkü bürüskân.
Remzen tedıcanan netını sina gudazın.

Şaha mellcerge Hude sed Tıre Kacerdı.
Hükme tebi hükme Teteru şahe Mecerdı.
Zülmate bi sed neve azabe me bitır dıt.
Canan jı cefaya te ve zülme çi haber dın.
Kutıre lı cevra ku tı dılda me bıgazın.

Pervaneyeye Jarım lıteder aglıre şevke.
Sermestu humanım ku lıser levhaye meşke.
Mecruhe ne çarım be hudekı neke' reşke.
Pervane-u bülbül bıdılen şu'lei işke.
Le gertu nazardı buhu ev gul şenu razın.

Zıfu'b lısken te şefek dane lıdema te meramer.
Hamıu tevren te verək dana lı bejna te ara ar.
Haşa kû heblın mıslıete hemkûfu beraber.
Peyveste dıvesle ku dınımın ku seran ser.
Buşkuju tılısmu vereku netrıku bazın.

Kazda mejl dillbu bı tera derperu kıştı.
H'alu bergen teye reş behudekim Ji Hebeşte.
Dersefhee sine demu bejna te nekaşte
Subbuhuyu kuddusiyu huren dube heşte.
Peyveste şebe Kadre lıkaya te Dihazin.

Nergiz biheram ten dllu cerg tef herişandin.
Sed hazar suffyu abid tebi hüsnahe gërandin.
Şevka nazere bu li dillan hun tevrandin
Sümbül bisematenu gülân perde dırandin.
Bişkiffine âl âl hişin bune terazin.

Der vekte baharan gülu susin çi yemanın.
Ber perçeme yaran me Hude vaktu zamanın.
Meş meş bi semaben me bides udu kemanın.
Cubar diravanın çimenan terhe cuvanın.
Mestane birefref li kenaran siyu kazın.

Tebu hüsna heddu zulfan hayran âlema her ca
Dllu cerg tef harışandin veku berda te bi mırca.
Mahu hurşit te bi şevke betlandin ku liburca.
Heryek bi tema şa gehe husna te ji herca.
Teşbihe nigaran bi cemâlâ te dinazin.

Tira li medit yare me dli Jeru çeperkir.
Nehbe dikkitt caneme pur tiru teverkir.
Darba cegere bu meku lev nale Ji berkır.
Tira li medit dusta me te sine hedefkir.
Naza lime kit yare me zariyu niyazin.

Gerbete zeri surmeye zerin lımlabin.
Set nuru şafak ber piyevi bazı ayanbin.
Tuzek Ji rehe yare me dli ruhu revanbin.
Ger hüsnu muhabbet bisera perdeye canbin.
Geh şahu geda geh buhu Mahmudu Eyazin.

Deme bedri II kınare du siyah mare lubabın.
Sat hazar zahıdu meynuş II kine çarhu duabın.
Herdu bîrhem te hllale veku sadan ku teva bln.
muhrabe de ebru ku ji balâte huyabın.
Der secdegehe işke nivazın mene-Nazın.

Ef şenge zeri renga II ruye te delâle.
Mestanebl meş hat sahare şuhu şepale.
Mey daye Hazın bl deste he ezve dehale.
Ef huru peri çehre bu tu lâte cemâle.
Der surete tahkika Melâ ayni mecazın.

(Beşil) TAHMİS -2

Ey yare medill dabı tera datubikl lenlgehe.
Ji sere zülfe di Hazım Ji te derman bidehe.
Da tu mahrume nederl me Ji H'ala cibehe.
Ey nesime sehare madi mecalâ sibahe.
Set selama bigihine ji meve padeşehe.

Me ne dl vekte delâle didineda bi fesal.
Kad dilbe misle te nurin kad du şîrin ve hısal.
Cergu dil tef hanşandın te bi mızraku nıbal.
A'r A'ra kamet elif neyşekera şuh'u şepal.
Nazika simu tenu H'usrevu zerin kulehe.

Meleve şine-l safı nakşu vasfın tene sırf.
Neke mahrum Ji sera perdeye canan çı-bı-ırf.
Belki H'anek jımera cam-bet bıtılısmu bışıtf.
Dilbere datu bibusi bedusat zariyu lutuf.
A'sitanu deru divaru şıbaken kalehe.

Vereda ez jıtera dilbikime bağı mekân.
Ğamme em duhe şepale meçl H'af dıt çı A'yan.
Yek bi yek bahse bıkım ez Ji tera şarhu beyan.
Nameya cevru cefaya elema derdu ğema.
Da bideste zeriye muhteşeme ser ve sihe.

Ji sera H'ane humayun me dive mağfirete.
Me Ji emre şehe kudsî me dive terbiyete.
Me Ji çeşme te ğazele be H'ude emniyete.
Belki dilber ji ruye A'diliyu merhamete.
Rahme kıt bi fakiran ku bıpırsın gilehe.

Tall jise ma hatu me keyvanu keye.
Bezme digertint çibe endamu meye.
Maşuke parasti lidere meykedeye.
Ma ji ber derbu firaka te sikûnet maheye
Cergu dil herdu binaline vuk cengu ji he.

Bidire meyke dinalim medigel ahu huyan.
Me jiser ristei can pembe sıfat H'un diçuvan.
Meserî daniye Reda bideber kaşu guvan.
Hak dizanî kuşeba şuphete aben duruvan.
Me jidil zariyu kâlîne hata sıhbe gehe.

Murğe can H'anebl H'ane Ji tera devr digirtt.
Heye talî meilbende ku bibint ne fırt.
Bihaseb şhale hakkat jidillra bigirtt.
Hacera esved bidirîr deste ziyaret bigirtt.
Nezre min bit Bigirtt H'ase terika Mekehe.

Me jiruh H'aştire işkete hakkat emma.
Dihevayate ku cankim bî kanaat emma.
Cane şlrin H'uşe dalm bitera le emma.
Din eger bite biha can diderim le emma.
Me hazar canî azizî diheletin dibehê.

H'amlu H'elente giradayî Ji hüsne kemill.
Mestu şermende-î H'alim Ji mera hillin.
Tevru bergen te seraser beyekî tef A'dillin.
Perdeya H'eliyu çare tu liser deme hillin.
Da ji şevkate bî H'afbin şefeka mihru mehe.

Me Ji emre şehe kudsi Je vîsalâ teye ferk.
Me Ji herdu peren ter dîn şefekek misle diberk.
Be yakî turreyî tuma mefurut H'ırkeyî zerk.
Kat dibe vekte şepale ne dişamu ne di şerk.
Kî nisun da du cihan mislete H'unkârû şehe.

Namu nişane tene A'lema balâ di mînit.
Husne ser sahne zemin şevke ji mîhra te didit.
Behre darim me ji hûsne mekulev dîlî fedidit.
A'lemek şehdehiya hûsnû cemâla te didit.
Tu zûleyh'aya zemani me çihacet medihe.

Şevku şîşe ji havayate lineva ceseda.
Şebu ruj pîhtu gîrîbu ev lî ruhu kebeda.
Hivî menemaj A'vnu giyasu mededa.
Haknigeh daretebe padişehê servekada.
Le kînare me fekira bike carek nigehê.

Peru kîştî tu gîreda zûlfu bîskan bihejîn.
Cîsmu canemî bîhafra be H'ude kî bihelîn.
Tu-le kâfure beden mîsku gulabe bîraşîn.
H'ubiyu dîlberiyu nazu telettuf bîteşîn.
H'usrûva padişahani ve H'uda na cubehe.

Jî sîrra hak bîde KADRÎ tu jî hûsne edebek.
Pîşre der vadiye îşke bigerîn le kaderek.
Da lîder H'îymeye vahdet bîbe sahib nazerek.
Jî ezel hak bî Mele, day jî îşka kadehek.
Ta ebed mestu H'îramî jî meya ve kadehe.

Mele suphe nazarek kır bu İlyarev kadarek.
Çınukuşbu lı cemâle medikar seyri gelek.
Vevîşin purde hîşin kat nedl misle vl kamarek.
Nazıkek min seheri di lı cemâla H'ü nevek.
Huru vildanu peribu ne beşerbu ne melek.

Bıke purse lı katle paru bıksen te kine.
Bıke Ehyaye mematan zuifen renk Jehlne.
Jİte H'azım jibirinen meye kulra lı dine.
Vertema şahe şehide H'uke carek tu bine
Ahsenallahu tebarek jiduçehvan du belek.

Nergıza nazıku şehlâ çibihukmu nazarım.
H'addu H'alen teye şerın lı ruye suhr hünertm.
Bısku gısu liknare kamere per bıperın.
Sümbüle terlegüla pale bimesti düderin.
Susene tazeyu nesrin vereka bune helek.

Çımelek bu jısema hatu bıhukmu kaddu kam.
Dıbu ser mende lı hüsne mehu bedra ku temam.
Bımelahat zuheramın dıkır ahyaye İzam.
Nazıka mınu bimestu bıçimen hatu H'eram.
Jı hased çune H'usafe mehumehre du felek.

Yeku husne te bıbınit hey e dil vl nebit kat.
Yeku husne te bıbınit hey e kat evnebe fat.
Yeku nageh te bıbınit hey e mümkün nebe mat.
Ye jı ğaflet tebıbınit ku dımınit heyuhat.
Te bı çaven dü Belek kuştine mazlumi gelek.

Cane şerîñ düderin müjdeya birhen teye ker.
Dil eşîk harîşand dilbere pe şîru tever.
Lev di işke dibîtin aklime pur zirü zebêr.
Zerreyek işke guhaki ve ji ake H'u nebîr.
Küllü men sade fehu dahiyetül işki helek.

Padîşahê ku tecella kîrî der vadiye od.
A'îlşane ku mûnevver kîrî mahbub bî şuhud.
Mehribane dile aşîk bîşu a'u' bîsurut.
H'usrev eşke ku rînişîti lîser teh'te vucud.
fetehel kalbe a'lel fevri velîr ruhi melek.

Beyne işki vesalemet çikevî perde sturîn.
Menedî raheta canî meddîlî şu'leye suhrîn.
Dînya zînu şîrînan beyekîñ şevku sîrurîn.
Veçi işku çi selamet ji yeka yek durîn.
Küllü men yesûkû habben sübûlen nari selek.

Mîñ naleyen kûrten jîdîllî jare dukar.
Çent plîhtu tarîrten mejnîneva dîcîger,
Sep nazîke jîrten bu keder ahu keser.
Ahe pe gafe jîdîlten mejnîneva dîcîger,
Bestu befeyde nasîhakte medîl buye pelek.

Herçî umre meye nakîskî hebîr her bî tera,
Bese ey padeşehemîñ bîke rahme bî mera.
Vere ey H'an tuve lîru bîhejîñ herdu pîra.
Ma ji umre meçi mabîr vere e di bîmera.
Da tu ektare vucude bîrîkîñ seyri melek.

Jî ezel da ku jî nura te veda perteveke.
Je kalbe H'ura H'azîm jîte ez zerre yeke.
Dî bîkîm seyre hakîkat lîte canan demeke.
Ustuvaye ku ji hûsna teveda lame e'ke,
Nazaruşşemsi mineşşerki îlel ğarbi delek.

(Altı) TESDİS

Menedi mıslete şirtin bive şevku nazare.
Tibevan zūfu paran pihti gurl da cigere.
Jfirtka te mecan da bke ahu kesere.
Jl H'uda ra bigihlin duste jimin ve H'abere.
Ey nesime Sibehe madi mecâla sehere.
Set selaman bigihini ji meve leb şekere.

Buye miska tellcanda menema sabru karar.
Bı mever H'arka medanlı meyü bade me Va'Har.
Softıye H'ıve nişinburn lı tbum aşike jar.
Tacu tasbilhu musalla me firut derre-e yar.
Nergiza nazıku ter ney şekera mestuH'ıram,
Dem diru le'lu lebe muhteşemu muhtebere.

Te dive mey tu binuşi şebe ravşan bı a'yan.
Hera der bezme habıban lı dere meykedeyan.
Tu le vakte seheri nazarkı lıslınlm berıyan.
Be edep ser binehl peşbere şerin kadeyan.
Asitanu şibaku kuleku pencereyan.
Da bı miskiniyu zari tububusi dibere.

Ceh beceh H'ane bı H'ane lite canan digarım.
Ruj biruj zede dıkkı ahu figanu kedırım.
Nura şevka tebu vek ateşi suhtl cıgerım.
Bese ey perteve can neynıka kalbu nazarım.
Ez bive kametu bejna lite sunde di H'arım.
Bese ey padişehemin lı esiran ğedere.

Sat emanet min lite ey ruhe pur şevku hüner.
Hereba gısuve leyta bihejin perçemu per.
Belki behnek ji nesime jimera bite seher.
Daku derman bıkırtı dıde-i kul jengu-ğaber.
Tuzeke ben bu H'ara ta bigiri kuhle basar.
Lı tarika kıdema dılbere ve rah guzere.

Dil bîrîndare jiber husnu cemâta te gelek.
Te gurl kır lî hînavan cegerim buye pelek.
Lîreya yare dîçum bî serupa çume helek.
Vere ey dilbere şerîn zerya çav dî belek.
Demu bedra aniye zülfe lîser buna helek.
Arkaman Harka-u gerdane lî devra kamere.

Ez gerabum durmedarl çîmenu a'rdu SEMA.
Menedl vekte mahbub tu zeryl be guman.
Be guman Yusefe ve H'uş kîrîne devru zaman.
Halkîna ez aşîkîm nekîn levme lîmin ey eman.
Ne bive ne sine dîbîn vekte şepale dî cîhan.
Kî diyîn mîslete sîmîn tenu zerrîn kemere.

Dî lî sine harîşandî mene derman ne tabîb.
Cegeramîn te gurl kır me hunaf bune lehîb.
Nemamîn Kuvvetu taket burne şeyda-u veşîb.
Be H'une sundu H'urum sadîku rastum le habîb.
Jî ber ahen medîne agîru dudîn ne acîb.
Me didîlda heye narek ku dîsujît sekare.

Dîçl der meskene duste jîmera ey bade beheşt.
Bîhejîn herdu para zülfa cebene tu lî tah't.
Bellk bîhnek jîmera derbîkeve talî-h' bah't.
Erzuhala mebigîhlînlî zerye hattîye vah't.
Dabîhîni saneme mîn nebîki H'u bedî-bah't.
Bîki telhîsa cevabe mejîve muhterese.

Be mefer mam zerye lev mejdîl ah dîkîrîm
Ruju şev gavu - Seat nalanu efganu gîrîn.
Besemin şahe cîhan kâne me derman lî bîrîn.
Emru ferman jîtebe lazîme emruh bî derîn.
Kaderek şefka jî luffa temenna dîkîrîn.
Erzuhala ku nivîsi me bî H'una cegere.

Me bı dil ahu eninu me bıdlda falek.
Peru bısken te divem ya tu bıdemın Halek.
Bıçevın perçemu gulyan tu lı deme lãlek
Nekemın bende vere husnã habıblı tarek.
Me bı zehre şekerı dustı dı H'unit carek.
Dame mahrumı nederı jıve lıtfu nazare.

Zerıya şengu şepalu perıya husnu cemãl.
Çavu bınen te kı hellın deml cıbhane luãl.
Te llmın sıne hedef kır peru bıskın tu vemal.
Me nema sabru sıkunu mene taket nema hal.
Lev ku pur şevka dıderın keremu lıtfu kemãl.
Ah jıdest remzu şırını ve dıru la'lu guhere.

Zulmu cevra-te lımın zıdebuey şahe şırın.
Serupa bume lH'une me çısucu günehın.
Şışu fıren teraşandı cegere ceh bı cehın.
Be mefer mam zerıye ya tıjıera ruh bıdehın.
Be H'ude kat te dılda jı H'unde tırse nehın
Dıkırı zulmu cefaye tulumın ve kadere.

Tevru bergen te gıredayl lı bejne çıye ulf.
Ez lıve hüsñü cemãle be H'unde aşıkım sırf.
Jıbırınen cıgerera çıye derman çıye zülf.
Tuyl melhem jlmera dılbere hacet nıye kulf.
Bısku gısu jı harıra kasebın turre-ı zülf.
Te jı kãfure beden H'ale jı bıske Teterı.

Tu yımın şafıye derdan lıbırınen mecl Haşte.
Bı H'lyala dıllu canre du çeşmen teyen raşte.
Be H'ude herdu tablbın çl Hacet bı nıvıştı.
Çı bıke KADRl'ye fanl EV Jıhuranu behıştı.
Te bıvan gezmeye çeşvan te Melayı pı küştı
Ma H'e denge dıkırın kat lıme ıru esere.

AŞIKLAR, VASILLAR, ARIFLER SULTANI SEYYİT MUHAMMED KADRI HAZİN HAZRETLERİNİN HAYATI

Sohbetlerinden naklettiğimiz ve Divanı İrfanı yazan Hz. Seyyit Muhammed Kadri Hazin (Kds) miladi 1898 sensinde Cizre kasabasında doğdu. Babası Seyyit Haşim, dedesi Seyyit Muhammed olup imamı Hüseyin (RA) neslinden Hz. Rasûl'e varan seyyitlik secereleri hakiki olarak mevcuttur. Hafta emeviler devrindeki tasdikler dahi üzerinde mevcuttur. Annesi Seyit Osman kızı Seyyit Şefika olup aynı ailedendir.. Belki bin sene-den evvel o mıntıkada çıkan (veba - yahut kolera) hastalığı her gün yüzlerce insanı kasıp kavurmuş, bir çaresini de bulamayan iyi düşünceli alimler, Cizre beyine müracaat ederek Hz. Rasûl neslinden bir ailenin Medine'den getirilerek önlenebileceğini söylemişler.

Çok acele Medine'ye giden bir heyet durumu Medine emirine arzemiş, emir de şeceresi tam olan aileden Hz. Şeyhin ecdatlarını Cizre'ye göndermiş ve hastalık Hz. Rasûlün hatırı için kısa zamanda yok olmuştur. O günden beri bu aileden pek çok büyük veliler alimler, kâmiller çıkıp çok acaib sırlar ve insanlara faydalı problemler çözmüşlerdir. Memleket ve etrafı onların emir ve hürmetlerini pek çok tutar. Bazılarının bu ilâhî sırrı küçüklüğünde bile mevcuttur. Hz. Şeyhten işittim ve şecerelerinde de yazılıdır: Ailenin Seyyitlerinden birisi hacca gitmeye hazırlanır, kervanın hareket saati gelmiştir. Seyyit aile efradiye vedalaşırken, 6 yaşındaki oğlu:

- Baba nereye gidiyorsun?
- Beytullaha ve ceddimizi ziyarete.
- Gitsen de yetişemezsin. Çünkü ömrün (14) gün kalmıştır.

Seyyit yol arkadaşlarına gelmeyeceğini söyleyince arkadaşları "O çocuktur, bu ğayb âlemidir" diye ısrar ederlerse de Seyyid "Ben evladımı bilirim, yaşı çocuk, fakat kendisi çok büyüktür" Elindeki para ile şimdiki Cizrenin büyük mezarlığının yerini satın alır. Mezarlık olarak vakfeder. 14 gün sonra da vefât ederek oranın ilk görmüleni olur.

Sır ve harikaları sayılamayacak kadar çok olan bu mübarek familenin en parlak incisi bence Seyyit Muhammed Kadridir. Birinci cihan harbinde Musul, Kerkük, Süleymaniye mıntikasını muharebesiz olarak ele geçiren İngilizler, Cizre'ye (50) kilometre mesafede Zaho kazasına geldiler. İngiliz komutanı (Necmon) bir kaç gün sonra Cizreye

de geleceğini haber gönderdi. Karşısında asker ve ne de sivil hiç bir kuvvet yok; üç İngiliz uçağı Cizre üzerinde dolaşiyor. Cizre içinden silaha sarılanlar olduğu gibi bazıları da düşman emrinde yaşamıyacağız diye göç etmeğe hazırlandılar. Memleket acayib bir keder ve endişe içindedir. Koca İngiliz ordusunun karşısında kim durabilir? (20) yaşlarında Haz. Şeyh Seyyit Muhammed Kadri ilân eder: "Hiç kimse endişe etmesin, kimse hicret etmesin, hiçbir yabancı Cizreye giremeyecektir. Teminat veriyorum, herkes emin olsun. "Fakat sabahleyin İngiliz komutanı Hizil ırmağını geçerek, Cizre'nin nahiyesi olan Silopi arazisinden Cizreye, karşısında hiçbir kuvvet olmadan gelmeye başladı. Londra'dan yıldırım bir telegraf "Hudut Hizil ırmağıdır, ırmağı geçmişsen de ilermeden hemen geri dön" emri İngiliz komutanına gelir ve Cizre'ye girmeden geri döner. Sonradan bu konuda konuşulurken Hz. Şeyh açıkladı:

Memleket öğle endişe içinde iken, murakebede idim. Hz. Gavs-ı Geylânî (Kds) geldi, evladım evliyanın hizmetini sen yap demekle babamın odası pek çok büyük bir salon oluyordu, evliya için koltuklar diziyordum. Hayatta ve dünyasını değiştirmiş pek çok büyük evliya toplandı, aldıkları kararlardan biri de, yetmiş seneye kadar Cizre'ye hiç bir yabancı giremeyecektir, dediler. Hakikaten sonrada Suriyeyi işgal eden Fransızlar da Cizre'ye giremediler. Hudut tesbiti görüşmelerinde Cizrenin Suriye'ye ait olduğunu iddia eden Fransızlarda kalması için çok çalıştırlarsa da Cizre Türkiye hudutları içinde kaldı.

İkinci cihan harbinde Almanlar, Romanya, Bulgaristan ve Yunanistan'ı almış, Türkiye'yi de alarak Rusyayı kuşatmak ve Orta doğuya yayılmak için Hitler karar vermiş ve Romanya'dan iki zirhi tugay bulgaristana sevk edilmişti. Hükümetimiz durumun endişesinden Meriç üzerindeki köprüyü de yıktırılmış, harbe girmemiz bir an meselesi idi, herkes harb işini konuşuyordu. Hz. Şeyhin sohbetinde ben de vardım. Hz. Şeyhten durumu sordular. Hz. Şeyh buyurdu:

- "Daha evvel de ben size açıklamıştım. İnşallah Türkiyemiz için bir şey yoktur, harpten evvel de görüyordum ki bütün etrafımız Suriye - Irak dahil bir ateş ve simsiyah duman oluyordu. Türkiye bir ada gibi hudutlariyle selamette idi, dün gece de gördüm ki Edirne hududundayım, Türkiye'ye saldırmak için Almanlar geliyorlar. Kalbimde Hak huzuru hasil oluyor, ellerimi kaldırıp "Ya Rab, Türkiye'yi muhafaza et" diye dua ettim,

dûamin hemen kabul olduğuna kalbimde yakîn hasıl oldu, Almanlar geri gittiler. Sonra bir melek gördüm, elinde bir şehir büyüklüğünde kocak bir kürek ile Rusya'nın üzerine kül döküyor Anladım ki harp felâketi Rusya'ya döndü. (Cemaate) endişe etmeyiniz" dedi. Sonradan Almanların Ruslara saldırması malumdur.

Hız. Şeyhin Cedleri çoktan Hız. Gavs-ı Geylânînin tarikatına bağlı ve Hız. Gavs'ın hizmetinde vekil idiler.

Hız. Şeyh küçük yaşta evvela annesini ve sonra da babasını kaybetmiştir, bizzat Hız. Şeyhten dinledim: "Pederim vefât etmiş, üzgündüm. Gördüm ki, Hız. Gavs evimize geldi, babamın odasında beni yanına aldı, oğlum ne merak ediyorsun?"

Baban Rabbinin davetini kabul ederek gitti. İşte her hususta ben senin babanım. Odasında kilimin üzerine oturuyorum. Manevi ve maddi hiç bir şeyden endişe etme" buyurdu.

Hatırıma gelen bir olayı da yazmadan geçemeyeceğim. Rivayet ederler ki Hız. Şeyhin dedelerinden büyük Seyyit Muhammed ki (Kutup lakabı ile meşhurdur) hastalığının son dakikalarını yaşıyor. Etrafında cemaat ve ulame olup kelimeyi tevhidi mütemadiyen tekrarlıyorlar ki Seyyit hazretleri de son nefeste söylesin. Seyyit Hazretleri ise, baygın olup, olmaz olmaz gibi başını yastıkta sallıyor, etraftakiler ise Kelimeyi Tevhidi söylememesinden üzgün. Baygınlık hali geçip tam şuura dönüyor, diyor ki: "Benim için mi endişe ediyorsunuz?"

Rabbim ile münacaatta idim, bütün Muhammed ümmetini affetmedikçe ruhumu teslim etmem, dedim. Melekler benimle pazarlığa girdiler, başka şey kabul etmiyordum. Nihayet şununla beni kandırdılar ki, seni her gören, görmediği halde seven ve hatta senin zamanında yaşamış memleketin bütün müminleri ve o kadar da istediğin başka mümini Rabbimiz hatırın için affedecektir" dedikten sonra şehadet getirip ahirete intikal ettiler.

Hız. Şeyh buyurdu: "Ruhtar aleminde pederim Seyyit Haşim'in ruhunun dünyayı terk ettiğinden beri hâlâ şuhutte olduğunu anladım." (Cenâb-ı Hakkın cemâlini seyretmekten ayrılmadığı)

"Fatime vücudumdan bir parçadır" diyen Hız. Rasûl (AS) başka şerefli hadisinde de "Evlatlarım Nuh'un gemisi gibidir, gemiye binen nasıl tufandan kurtuldu ise evlatlarımın etrafında toplananlar da öylece kurtulurlar."

Hız. Şeyh, zahiri ilmi meşhur Molla Abdurrahman'dan tahsil etti. Bu zat Cüre'nin ve muhitin en büyük alimi ve kadiri halifesi. Çok muttaki bir zattı. Şeyh hazretlerini çok seviyor, sıkı bir ders talimi veriyordu. Çocukluğundan beri onun çok çok büyük insan olacağını biliyordu. Hız. Şeyh'e derdi ki: "Sakin ilmi terk etme. Terk edersen Allah'ın sana verdiği bu hafıza, zekâ ve kabiliyet yarın kıyamette sana davacı olacaktır." Bir gün çocuk yaşta Seyyid Kadri, muhterem hocasına akşam gördüğü rüyayı edeple şöyle anlattı:

"Hocamın bulunduğu caminin bahçesi kenarında bir incir ağacı vardı. Arştan yeşil bir nur direk gibi buraya inmiş ben de o nurun altında yım ve toprağı kazıyorum, insan kemikleri çıkıyor. Çıkanı omuzuma koyuyorum. Sanki yerin dibini bulmuş gibi kazdım, omuzlarımda insan kemikleri oldukça yükselmişti." Hocası dedi: "Ellhamdülillah rüyan hakikidir. Şuna işaretler ki; Bütün Seyyit cedlerinin bereketi nuru senin üzerinde toplanacaktır. Sen hepsinin varisi olacaksın. Orada da ecdatlarından bazıları yatıyor."

Hız. Şeyh, muhterem hocanın oğlu Mahmut ile aynı dersleri okuyor. (Mahmut Efendi de alim ve müftü oldu) hocanın yanında bir tek kitap vardır. Yarın şu kadarı ezberden okuyacaksınız emrini vermekle beraber kitabı da Mahmud'a verir. Hız. Şeyh kitabım yok ben nasıl ezberlerim derse de hocası nereden kitap bulursan bul der. Hız. Şeyh kitap bulamaz o endişe ile yatar. Ceddi imamı Ali gelir, "Mahmud'un babasının kitabı var da senin babanın kitabı olmaz mı" der. Hız. Şeyhe bir kere talim etmekle hepsi Hız. Şeyhin hıfzına girer ve der ki, bu gece 10 kere hoca oğluna okumuş, yarın yine tam okuyamayacaktır. Sabahleyin ders başlar. Mahmudun tam okuyamadığına sertleşen muhterem hoca, Seyyit Kadri'ye oku der. Ve Seyyit Kadri noksansız ve anlayışla okuyunca, hoca bu işin manevi olduğunu anlar. "Vallahi senin çalışmanla olmamıştır. Söyle bakalım manen kim sana söyledi?" Hız. Şeyh durumu açıklar...

Hız. Şeyhin yetişmesi ilâhi bir lütuf neticesidir. Bir taraftan kutbe ferd olan şeyhi Hız. Şâh-ı Pîre doğrudan doğruya intisabi, bir taraftanda ulvi Seyyit ecdatlarının ona himmet ve nimetleri. Hız. Şeyh buyurdu: "Bir gün mana aleminde meşhur şeyh Ahmet Cizeri ile karşılaştım dedi ki: Maşallah. Seyyit Kadri seninki hesap ile değildir. (Yani biz de çok çalıştık, fakat sana verilen başkadır) Sen iki kulplusun (Yani hem şahtan, hem de ecdattan) dedi."

Hız. Şeyh buyurdu: "dünyaya gelmeden, ruhumun halk edildiğinden beri, ruhum ve nefsim ceddim Hz. Rasül ve tarikat pirlерinin huhafaza ve terbiyesindedir. Yeni doğmuş bir bebek gibi günahım yoktur." (Divân-ı İrfanda, Tafilim be günah) Malum ola ki bu ilâhî muhafaza ancak peygamberlere mahsustur. Onun için kasidelerinde söylediğı gibi: "Velilere mahsus vilayetten de üstün nebilere mahsus vilayetim vardır."

Hız. Şeyhin açıkladığı hakikat, kendini bildiğinden beri, ne kendisi, ne de hiç bir insan ve ne de hanımları, dizden yukarı, göbekten aşağı mahrem kısmını görmemiştir. Malum, eshap arasında bu muhafaza ancak İmamı Ali'ye mahsus olup (Keramullahi Veçheh) "Allah yüzüne ikram etsin" lakabıyla anılırdı. Hız. Şeyh buyurdu: "Çocuk yaşta idim. Pederimin hizmetçisi bir gün beni kucaklayarak çarşıya amcamın dükkanına götürmüş, susadım, bana çayhaneden su getirip içirmişler. Fakat oyun yeri olan bu sudan sebep, üç gün hastalanıp çok kustum."

Hız. Şeyh buyurdu: "Altı yaşında ağır hasta idim. Şeyh-i Meczûb Muhammed sait Seyfiddin'in annesi meşhur seyyit Halime evimize geldi, baş ucumda oturdu. Melekuat âleminde ruhumla konuşarak "Evladım, Cenâb-ı Hak şifa verdi" demekle, hazır olan anneme "İnşallah Cenâb-ı Hak şifa verecektir, merak edilecek bir şey yok" dedi.

Şeyh-i Meczûb Hazretleri, yaradılışında büyük vilayet sahibi olan Seyyid Kadır'ı bilmiş ve onu özel manevi terbiyesine almıştı. Küçük yaşta iken de Hız. Şeyh-i Meczûbi her gördüğünde şeyhin teveccühü ile mest olup düşerdi. Hız. Şeyh buyurdu: "Hz. Şâh-ı Pîr beni zorla Hız. Gavstan aldı."

Hız. Şeyh-i Meczûbun Vefâtında, Seyyit Kadır ondokuz yaşlarında idi. Şeyh-i Meczûbun yerine kardeşi Şeyh Hayati oturmuş ve daha 5-6 tane Hız. Şâh-ı Pîrin kâmil halifeleri Cizre'de var iken, Hız. Şâh-ı Pîr Seyyit Kadır'ı bizzat kendi terbiye ve tasarrufu için Bâğekûn'a çekti. Hız. Seyyit Kadır dört defa Hız. Şâh-ı Pîri Bâğekûn'da ziyaret etmiş, vileyetin bütün makamlarını ve en üstün dereceleri almıştır.

Hız. Şâh-ı Pîr'e gitmek te o zaman kolay değildi; İngilizler Irak'ı almışlar. Kılıçtan kaçan binlerce Ermeni ve hristiyan, Irak'ta gördükleri yabancı Türkleri casus diye İngilizlere ihbar ederek hapse ve işkencelere vurdururlardı. Hız. Şeyh buyurdu: İkinci seferimde Erbil'de cami avlusundayım. Müftü ve Hız. Şahın halifesi olan zat beni gördü. Yanıma gelerek, korkudan yüzüme bakmadan yavaşça bana söyledi.

-“Evladım Seyyid Muhammed Kadrî, Allah bilir ki kalbimde çok azizsin. Fakat bu mel’un İngilizin zulmü çok fena. seni keşfetseler, yahut sen ihbar edildiğinde, sana bir faydam dokunamaz, hatta tanıyorum dahi desem ben de giderim. Onun için buradan Türkiye’ye hemen geri dön. İki hacım vardır. İksinin de sevabı senin olsun.”

- “Müftü efendi hiç endişelenme. Tutulsam da ne seni ve ne de kimseyi vasıta etmem. Biliniz ki caminin bir kapısında darağacı kurulmuş, beni bekliyorlar. Ben o kapıdan çıkarsam sorguya bile çekilmeden hemen beni alıp asacaklar. Caminin diğer kapısından çıkarsam serbestliğe kavşup kurtulacağım. Vallahi ben selamet kapısından değil, darağacı olan kapıdan çıkarım” deyince, müftünün gözleri yaşardı:

-“Evladım ben hata ettim. Vallahi sende Hz. Şeyhe bu muhabbet ve bağıllık oldukça abütün İngiliz ve dünya sana bir şey yapamaz, yoluna devam et. Allah seninle olsun.” dedi.

Hız. Şeyh’in zamanı, gerek şahının bulunduğu Irak’ta ve gerekse Türkiye’de acaib olaylar oluyor. Fakat Hz. Şeyhin cesaret, metanet, sabır ve tahammülü akılları durduracak gibi fazla. Zulüm, cefa ve fakirlik bile onu bir saniye, bir milim bile yolundan ve gayesinden ayırmıyordu. Her tarafı buz kesen kışın dondurucu soğuklarında, üç tarafı açık Seyyitler Camisinin ayvanında, yazın giydiği ince bir cübbesiyle bir post üstünde bir murakabede sabaha kadar devam eden çalışması senelerce sürdü. Bazen mescidin yıkık kenarından kar fırtınasının savurduğu karlar üzerinde birikir, fakat zikir ve nurun hararetinden Hz. Şeyhin alnında inci gibi hafif ter vardı.

Hız. Şeyh buyurdu: “Bâğekûnda Hz. Şâh-ı Pîri ilk ziyaretimde gördüm ki, Çenâb-ı Allah’tan Hz. Rasûl’e (AS) gelen feyzi Hz. Rasûl, Şâh-ı Pîr’e veriyor, o da aleme dağıtıyor. Sultanlıkla ve kolayca aleme tasarruf ediyor, bir aralık Mekke’de Beytullah’a kadar nurlu bir şafak oldu. Hz. Şâh-ı Pîr bir adımda Hz. İbrahim’in makamına gitti, orada iki rek’at namaza durdu, aynı zamanda bizimle sohbet ediyor.”

Hız. Şâh-ı Pîr’in bir nazarî alemde, bir de nazarîde yetiştirmekte olduğu Seyyit Kadrî’de idi. Yani onu tanımış ve Hz. Rasûl’ün emanetine dikkat edi-yordu.

Hız. Şeyh buyurdu: “Ben Hz. Şâh-ı Pîr’in rabitasına verdiğim önem sebebiyle çok kere umumi hatim ve zikir halkasına da gitimiyor,

hücremde rabıta ile meşgul olurdum. Bir gece onun muhabbeti beni fazlaca kapladı, yavaşça bir kaside okudum. Odamın dışarısından bir güneş nur şafağı vurdu ki, vallahi ceddım Hz. Rasûl zannettim. Fakat Hz. Şâh-ı Pîr idi. Pencere camını yavaşça vurarak kapıyı açmamı emretti. İçeri girdiler, oturdu, benim de oturmamı emretti. Oturdum. Dedi ki: "Bu gece seninle sohbet yapacağız. Bana bir kaside söyle, hemen demin okuduğun gazeli yine söyle" buyurdu. Ben kendimi bilmiyordum. Ancak sabah namaz vaktinde kendime geldiğimde, sırt üstü düşmüşüm. Cezbeden sarığım yuvarlanarak duvar dibine gitmiş, Hz. Şâh-ı Pîr de yok, ama ne güzel bir sohbetti!

Yine ilk seferimde Tavile'de Mërkadi şerifleri bulunan. Hz. Şâh-ı Pîr'in şeyhi ve pederi, Kutbılışat Bahaeddin Sani ve dedesi Şeyhi Osman Siraceddin'in ziyaretlerine gitmek için Hz. Şâh-ı Pîr'in emir ve müsaadesine bırakmışım. Bir gün bana dedi ki: "Evladım cedlerinin ziyaretine git."

Hz. Şâh-ı Pîr'in bereketiyle, merkadi şeriflerin olduğu kısma dahil olunca kendimi kaybettim. Her iki sultan da tarif edilemeyecek birer murassa tahtlara oturmuşlardı. Hz. Şah Muhammed Bahlaeddini Sani pederi Şeyh Osman:

- "Bu Seyyit (Hz. Şeyh için) çok sadık ve sevgisi kalbimi çok tutmuştur. Dünya ve ahirete çok büyük saltanat ve saadeti ona vermek iste-rim." dedi.

Hz. Şeyh Osman Siraceddin buyurdu ki: "Layıktır. Yanımda da o kadar sevgilidir. Fakat bugün Şeyhi (Şâh-ı Pîr) Muhammed Ali ikimizden de büyüktür, onun keremine bırakalım."

O sahne değişti, bir kadının iltifatla bana doğru geldiğini gördüm, reddettim. "Ya Hz. Şâh-ı Pîr" dedim, gördüm ki. Hz. Şâh-ı Pîr'in kucağındaki bir çocuk gibiyim, onun evladı olmuşum. Beni öpüyor, "Oğlum, kalbinin isteği aynen olacaktır" dedi.

Hz. Şeyh açıkladı: "O gelen kadın, dünya saltanatı idi. Çünkü Hz. Şeyh Muhammed Bahaeddin "dünya ve ahirette onu sultan yapmak isterim" demişti. Ben ise dünya saltanatını istemedim."

Hz. Şeyhin, Bâğekûnda Hz. Şâh-ı Pîr'den bahsettikleri sohbetler cilt cilt kitaplara sığmaz, bir gün buyurdu: "Yalnız Hz. Şâh-ı Pîr'den gördüklerim yazılsa yüzbin cilt kitaba sığmaz." İhsan Yolu kitabında da bazı konuları yazmışsak ta son olarak şunu arz edeyim: Bir gün Bâğekûnda

hulafeler ve kalabalık bir cemaat vardır. Hz. Şâh-ı Pîr hücrelerinden gelir, bütün cemaat mest ve hayrandır. Şâh-ı Pîr, Seyyit Kadîrî'nin cübbesini önünde tutar, çekerek ayırır: "Yarın Hz. Rasûl bana diyecek ki: Ali! Cenâb-ı Mevlâ o dünyada sana çok büyük ve yüksek nimetler verdi. Sen o dünyadan bana ne getirdin, ben de, size Seyyit Kadîrîyi getirdim diyerek iftiharım olarak seni hediye vereceğim."

Seyyit Kadîrî'nin yüksek kabiliyeti, kalbinin genişlik ve meţaneti dünyada pek çok nadirdir. Hz. Şâh-ı Pîr'in ve bütün tarikat pîrlerinin, Seyyit cedlerinin Hz. Rasûl ve diğer paygamberlerin kâmil nazarıyla yetişti. Divanından okuyacağımız o acıb cezbe hâl ve makamlar ancak ona mahsustur. Mesela der ki: "Peygamberler ve evliyalar benim sinemde toplanmıştır. Yarlar için mesken benim." Yine der ki: "Âlem daha yaratılmadan evvel ruhum Hay ismiyle parlamış, tam bir bedir olarak Hz. Rasûl'ün ruhu iledir. Kıyamete kadar da ayrılmayacaktır." Yine der ki: "Bu yolda giden kervanın başında aşkı çınlatan çingirağım." Yine der ki: "Ya Rasûlüllah, levhî mahfuzun başına senin için mest ve mahmur yazılmışım." "99 Esmâ Hazînelerinin vakıfıyım." Yine, bir cezbe halinde kâflar etrafında güneş gibi döndüğünü, söyler.

Zahiri ilim tahsilini çoktan bırakmış her saati Kadir gecesi yaşayan daima mest ve cezbeli halden geçerek makamlarda yükseliyordu. En yüksek manevî ilim ve sırlar şuhudunda gösterilerek açıklanıyordu. Yine bir gün Hz. Şâh-ı Pîr ona görünerek dedi ki: "Zahir ilimde mi istiyorsun? Al sana zahiri ilim de" Hz. Şeyh der ki: "Mescid dolu kitap oldu. Kitaplar açıldı, bütün ilimleri bana geçti. Ben fakir şu hakikati gördüm ki, büyük alimler, şeyhler, her sınıf insan her çeşit ilimden hatta tarih, coğrafyaya kadar hiç bir konuda kimse Hz. Şeyh kadar derin bilgi sahibi değildi. Bütün ilmi münazaraları kısa bir zamanda kazanır. Getirdiği acıb delillerle usul ve nezakette yenilenler de hakikati itiraza yer kalmadan neş'e ve tebessümle kabul ederlerdi.

Ziyaretine gelen kaymakam ve subayların bazen sordukları eski tarihi olayları, Hz. Şeyh sanki görüyormuş gibi teferruatıyla anlatıyor, onlar bu ilmin nereden geldiğine hayret ediyorlardı.

Nasıl bir ilâhî ilim ve büyük vilayet ki?

Divân-ı İrfan'dan:

"Bana ledun ilminin en yükseğini, gayblerin bütün zerrelerinin keşfini en kuvvetli engelleyici perdeleri yırtan Hz. Şâh-ı Pîr, hepsini idrakime vererek ehadiyet güneşini gösterdi, gönülden secde ettim."

Divân-ı İrfan'dan:

"Nokta ve hat ilminden, esma ve ebced ilminden hikmet pirim ceddim, İmamı Ali'dir O bana noktayı yani Kur'ân-ı Kerim'in bütünü manasını verdi." Hz. Şeyhin vücudunun Kur'ân-ı Kerim olduğunu İhsan Yolunda yazmıştık. Hadisi şerifte "İnsanı kâmil ve Kur'ân ikizdirler" buyrulmuştur.

"Bize ne vilayet bahri gelir. Ne sırlar sırrı gelir" diye Hz. Şeyhin sohbeti, görülmemiş keşifler ve irfan açıklamaları ile dolu idi. Ondaki ilim, şuhud ilmi idi yani kimseden almadan Cenâb-ı Hak tarafından ona özel bir keşif ve ilâhî ilham vardı.

Rızık hakkındaki bir sohbette buyurdu ki: "Bir Beraat (kandili) gecesinde murakabede idim. Ruhum yükseldikçe acıab şekilde yükseldi. Bir nakama geldim. Beyaz çadırlara benzer bir şey vardı. Oradan da yükseldim. Bir kapıya geldim ki dünyamızdan çok büyük bir kapı. İçeri girdim, musluklara benzer milyarlarca musluktan su akıyor. Kimi damla damla, kimi normal, kimi de gür akıyordu. Çok nurani bir melek de orada idi. Melekten sordum: "Burası neresidir? Bunlar nedir, siz kimsiniz? Melek bana dedi ki: "Burası sidretül müntehadır. Bunlar alemin rızık taksimidir. Ben de Cibrili eminim" "Rızıkımın akan yerini bana göster" dedim, gösterdi. Ve yavaş yavaş ben rızıkımın musluğu ile oynadım yani çoğaltmak istiyordum. Malesef durdu, akıntı kesildi. Hz. Cibril'in de bana baktığını gördüm. Yanıma geldi. Dedim ki "Rızıkımın musluğu durdu, yoksa ölecekmiyim?" "Hayır" dedi. Musluğa dokundu biraz gür aktı yine eski duruma gelerek yavaşladı. dedi ki: "Buraya Allah'tan başka kimse müdahale edemez. Yalnız Allah'ın emir ve tasarrufudur. Bu, akmayıp toplanan rızıkındır ki biraz gür aktı."

Açıklama: bu yüksek makama çıkan Hz. Şeyhin dahi, tasarruf ve yet-kisi olmadığına nasıl bir delildir?

Başka sohbette semanın azamet ve ilminden bahsediyordu. Buyurdu ki: "Bir gece Nuh Peygamber Camisinin damında idim. İki melek gökten geldiler. Sordum: "Siz hangi semanın meleklerisiniz?" "Yedinci semanın melekleriyiz." "Bu kadar uzun mesafeyi nasıl kat ediyorsunuz? Ne zaman gelir gidersiniz? Gidiş ve dönüşünüzde bu ilâhî yaradılıştan ne görürsünüz? Ne bilgi alırsınız?" Dediler ki: "Lâ havlevela kuvvete illâ billâh

demekle çok kısa zamanda inip çıkabiliyoruz. Bazen günde bir kaç kere hâl icabı iner ve çıkarız. Fakat yaratılışımızdan beri ancak kendi yolumuzu bilir, bu ilâhî azamet yaratılıştan hiç bir şey sanki bilmiyoruz. Ve bilgimize de bir ilave yoktur.”

Divân-ı İrfandan:

“Pirler ve gençlerin nergisiyim. Şah Ceylanın elindeki çiçeğim şeyhlerin ve güzellerin nuruyum. Kâmiller makamındayım. Hayret makamındayım. Vahdet nuru ile tutuştum. Vuslet Hazînelerine erdim. Lâ velâ ilâ ve lâ, lâ velâ vahdet makamındayım. İnslerin ve cinlerin ve genel herkesin şeyhiyim. Rehberim Şâh-ı Pîr Hüsameddin’dir.

Ben Tabakatül Ulâdeyim. Hazîneler tabakasındayım bize (bana) ne sırlar sırrından işaret gelir? Ne acâib feyzler feyzi gelir? Ne acaib vilayet bahri gelir? Ne cevherler Hazîneleri gelir? Ne sırlar sırrı gelir? Ben güzelliğin ta sonundayım. Bize ne nihayet neş’enin denizi gelir? Ceddim Hz. Rasûl gelir. İlmin kalp ilmidir. Kâmiller ilmidir, onun mecrasından gelir.”

Yine Divan-ı İrfandan:

“Ya Rasûlüllah, mana ilminin Hazînelerine kırmızı dudakların anahtardır. Gonca gibi açılıştan ilim ve irfanın doğar.”

Divân-ı İrfan’dan:

“Sena berki cevaba her suali” Her isteğim (sual istek demektir) Sena vadisindeki tecelli zatı berki ile (cevaplanır) karşılanır. Kat’iyyen ve asla artık kalbinden masiva geçmeyecek. (Allahtan başka her şey masıvadır) “En kâmillerin bilgisi” der ki bu bilgi Allah’tandır.

Divân-ı İrfandan:

“Vakıfe esrare hak zani bi nâline ceres”: Allahı bilmek, sırrı ilâhî vahiyledir. Yani Allah, ancak Allah ile bilinir. Hadisi kudsîde “Kulum bana yaklaşarak gören gözü, işiten kulağı, söyleyen dili, tutan eli ben olurum” buyurulması belki bu en son makamdır. Allah’ı Allah ile bilmektir.

Hiç kimse hiç bir mevzuda onu yenememiş, en ince nükteler ile de onları ikaz etmiştir.

Şâh-ı Pîr Halîfesi Şeyh Şurabhil anlattı.

“Bir gün Kızıltepe’den bir şeyh Cizre’ye gelir ve Hz Nuh Peygamberin türbesini ziyaret eder. Hz. Şeyhin evi ve divan yeri de o caminin yakını ve karşısındadır. Adam yoldan geçerken Hz. Şeyhi

görür.ve ziyarete gelir. Hz. Şeyh iltifat eder. Fakat adam kimin karşısında olduğunu bilmeden hep kendini meth eder. "Ben şeriatın hiç ayrılmam. Şöyle rüya gördüm, böyle rüya gördüm" der. Hz. Şeyh göz kapaklarını bir kaç saniye içinde kapar ve açar. "Şimdi ben de senin hakkında bir rüya gördüm der."

- "Evet şeyhim hayır olsun."

- "Senin mülklerin var."

- "Şeyhim hepsini helâlden kazandım."

- "Orasını sormuyorum. Üç oğlun ve bir kızın vardır. Şimdi kızının ruhu ile görüştüm, dedi ki: "Babama söyleyiniz mülklerini oğullarına bölmüş, beni mirastan mahrum etmiştir. Şeriatın hiç ayrılmadığını söyleyen babamın şeriat anlayışı bu mudur, yarın Hz. Rasûl'ün huzuruna nasıl çıkacaktır?"

Adam bunu duyunca hemen şeyhin eline sarılarak öper "Vallahi sen şeyhler şeyhisin. Senin gibisi dünyada yoktur. Doğru buyurdunuz. Fakat söz veriyorum daha mülklerim vardır eve dönünce yeni baştan hesap eder şer'i hissesi ne ise vereceğim" der.

Uyarıcı ve faydalı çok büyük kerametler Hz. Seyyit Kadri'nin sohbetinde, tasarrufunda çok kolay husule gelirdi. Bir gün ağabeyimin hanımı annem ile beraber Hz. Şeyhin evine giderek tarikat dersi almak istediler. Haz. şeyhin hanımı ile (görülmez şekilde) Hz. Şeyhin bulunduğu yerin ev tarafında oturdular. Validemiz olan Hz. Şeyhin hanımı diğer hanımların yavaşça konuştuğu sözleri daha yüksek sesle Hz. Şeyhe intikal ettiriyordu. Hz. Şeyh ağabeyimin.hanımına dedi ki: "Sana fazla bir vazife şimdilik vermem, namazlarını muntazam kıl, seni bununla kabul ediyorum. "O da hemen ağlayarak arzetti ki: "Dört çocuğum küçük yaşta öldüler Çocuklarım yaşamıyor. Şimdi beşikte bir ufak var ki ağladığı zaman dayanamıyorum. Namaz vakti geçtiği halde onu öyle bırakamıyorum." Hz. Şeyh buyurdu ki: "Seninle bir sözleşme yapalım, sen namazı muntazam kıl, bu kızın ve bundan sonrakiler de hiç birisi küçük yaşta ölmeyecektir. İkincisi, kızın ister ağlamakta olsun, ister uyku da olsun sen namaz için ayrıldığında kızın ağlamayacaktır."

Elhamdulillah öyle oldu ki: O kız büyüdü, bir evladı rasûle evlendi. çok çocukları olduğu gibi, halen de hayatta, üç erkek kardeşi ve bir kız kardeşi olup, zeka ve kabiliyette iftiharlıktırlar. Nasıl bir tasarruf ve nasıl bir lütuf?

Allah ile cem'ül cem olmuş, âleme rahmet olarak gönderilen ceddinin vekil ve meşreplisi Seyyit Kadri'den başka, normal konuşması arasında bu acıab gayb işinden kim konuşabilir, kim söz verebilir?

Divân-ı İrfan'dan:

"Söyleşimin şivesi yüzlerce saf melekleri bi hoş eder. Yarın gözüyüm ve diliyim. Laubali meşrebim. Aklın sırrıyım. Mestlin mestiyim. Kendinden söylemiyorum. Göz açıp kapamada nüktedanın. Laubali meşrebim. Mestlerin mestiyim. Gönülden hudutsuz aşkıml. Sözden ve dilden de kesilmişim. (Yani ben söylemiyorum) Laubali meşrebim. (Meşrebim hiç kimseye, hiç bir zamana bağlı değil, Allah nasıl isterse öyle tararrufta)"

Hafız Şiraz der ki: "Perdenin arkasındaki sırrı sarhoş rindlerden sor. Onu zahitler bilemez."

Ben fakir onun ziyaretinin saadeti için Ali Fuat Paşa'dan (Adapazarı) gelirken Nusaybin'de otelde bir kaç saat kaldım. Otelin bir odasında yüksek sesle konuşan bir hoca diyordu ki: "Zatın birisi söylüyor. Namaza durduğumda bir tarafımda Cennet, bir tarafımda da Cehennem olarak düşünüyorum." Hariçten kulağıma gelen bu sözleri kalbim hoş görmedi. Çünkü Cennet ve Cehennem de mahluktur. Hâlik huzuru olan ubudiyetin kemâli olan namazda bunları düşünmek olmasa gerekir. Ve üzerinde durmayarak unuttum. İki gün sonra Cizre'ye Hz. Şeyhin huzuruna varabildim. Gelmeden 10 dakika evvel, biraz sonra geleceğimi mecliste bulunan kardeşim Hacı Abdulkadir beye söyledi. Ziyaretiyle elhamdülillâh büyük saadet duydum. Sohbeti münasip bir şekilde çevirerek dediler ki: "Sülukimin ilk zamanında idi, bir gün cuma namazının sünnetine niyet edip namaza dahil olunca sağ omuzumda büyük bir nur ve sol ayağımın altında bir hararet husule geldi. İki de bütünleşti. Sağ tarafımdan bütün cennetleri gördüm. Cennetlerin nuru ile sol ayağımın altından cehennemın bütün tabakalarını gördüm. Bana dediler ki: "Senin bildiğin, yahut seni bilen cehennemde kim varsa hatırın için af edilecektir "Bütün tabakalarına baktım; bildiğim ve beni bilen kimse yoktu. Fatihayı da henüz bitirmemişim. (Bana dönerek): Oğlum bazı kitaplar başka şekilde yazmışlarsa da bu, düşünerek değildir. Kalp Allah'a yönelmekten şaşmamalıdır. Maksat Hâlikdir. Mahluk değildir."

Baştan başa aleme rahmet olan o şeyh dedi ki:

“Ben muska şeyhi değilim. Kimin maddi, manevi ne ihtiyacı varsa gelip beni görmesi, hatta yerimde yoksam, yerimi görmesi kafidir.”

Hayatında bir kere bana muhabbet etmiş (sevmiş) bir insanın kurtuluşuna bu sevgim kafidir.

Ah onun sevgisi! Binlerce kalbin içini dağlamış ve ebediyyen yanmasıda yer tutmuştur. Buyurdu ki: “Müridlerimi parça parça etseler, yerin tabakaları altına koysalar yine de her parçada sevgim vardır, bunu hiç kimse silemez. müritlerimi bazen unutmaya çalışıyorum. Çünkü biraz daha muhabbet edersen hiç birisi dünya işinde çalışamayacaktır.” Emirleri: “Elinizden geldiği kadar dünyanız (maîşetiniz - san’atınız) için de çalışınız. Fakat kalbiniz Allah’ın huzuru ve zikrinden ayrılmasın, her nerede olursanız hangi meşgaleniz olursa kalbinizden beni geçirdiğiniz an, size Allah’ın zikri ve huzuru hasıl olacaktır.”

Hz. Şeyhin makamı etrafında manevi bir daire vardı. En dertliler, en düşünceliler bu daire hududuna girince, şeyhin nazar ve teveccühü ile o fikirler başından alınır. Kalbi bir ferahlık ve rahmet duyar. Saadet sohbetinde sanki kendisini unutturdu. Gittiğinde daireden çıkınca eski fikirleri yine ona gelirdi. Tâbii mürit ve muhibler bu fikirleri yok etmiş, huzuru saadette kalplerine gelen nur ve huzurla devam ederlerdi. Buyurdu ki: “Bütün müridlerim evlerinde olsun, işlerinde olsun, evvela teveccühlerini yapar, kalplerini zikir ve huzurla uyarır, ve muhabbet ile buraya çekerim. Ceddim Hz. rasûl (AS) bütün alemin irşat sultanlığını bana vermiştir. Allah’tan o kadar güç ve selâhiyete sahibim ki istersem birden âlemin kalbinden perdeyi kaldırır, işinde olanlar evlerine dahi gitmeden yanıma koşarlar. Ceddim Hz. Rasûl bu irşat sultanlığından beni o kadar özel etmiş ki, en kamil şeyhler dahi kendi müridlerinin kalbine teveccüh ettiklerinde benden izin ve istimdat etmezlerse teveccühleri noksandır, istersem teveccühlerini durdururum.”

Divân-ı İrfan’dan:

Ezim layık je bu irşada herkes

Nekin inkâr hakikat peyrevim az

(Herkesin irşadına layık benim.

İnkara gelmez hakikat ben herkesin öncüsüyüm.)

Alemdarım, jeneh Turka müyesser

(Dokuz tarikatta alemim, sancağım vardır.)

Ben fakirim gördüğü bir hakikat:

Bir gün üç müfettiş arkadaşı ile beraber, .Toros Ekspertisiyle Adana'dan Gaziantep-Nusaybin arası demiryol teşkilatının teftişine gidiyorduk. Ceyhan istasyonuna geldiğimizde öğle vakti gelmiş ve kompartıman kanepesinde ayakta durarak namaz kılma fırsatını buldum. Namazdan sonra fikrim gitti. Nurdan daha nur Hz. Şeyh kemâliyle karşımda idi. "Oğlum şimdi dahi, en büyük evliya ruhları ile Cenâb-ı Allah arasında benim ruhum (rehberdir) vasıtaadır, ruhumun önderliği olmazsa hiç bir ruh huzura gidemez. Ancak iki üç kişiyi (hürmeten-nezaketen) serbest ettim" buyurdu. Gözlerim açıldı, müfettiş arkadaşlar kompartımanda işleri ile uğraşiyor konuşuyorlardı (Bu görüşüm Hz. Şeyhin dünyasını değişmesi 13 sene olmuştu).

Hız. Şeyh buyurdu ki: "Kim olursa olsun (şeyh, mürit, kâmil) hatme şerif ve zikir halkamda, sohbetimde, her ne isterse bulabilir, bu en yüksek sülûk ve teveccüh makamıdır, neden konuşsam dünya sözü ve lâtife dahi olsa her kelimedede nur husule gelir, Teveccüh ve tasarruf vardır."

Şeyh Şurahbil bir gün Hz. şeyhe arzetti ki:

- "Huzurunuzda oturuyoruz. Çay içiyoruz.. Konuşmak serbestliğini şeyh bize vermiştir. Fakat bu divande neler oluyor neler?"

- "Vallahi kimi istiyorsan burada mevcuttur (bütün aziz Piran), ben hiç bir vakit, gece gündüz bütün hallerimde ceddım. Hz. Rasûl'den ayrı değilim" buyurdu.

Şeyh Şurahbil anlattı: "Bir gün fırsat ve müsaade bularak Hz. Şeyhe arzettim:

- "Haşa değil sizi bilebilmek için, fakat kendi genişliğim ve zahiri fikrim ile bakıyorum ki, Hz. Şeyh bütün kemâlâtın en üstünde, aşkıta ise görülmemiş nihayettedir, dünya ve meslek işlerinde dahi, en yüksek muhakeme, bilgi ve akıl ile de herkese öncülük ediyor, halbuki ben kitaplarda, sohbetlerde bir akıllı aşık görmedim. Her aşkın akli sevgilisinde kalmıştır."

Hız. şeyh tebessüm etti: "Bu ince duyuşun çok yerindedir, haklısın, evladım, bu halim Hz. Şâh-ı Pîrin kuvvetindedir, bana fenayı (yokluğu) verirken, uyanıklığı da beraber verdi.

Kalp fenada iken de maddi şuurumdan düşürmedi" dedi.

(Açıklama: Bu tam ayıklık vilayeti, Nebiler vilâyetidir).

Hız. Şeyh çok temizdi. Temiz giyinir ve temizliği emrederdi. Güzel yüzünün nuru ve gül kokusu divanı doldurdu, bu güzel öz kokuyu çok

kere kalbimiz ile duyardık. Kara sineği pek çok olan Cizrede, hiç bir sinek Şeyhin yüzüne mevcut mukaddes ruhlar sebebiyle konamazdı. Uçuşunda şaşırarak konmak isteyen sinek de konmadan aşağı düşerdi. İnsan ona bakmaya hem doyamazdı hem de çok kere bakamazdı, ondan gelen nur şuaları cezbe verirdi. Mübarek yüzü bazen tam ay gibi idi, bazen de beyaz renkte bazen sarı, bazen yeşile yakın, renk renk değişirdi. Allaha yemin ederim ki, yeşil, kırmızı nurları açık gözle çok kerre yüzü üzerinde gördüm. Vikar ve heybeti çok olmakla beraber, umumiyetle çok neşeli, herkesin gönlünü alır, kalbindeki gayesi ile konuşur, Allah için mahviyet ve tevazuda eşdizdi. "Daha fazla tevazuyu piran, tarikat adabı bakımından kabul etmezler" dedi. Çok tatlı konuşması kalplere nur ve neşe serperdi, birisine "Merhaba" dese senelerce o merhaba sözünün tatlılığını o adam unutamazdı. Nezaketi ve utangaçlığı ile Hz. rasûle her hususta benzer ahlâkta idi. Ceddi Hz. Rasûl ve İmami Ali'den nakil olmuş cesaret, sehavet (cömertlik) merhamet ve affının büyüklüğünün akıl almazdı. Derki ki: "Keşke ruhumda bir şey olsaydı da müritlerime yedi-reydim." Bir gün meclis tenhalaşmış, fakat Hz. şeyh bizimle tatlı sohbetiyle devam ediyordu. Bostanına bakan kişi geldi, üç karpuz getirmişti, "Efendim" dedi "Diyebilirim ki, belki Cizre'de henüz hiç kimse karpuz yememiştir. Bostanı gezdim bu üçü erkence olgunlaşmış buldum, Hz. Şeyhe getirdim." Hz. Şeyh büyük karpuzu alarak "Evet, güzeldir" diyerek neşe ile ağabeyime verdi. İkinci karpuzu da alarak bu da güzeldir diye ben fakirine bir gönül neşesiyle uzattı ki,

- "Kurban" dedim "İkimiz bir evdeyiz kafidir." Büyük karpuzu da şeyh bize verdi: (Lise talebesi olup baba evinde idik)

- "Olmaz vallahi alacaksınız" Hizmet eden oradaki bir köylü gence de "Karpuzları al, evlerine götür" emrini verdi. Kalan küçük bir karpuzu bizden sonra belki onu da vermiştir.

Bostana gittiğinde fakirler, yetim çocuklar takip ederdi, hepsine de bol bol verirdi. Bir gün dedi ki: "Süphanallah, Allah o kadar bereket veriyor ki, bostanda karpuzların çocukluğundan ayarımı atacak boş yer zor buluyorum."

Kıyameti ve hesabı sanki bir saat sonra olacakmış gibi yakın bilirdi. Hak ve hukuka çok riayet ederdi. Bir sene birisiyle müşterek bostan ekmişlerdi.

Meclis تنها idi. Ortak geldi "Bostanda olmuş karpuzları toplayıp iki küme yaptım. Hz. Şeyh teşrif etsin hangi kümeyi isterse onun olsun" demesiyle, Valahi Hz. Şeyhe öyle bir ilâhî hâl ve korku hasıl oldu ki rengi sarardı ve gözleri fincan gibi açıldı, biz bile dehşet içinde kaldık.

- "Allahın (Hakkın) karşısında şeyhi mi var? Git gönlünün beğendiği kümeyi al, benim kümemden daha bir miktar kümene ilave et, ben hakkımı da helal ediyorum."

Diyebilirim ki hayatta hiç bir insan ondan incinmemiştir. Bazen ilâhî korkudan acaib hallere düşerdi. "Allah bana merhamet edince neşelenirim, bazen de bu fakir müritler için gelen rahmetten ben de faydalanırım" derdi.

Her gün camide ders okuyan talebelere evinden yemek gider ve misa-firsiz günü de olmazdı. Buyurdu ki: "Yemek - ekmek daha pişmeden teveccüh ediyorum, bütün maddî manevî zararlarını yok ediyorum. Onun için yemeğimden ne kadar çok yeseniz de zarar vermez. Kalbinizde zikir olur" Bazen sofraya yerde iken gelen diğer müridlere öyle bir neşe ile "Gelin oturun, yiye" "Biz yemek yedik" diyenlere de, "Olusun benim yemeğim sizinkini bastırır, hazmettirir" diyerek gönül neşesiyle sofraya oturturdu. Çok sadık ve yakın olanlardan başka, kimseden bir şey almazdı, o da hediye ve hizmet suretiyle meclise getirdikleri çay ve şeker olsun; daima o verirdi. Babasından kalmış arazileri vardı. Onların hasılatıyla çok zor geçinirdi. Makamında oturduğu vakit yüz sultandan daha sultandı. Çok kere hanei saadette hiç bir yiyecek te bulunmazdı. Bazen semaver kaynar, kaynar, bir kilo şeker alacak parası yoktu. Fakat bir saat evvel gelen hasılatın parasını dağıtmıştı. Çaycı gizliden gider bakkaldan borç alırdı. Zaten daima da borçlu idi. Fakat bu sırrı kimse bilmez idi. Vallahi bir seneden fazla bir tek entari ile giyindiğini gördüm. Lüzumunda gece yıkattırır, gündüz giyerdi ve tertemizdi. Odasında eski bir halı bile yoktu. İnce bir kilim, ve beton döşemenin bir kısmı sergisizdi. Bir gün dedi ki: "Keşke paraya ve dünyaya bir kere benim gözümle bak-saydınız."

Bir sohbette Hz. Şah Pır'ın terbiye ve büyüklüğünden bahsediliyordu, dedi ki:

"Vallahi şimdi bile Şâh-ı Pır'ın öyle müridi (kendisi için) var ki, melâike ve bütün cennetler ondan kudsîyet almak için ona meyil etmektedirler. Fakat o hiç birisine bir zerre bile meyletmiyor. Çünkü mak-sat mahluk değil hâlıktır"

Öyle bir Hak dervişi idi ki, bir gün buyurdu: "Vallahi dünyanın yaratılışından beri kalbinde, benden daha dervişi gelmemiştir, belki benim gibi gelmitir. Fakat hiç bir halimde Allaktan başka gayem, isteğim ve çalışmam olmamıştır." (Zaten bunun ötesi olamaz.)

Divân-ı İrfan'dan:

Serhalkaye derveşan ez ehle Vefâyım ez

Dervişlerin serhalkasıyım. Vefâ ehliyim ben.

GENEL OLARAK GÜNLÜK YAŞAYIŞI

Seyyitler camiinde, sonra medresede, sonra Nuh Camisinde sohbet, hatim ve zikir için birer büyücek oda yaptırmıştı. Son zamanlarda da evinin ön kısmında yaz için iki tarafı açık (derizan) diye anılan bir salon ve ona bitişik büyük odayı makam ittihaz etmişti.

Hz. Şeyh fecirden evvel camiye gelir. Müridler de gelir. Nakşi hatmesi, kadiri zikri ve kadiri hatmesini okur, sonra cemaat daha fazlalaşır, imam olarak sabah namazını kıldırır. Namazdan sonra tesbih salavat, dua yapılır, herkes olduğu yerde kalbiyle meşgul olurdu. Güneş doğar müridler işlerine, evlerine giderler, Hz. Şeyh, İshak sünnetlerini de kılar, sonra da evde biraz uyurdu. Sonra kalkar duha kılar ve divana gelirdi. bu hizmete kendisini adanmış gece gündüz şevk ile hizmet eden müritlerden Reşit, sonra Ahmet, daha evvel divani süpürmüşler, kömür yakıp kor ateş ve semaveri hazırlamışlardır. Müridlerin bir kısmı toplanmıştır.. Hz. şeyh de gelir, bazen yüz aslıandan heybettidir. Fakat makamına oturunca bir tebessüm ve merhamet bakışı ile her tarafa neş'e saçılır, sohbet başlar ve çok kere divandan kasideler okunur, bazen Hz. Şeyh de bir kaç beyitle onlara katılır. Fakat bütün kalpler o kudsî nazar ve teveccühleri karşısında masivadan kesilmiş, Allah'ın arşına kadar bir parça nur olmuştur. Cezbeye düşen, ağlayan, hâl ve sır görenler, herkes halinde çeşit çeşit. Öğle namazı vakti gelince Hz. Şeyh camide cemaate namaz kıldırır, sonra herkes işine gider, Hz. Şeyh eve gelir, ikinde vaktine bir saat kala yine Hz. Şeyh makamına gelir. Sohbet başlar, semaver kaynar, ikinci namazından sonra çay içilir.

Akşam namazı vakti gelince Hz. Şeyh akşamı da kıldırır, 15 dakika kadar cemaatin toplanmasını bekler, sonra hatmei şerif ve zikir yapılır. Salı ve cuma akşamları teveccühe kalkarak her müridin karşısına oturarak kalbine nazar ederek teveccüh ederdi ki, bu yazılamaz ve

anlatılamaz bir şeydir. Sonra yatsı namazını kıldırır. Cemaat dağılır. Fakat müridlerin kalbi ve vücudu o kadar aşk ve nurla dolmuş, masivadan temizlenmiş ki, grup grup evlere dağılırlar, çay yapıp geç vakte ve bazıları sabaha kadar da otururlar. Hz. Şeyh evde biraz yemek yer ve tekrar divana gelir, bir sohbet daha başlar...

Bir gün mecliste Hz. Şaha çay getirilir, Hz. Şâh-ı Pîr bir yudum içtikten sonra bardağının demliğe dökülmesini emreder ve der ki: "Müridlerim, muhabbet için her ne zaman toplanıp çay içseler bilsinler ki çaylarında cennet şerbeti vardır" Onun için çay ve sohbet bu tarikata meşrep oldu. Hz. Şeyh çaya teveccüh eder, her hususta şifa ve nur olurdu. Şurahbil anlattı: "Bir gün demlikteki çayın yeşil nur olduğunu gördüm. O çaydan kim içtiyse (henüz tevbe etmemişlerden) tövbe etti." Diyarbakır'dan gelen Remzi adındaki mürid Hz. Şeyhin sohbetinde hasil olan muhabbet ile cam çay kadehini tablasıyla beraber ktır ktır yedi, halen de cezbe gelince bardakları salatalık gibi yiyor.

Müridlerin hemen hepsi genç idiler, bu fazla çalışma ve uykusuzluk onlara hiç zor etki yapmıyordu. Ben hatırlıyorum ki, kalbim sanki benden alınmış, şuurlu bir huzurla olan zikrimden eve gelirken neredeyim, yerde mi yürüyorum, bilmiyorum. Geç vakit yatağa uzanıyordum. Kalbimden uyuyamıyordum, uyku ihtiyacını da hissetmiyordum. Bilhassa Seyitler Camisindeki Hz. Şeyhin bu ağır cezbe hali her tarafa, herkese vuruyordu. Caminin su kuyusu, namazlık taşları vallahi nur kokuyordu. Çok kere camide iken, Hz. Şeyh evden çıkarken daha gelmeden özel nur kokusunu kalbimizde duyuyorduk.

Hız. Şeyh ise küçüklüğünden beri gece uyumaz, daima murakabe ve huzurda idi, dedi ki: "Uykuyu inceledim, mideden bir vehamet gelip beyni sarıyor, insana uyku bundan geliyor. Onun için açlar uyuyamazlar sözü doğrudur, ben mideden gelen o evhame teveccüh edip yok ediyorum."

Onun özelliklerinden ciltler yazılsa da yine bitmez. Allah ve Rasûl'e malıyla canıyla feda, ancak onun gibi olur. Müridleri hakkında: "Yemin ederim ki öz evlatlarımdan üstündürler" buyurdu. "Yanımda mürit, şeyhten kıymetlidir, çünkü şeyh ömrünü geçirmiş, menziline tayin etmiştir. Fakat genç mürid henüz yükselişte ve yeri belli değildir. Keşke istediğim gibi bir tek müridim olsaydı, tarikat da alem de henüz görmediği bir şey olacaktı."

İlahi rahmet, kerem ve lütuf deryası Hz. Şeyh buyurdu ki: "Bütün müridlerimi ceddım Hz. Rasûle teslim ettim. Vallahi müridlerim Hz. Rasûl'ün müridleridir. Elimi elime verip tövbe eden yemin etsin ki, elimi Hz. Rasûl'ün eline koydum. Ben Allah ile yemin ederim ki, bu el Hz. Rasûl'ün elidir, bu el Hz. Rasûl'ün elidir (diye sağ ve sol ellerine gösterdi) Fakat elini elime koyupta sonra başka yerden el elan, imanından korksun. Yarın hiç kimse onu pençemden kurtaramaz."

"Medinei Münevverede, Revzei Şerif önünde durdum. Hz. Rasûl ile cismen görüştüm, bana dediler ki: "Sen ve senin bütün müridlerin benim ashabımdır. Sizi öyle kabul ettim." "Ya ceddım. Bu hak vaad ve görüşünü zahir bir işaret ile de görmek isterim, o da bütün cemaate farz namazında imam olmaktadır." Biraz sonra namazın vakti gelir, imam döner, cemaata bakar ve Hz. Şeyhe işaret ederek imamlığa davet eder, Hz. Şeyh o taraflı olmaz. İmam safları yararak Hz. Şeyhin yanına gelir: "Senin imam olman hakkında emir vardır" onu getirir, imam yapar, bütün hac arkadaşları da buna şahittirler. Hz. Şeyhin hac edasında gördüğü ve anlattığı acaib sırlar pek çoktur. Bir tanesini daha yazayım: "Bir gün Beytullah da çok büyük velilerden biri (imami Rabbani neslinden) kalbini yüksek bir makama bağlamış, Beytullaha ve bütün halka gelen feyzi bir mercek gibi topluyor, alem feyzsiz ve kuru halde kalmıştır, kalp ile ona dedim ki: "Sevgili kardeşim, bu doğru değildir. Halkın bu kadar zahmet ve masrafla geldiği bu mukaddes yere, senin de Hz. Rasûl hatırı için onlara merhamet edip feyzinden de dağıtman gerekir" Hiç bana cevap bile vermedi. İki sefer daha tekrar ettim. "Bu fırsattır, (Kalp) kuvveti meselesidir" dedi. Hz. Şâh-ı Pîr'in himmetiyle ben daha yüksekte aldım. Bütün aleme dağıttım, ona bir zerre vermedim. Ne kadar kendisini toplayıp cehd ettiyse de feyz alamadı. Feyzsiz de kalınca bu zarara dayanamadı, manen benden ricaya başladı Vermedim. Kalabalık saflardan geçerek yanıma geldi. Yine iltifat etmedim, elime tutup "Ya şeyh!" dedi. "Fırsat ve kuvvet meselesidir" dedim, af diledi, anlaştık. Bir gün yine o zatı, fecir vakti Beytullah ile bir vedalaşırken gördüm. Hakikaten görülmemiş bir şeydi."

Hz. Şeyh buyurdu: "Hz. Şâh-ı Pîr iki defa şu sözü bana vermiştir:

"Evladım Seyyid Kadır, yarın sen ve senin bütün müritlerin livai hamd altında peygamberlerle beraber cennete ilk giren zümreden olacaktır" Yine Hz. Şeyh buyurdu: "Ceddımın livailhamd sancağını taşıyanlardan biri olacağımı, bizzat ceddım bana vaad etmiştir."

Onun tasarrufu ve feyzi dünya durdukça vardı. Ne mutlu onun zamanındaki bütün insanlara, bilhassa ona muhabbet edip müridi olanlara! Yüzlerce kilometre uzakta olduğum anlar bile gerek muhabbet ve gerekse de hayalden geçenlerden hemen Hz. Şeyhin haberdar olduğunu işaret ile bildirirdi. Nefislerin en aşağısında tembellik ve kabiliyetsizlikte birinci olan ben fakirin müridlerinin arasına katması için gördüğüm bazı küçük tasarrufları şeyhimin izniyle açıklayayım:

1- Afyon'da yirmi yaşındayım, bir gün daireden tek başıma kaldığım odama gelirken yolda baldırı çıplak bir kızın çeşmeden su almakta olduğunu gördüm. Gözlerimi kapayıp geçtimse de bir zevk hayali tesir etti, akşam namazından sonra uzanmıştım, o hayal kalbimde canlandı. Fakat aynı saniyede, Hz. Şeyh müstesna nuru ile başucumda hazır oldu. İki omuzun ortasından bir damar çekti, bana gösterdi, damarın içi tertemizdi. Fakat bu hayal, siyah uzun bir hat gibi damarın içinde harekette idi. Ve bütün vücudu kötü hayal ile zehirleyeceğini anlıyordum. Fakat Hz. Şeyh onu 6-7 cm içinde iken yakaladı. damarı kesip o siyahı attı, damarları tekrar birleştirdi. "Hitmemim bereketini üzerinizden kestimmi hemen bozuluyorsunuz" dedi. Gözlerim açıldı, bir dakika bile olmamıştı.

2, Bir gün Hz. Şeyh hazır oldu, elini başıma koyup kaldırıncı kafatasının yarısı beynimle beraber elinde kaldı, beynime nazar etti, yine başıma koyup kayboldu.

3- bir gün gördüm ki şafaklı nuru ile bir saniyede kan damarlarımda dolaşıp gitti.

4- Bir gün kalbim onun muhabbetiyle dolmuş, Kadri, Kadri, Kadri diye zikir ediyordu. Hz. Şeyhin çok nurlu yüzü kalbimin içinde görünerek: "Sen bir kere Kadri diyorsun, biz senin için 18 kere Allah diyoruz" dedi.

5- Bir kere nefsimi teveccüh etti. İki kaşımın ortası üstünden zıp zıp gibi bir nur küresi çıktı. Dış tarafı güneş ışığını bir yere çarparak sarı-yeşil-kırmızı renklerde ince tane tane nurlar ile çevrili idi. İçi de gayet saydam ve ışık saçıyordu. Yine yerine gitti.

6- Bir gün Hz. Şeyh'in celâli geldiğini gördüm. Gözlerindeki nurun şiddeti semaları delecek gibi idi. Yanıma geldi, elini kalbime atarak çıkardı, iki elinin üzerinde kalbim iki parça olmuştu. İkisinde de yaprak gibi yeşil nur vardı. Fakat bu nurun küçüldüğünü anlıyordum.

- "Ben sana böyle mi teslim ettim?" dedi.

Sonra yine merhamet ve kereminden, yüzü şefkatli gül gibi açılarak "Git çalış, ben yine nazar ederim" demekle kalbimi göğsüme koydu.

7- Bir gün hazır olup teveccüh etti. Ruhumu vücudumdan çekti. Onunla beraber Medine-i Münevvere'ye uçarak revzai mutahharraya geldik.

8- Bir gün yine Seyyidim Şeyhler Şeyhi Seyyit Muhammed Kadri'yi bir kaç adım önünde bana doğru geldiğini gördüm. Denizlerdeki sular kadar nur toplansa yüzünden bir nokta bile olamaz. O güzellik nurunun şevki, yüzü etrafında bir daire husule getirmiş, saçları her bükümde inci gibi şafak veren nurlar, başının sol üst kısmını bir şehper kaplamış, tel tel o şehperde renkli şafak veren esmayı hüsne nurları, kulaklarından aşağı inmiş, yumak yumak gisuları beyaz nurdan top top olmuştu. (Subhanallah Allahu Ekber demek gerekir) Divân-ı İrfan'da söylediği gibi "Ben güzelliğin ta sonundayım." Karşısında Himalaya dağları bile dayanamazdı. Fakat ben onun kuvvetiyle öyle sabitleştim. Kalbim büyüyerek alev sarısı bir nur ile açıldı, Hz. Şeyh başını kalbimin içine koydu.

Artık o şeyhi gören mürid kıyamete kadar yanar yanar; yansa az mı?

Büyük üstaplardan Arifi Billah Cüneydi Bağdadi buyurdu ki: "Bu yola illâ lütuf, kerem ile varılır. Lütüfsuz olamaz." Hz. Şeyh buyurdu: "Yarin verdiği lik inayet zerresi anlatılsa üç cilt kitaba sığmaz."

Nefsi terbiye den bu küçük işaretlerden hangisini insan kendi kendine yapabilir? onun için Hz. Nakşibend buyurdu ki: "Bazen şeyh vardır mürid yoktur, bazen de mürid vardır şeyh yoktur."

HAZRETİ ŞEYHİN DÜNYASINI DEĞİŞMESİ

Geçmiş ve geleceklerin ilmine, sırrına vakıf, Arifi billah Seyyit Kadri Hazin, dünyadaki ömrünü de biliyordu. Vefâtından belki yirmi sene evvel, türbesinin Hz. Nuh Peygamber türbesinin yanında olacağını söylemişti. 10 seneden fazla bronşit hastalığı çekti. Yine de soğuk havalarda bile aldığı abdestin huzur ve şevkine herkes hayran olurdu. Son zamanlardaki ikazları pek çoktu, diyarbakır'dan gelen bir halifesi ve müridlerine: "Bu, son görüşmemizdir. Allah'ın vellileri dünyadan nakil olunca kendi sermayelerini de götürürler. Kalbinizdeki nur ve zikir benim sermayemdir. Onun için fazla çalışınız, kalbinizin manevi sermayesi artsın." Bir gün hizmet eden mürid Ahmet'e dedi ki: "Sen türbedarım oldun." (Vefâtından sonra da öyle oldu)

Dünyayı değişmesine bir kaç gün vardı. Bir gün Cenâbı Allahu tesbih ile andı ve dedi ki: "Hiç kimsenin göremediği, kitapların yazmadığı bir ilâhî kudret tecellisi, ruhsuz bir vücut gezer, konuşur, yer, içer mi Allah ile yemin ederim ki, bir aydan fazladır Seyyit Kadırî'nin ruhu vücudunda değil, Rabbinin huzurunda, şuhudunda sabitleşmiştir. Fakat vücudu ruhsuz olarak aranızdadır."

Ben fakiri Adana'da idim. Bir gece bana dediler ki "Hz. Şeyh artık tamamen Rabbine mahsus oldu." Aradan bir kaç hafta geçmişti., rüyamda Hz. Şeyh ile bir demiryolu hattındayız, etraf çok acıab bir bahar içinde, o çimenin güzelliği, gelincikler, çiçekler, hava cennet gibi. Karşımızda ufak bir tepe var. Hz. Şâh-ı Pîr o tepenin üstünde büyük bir kristal cam küre içindedir. Fakat o camın şeffaflığı ve inceliği sanki yok gibidir. Hz. Şâh-ı Pîr, Seyyit Kadırî'yi işaret ile çağırdı, ben de bareberinde gitmek istedim. Tepenin etrafında kaldım, gidemedim. Hz. Şeyh, Şâh-ı Pîr'in yanına gitti ikisi de o cam dairede beraber oldular.

İlâhi aşkın kemâline eren Seyyit Muhammet Kadırî Hazîn Hazretleri 12.1.1961 tarihinde 63 yaşında o kadar sevdiği ve sevildiği Rabbi ve ced-dine kavuştu. Halen makamı alileri, Hatmei şerif yaptıkları mahallin yanında ve Hz. Nuh (AS)'in Türbei şeriflerinin ayak tarafındadır.

İntikallerinin gecesini, Cizre'de bir mürit rüyasında semadan inen Hazrete ait bir tabut ve üzerinde de NURUN MİNALLAH (Allah'tan bir nur) ŞİFAENLİLKULÛP (Kalplere şifa) TENEZZELE ALEYHİRRAHME (Üzerine rahmet inmiş) diye yazılmış olduğunu görmüştür.

Divân-ı İrfan'dan:

Kes nemi danet ki levhe sinem çün renge renk.

Der makame miru Şahim Şahidemin Şâh-ı Şah

(Sinemin levhasının ve renklerden olduğunu kimse bilemedi.

Sultanlar, şahlar makamındayım. Şahidim de Şahlar Şahı Allah.)

Türbe kapısındaki dörtlük:

Halife Şah Muhammed Ali Hisameddin

Merdi Hüda Seyyit Muhammed Kadırî Hazîn

Nim nigehe nur doldurur Asumanı zemin

Hakka erdirir yarı rahmetenlilâlemin.

Bu müstesna zatın türbesi için bir müridin yazdığı manzumu buraya ilâveye muvafık gördük.

Edeple gür eyâ zâir gör ne âll mekândir bu
Rasûl hem evlâdı Rasûl makamı âll şandır bu

Güllistanı cihandır bu demâdem nur feşandır bu
Nazargâh İlâhîdir makamı kudsiyandır bu

Lisan acız senasından sultanı aşıkandır bu
Sakin gafletten ey sâll makamı arifandır bu

Tecelligâhı Rahmandır melâik anda ârâmdır
Atâya aşıkâ Haktan muşuka âşiyandır bu

Saadethânel âlem mekânı kâmilandır bu
Yüzün sür Hâkine bir dem bil ne kutbu cihandır bu

Seranser babı rahmet bu huzuru Hz. Şeyh bu
Tefekkür kil eyâ aşık vîsâll sâllkandır bu

Ne âll câhı sultandır ayan İçre ayındır bu
Tenezzele aleyhırrahme hakkında hoş beyandır bu

Teselligâhı nalândır şfaen İllkulûptur bu
Nûrun mınallahı cemâl sultanına nişandır bu

Cemâl Doğramacı

Fotoğraf Hakkında Bir Yazı

1- Riyazüssalihin cilt 3, sahife 229 ve bununla ilgili Sahihi Buhari açıklamasında (170) sene tarihi olan fotoğrafın, menedilmiş heykel ve resimlerde ayrı olduğu, tazim, ibadet ve Allahın yaptıklarına benzetmek gayesini taşımadığından "Mubah" olduğuna dair geniş bilgi vardır.

2- Teknik Bilgi: Fotoğraf, aynadan görünen cismin hayalini sabit kılmaktır. Ayna camının arkasına civa amulganı sürülür, cismin hayali camdan geçmeden yansır. Fakat cisim çekilince hayal de kaybolur. Fotoğrafta ise gümüş baryum camın üstüne sürülür. Gelen ışık ışddeti kadar gümüş yanarak siyahlaşır. Onun için bütün ışıkları yansıtan beyaz gömlek çok gümüş yaktığından siyah çıkarki buna Arab diyoruz. Arabın siyahının yansımada siyah renk ışık çıkarmadığından beyaz olarak çıkar ve sabitleşen hayale fotoğraf diyoruz. Aynaya bakmak, suda resmini görmek haram olmadığı gibi fotoğraf da haram değildir.

3- Bu günki sosyal durumumuzda, nüfus hüviyet, tapu gibi pek çok mühim işlerde hak ve hakikatı gerçekleştirmeye sebeptir. Hakikate neden olan şeyde de sevap vardır.

4- Röntgen filmleri dahi bir fotoğraftır. Bu gün elektrik dalgalarının ışığa çevrilmesi ve ışığın fotoğrafa alınması, radarın tekâmülünü sağlamış, (80) bin metre yüksekliğindeki füze, yerdekileri ve denizin dibindeki madenleri bile bu ilimle tesbit ediyor. Askeri hedeflerin tayininde bu fotoğraflar birinci derecede yer alıyor.

Kur'ân-ı Kerim'de Allah isminden sonra en çok zikredilen, ilim kelimesidir. Her tarafı ilim olan İslâmiyet, fotoğrafı asla haram kılmamıştır.

5- Fotoğrafları kitapta olan bu zatlar şeriata garraya en tabi ve naibleridir, Hz. Rasûl ile mânen sohbet edenlerdir. Mahzur olsaydı fotoğraf çekmezlerdi.

Süleyman KAYA

ALFABETİK LÜGAT

Âli	: Ulu, yüce
Arif	: İnce derin bilgili
Ahz	: Alma, tutma
Amel etme	: İşlemek, uygulamak, yapmak.
Aktab	: Kutuplar
Adap	: Edepler
Alimi Allam	: Bilici ve öğretici (Allah C.C.)
Abd	: Kul
Azamet	: Büyüklük
Bekâ	: Davem etmek
Bâki	: Devamlı olmak (Allah C.C.)
Batın	: İç, gizli, iç yüzü
Basiret	: Kalp gözü ile görme
Biad	: Hakimiyetini tanıyarak tabi olma
Bid'ad	: Dine sonradan yapılan yakışıksız ilave
Buğz	: Kin, nefret, düşmanlık
Beşer	: İnsan
Beht	: Dehşet
Efal	: Fiiller
Ehadiyet	: Allaha mahsus teklük
Ahseni Takvim	: Yaradılışın en güzeli
Esfeli Safilin	: Aşağıların en aşağısı (ezeli ömür cehennem yahut nefis)
Eshap	: Sahabiler
Esrar	: Sırlar, gizli şeyler
Envar	: Nurlar, parlıtlar
Evrad	: Muntazam yapılan zikir ve dualar
Ezkâr	: Zikirler
Esmayı Hüsna	: Allahın en güzel isimleri
Efdal	: Daha üstün, daha âla
Erbab	: Ehil (bir şeyin ehli)
Elzem	: Pek lüzümlü
Ender	: Pek az bulunan
Evliya	: Veliler, dostlar (Allaha yakın salih kullar)
Ezvaç	: Zevceler

Fena	: Yok olma
Fena fişşeyh	: Şeyhte yok olma
Fena firrasûl	: Rasûlde yok olma
Fena fillah	: Allahta yok olma
Fadil	: Ziyadelik, üstünlük, hüner, lütuf
Fahri Alem	: Alemlerin övündüğü (Rasûllulah S.A.)
Garra	: Parlak
Gark	: Batma
Gavs	: İmdada gelen
Huda	: Allâh (CC)
Hafi	: Gizli, saklı
Hal	: Durum, makamdan makama geçme, seyir
Harikulade	: Şaşkınlık
Helâk	: Ölme, yok olma
Hased	: Kiskanma
Heykel	: Çok iri, belirli şey
Hilvet	: Görünmeden
Haşmet	: Büyüklük
Heybet	: Korkunçluk
Haiz	: Malik, sahip
Havacis	: Akla gelen fikirler
İhsan	: İyilik etme, bağışlama
İtikat	: İnanma, kalben tasdik etme
İstilâhat	: Terim
İbad	: Kullar
İrşat	: Hak yolunu gösterme
İstikrah	: İğrenme, tikslenme
İbtida	: Başlangıç
İyal	: Eş (kadın), aile fertleri.
İçtihat	: Din aliminin dini meseleye cevabı, hüküm çıkarılması.
İdrak	: Anlama, akıl erdirme
İcazet	: Diploma
İzân	: İdrak etme, anlama
İhtilaf	: Uyuşmamak
İhya	: Diriltme
İkap	: Azap

İntisap
İstiğrak
İştıyak
İstihraç
İstimdat
İstinbad
İtab
Kafi
Keyfiyet
Kıdem
Kıymet
Kül
Keşif
Kasvet
Lahut
Lâyezal
Letaif

- : Bağlanma (bir şeyhe)
- : Dalma, dünyadan habersiz hale gelme
- : Gönülden arzulama
- : Mana çıkarma
- : Yardım isteme
- : Bir sözden hüküm çıkarma.
- : Azar, kınama.
- : Yeter
- : Bir şeyin nasıl olduğu
- : Rütbece eski olma, Allah'ın ezeliçlik sıfatı.
- : Değer
- : Bütün
- : Gizli şeyi açma, ortaya çıkarma, görme.
- : Katılık
- : Yüce alem.
- : Ölmez, ebedi
- : Maddi olmayıp alimi emirden ve yerleri tarikat ehline malum (kalp, ruh, sır, hafi, ehfa, nefsi natıkadan ibaret) manevi varlıklardır
- : Zarar ve ziyandan korumuş
- : Yaratılmışlar.
- : Meyleden
- : Beklenen, gaye
- : Her an mensup olan, alakalı olan, beraberlik.
- : İlim, bilgi, hüner
- : Bilinen, tanınan
- : Allaktan gayri her şey
- : Batın alemi, madde ve ölçüden mucerret alem.
- : Sevinçli
- : Seven dost
- : Bir şeyi dilediği gibi kullanan
- : Haberi, bilgisi olan, aşına
- : Parlatılmış
- : Arınmış (Allaha mahsus taksid)
- : Bir şeyhe bağılı kişi
- : Doğru yolu gösteren, irşad eden.
- : Kolay bulunup yapılan, kolaylaştırılmış.

Mahfuz
Mahlukat
Mâil
Maksut
Maiyyet
Marifet
Maruf
Masiva
Meleküt
Mesrur
Muhib
Mutasarrıf
Muttali
Mücellâ
Münezzeh
Mürid
Mürşit
Müyesser

Mahsup	: Tarikate alınmış girmiş
Müstesna	: Özel, kaideden hariç
Meşreb	: Özel yol
Mürebbi	: Terbiyeci, eğitici
Mukarrebun	: Allaha yakın olanlar, yakın kılınmışlar.
Mişkât	: İçinde kandil, ışık yanan kab
Nehiy	: Yasaklama, alıkoyma.
Nefha	: Güzel koku ile feyiz getiren üfleme
Payidar	: Temelli iyice yerleşmiş
Pir	: Tarikatın kurucusu
Piran	: Pirlere
Rabıta	: Bağlayan, ilgi, bağ
Râsih	: Derinleşmiş, köklü.
Ruhâni	: Ruh ile ilgili
Ruhâniyet	: Ruhun hali
Sadakat	: Gerçek dostluk
Sadık	: Doğru, vefalı
Sahih	: Doğru, sağlam
Salık	: Bir tarikata intisap ederek yol tutan
Sanoberi	: Mahrûti şekil
Seyr	: Yürüme, gitme, gezinme
Seyri sülûk	: Tarikatta derece derece yükselme
Sır	: Aklın eremeyeceği gizli iş
Süffî	: Çok alçak
Sülûk	: Tarikatte hareket tarzı
Şevk	: Şiddetli arzu
Şuhûd	: Görünecek halde görünme, müşahade etme.
Şah	: Padişah, hükümdar
Şeriat	: Cenâb-ı Hak tarafından konulan kanun, doğru yol
Şirk	: Allaha ortak koşma
Taaccüp	: Hayret etme.
Talip	: İstekli, isteyen, talep eden.
Tahammül	: Taşıma, katlanma, çekme.
Tavsif	: Özelliklerini söyleme, vasfetme.
Tâzim	: Ululama, yüceltme
Teâlâ	: Ulu ve yüksek olsun

Tebcil	: Yükseltme
Tecelli	: Belirtme, görünme
Tedris	: Okutma
Tefekkür	: Düşünme mülâhaze etme
Takva	: Şüpheli hâl ve haketlerden kaçınma
Temessük	: Sıkı sıkı sarılma, bağlanma.
Tenzih	: Noksanlardan pak etme, beri kılma.
Teveccüh	: Bir tarafa yönelme
Tergip	: Teşvik etme
Tezkiye	: Temize çıkarma, temizleme, arındırma.
Tevil	: Başkabir anlam ile yorumlama
Tezyin	: Süsleme
Te vessül	: Sarılma, inanma, sebep tutma
Tarafetülyan	: Göz kapağının hareketi kadar zaman
Ülfet	: Alışkanlık, bağlılık
Ünsiyet	: Arkadaşlığına alışmak
Ucûp	: Kendini beğenme
Vandaniyet	: Allahu Teâlâyâ mahsus birlik
Vahdet	: Birlik, tek olma
Vahit	: Bir
Vakıf	: Bilen
Varid	: Gelen
Vecih	: Yüz
Velâyet	: Velilik
Veli	: Dost (Allaha yakın salih kul)
Vesvese	: İçten gelen şüpheler tereddütler
Vuslat	: Sevgiliye kavuşma
Vebâl	: Günah
Vikar	: Ağır başlılık
Ver'a	: Sıkı takva
Vecd	: Kendinden geçme
Zahir	: Açık belli, aşikâr
Zakir	: Zikir ile meşgul olan.
Zulmet	: Karanlık.

T.C.
C İ Z R E
C.Savcılığı

Hazırlık : 974-180
Karar : 974-97

TAKİPSİZLİK KARARI

Davacı : H.A.
Sanıklar : 1- Mehmet Çetinkaya, Şehmus oğlu Şahibe'den doğma 949 doğmul Mardin Hirbekefir (öztaş) K.den
2- Mehmet Duman, Hasan oğlu Vesile'den doğma 957 doğmulu Mardin Sultan K.den.
3- M.Emin Haşimi, Mazhar oğlu 961 doğumlu Cizre Dağkapı Mah.den.

Suç : Nurculuk
Tarih : 1.07.1974

Soruşturma kağıtları okunup incelendi:

Sanıklar üzerinde yakalanan İHSAN YOLU isimli kitapların ve Şah Muhammet Ali ile Seyyit Kadri Muhammet Hazinin fotoğrafları üzerinde Ankara Basın Savcılığında yaptırılan bilirkişi tahkikatında gerek kitaplarda gerekse fotoğraflarda soruşturmayı gerektirir herhangi bir suç unsuru tespit edilememiş olduğu anlaşılmakla sanıklar hakkında soruşturma yapılmasına yer olmadığına ve kitaplara fotoğrafların kendisine ait olduğunu söyleyen Mehmet Emin Haşimiye geriye verilmesine C.T.U.Y. nin 163. ncü maddesi uyarınca kamu adına karar verildi. 23.4.1974

C.Savcı Yrd.
18362

MESTİ SOHBETA HAK. MAZHARİ NURA MUTLAK
ASİFE RESULLULLAH, SULTANU VELİYULLAH.

ŞAH MUHAMMED ALİ, HİSAMÜL HAK, HAKİKAT

KUTBU'L ERŞADİL A'ZAM
(EN BÜYÜK İRŞAD KUTBU)
SAHİBU'L CELALİ VELKEMALİ VELKEREM
(CELAL, KEMAL VE KEREM SAHİBİ)
MAZHARU'N-NURİ'L-İLAHİ
(İLAHİ ZAT NURUNUN MAZHARI)
HABİBU RASULİLLAHİ
(Hz. RASUL (SAV.) HABİBİ)
SULTANU'L MEŞRIKİ VEL MAGRİB
(DOĞUNUN VE BATININ SULTANI)
SANİYU MUHYİDDİN
(İKİNCİ MUHYİDDİN)

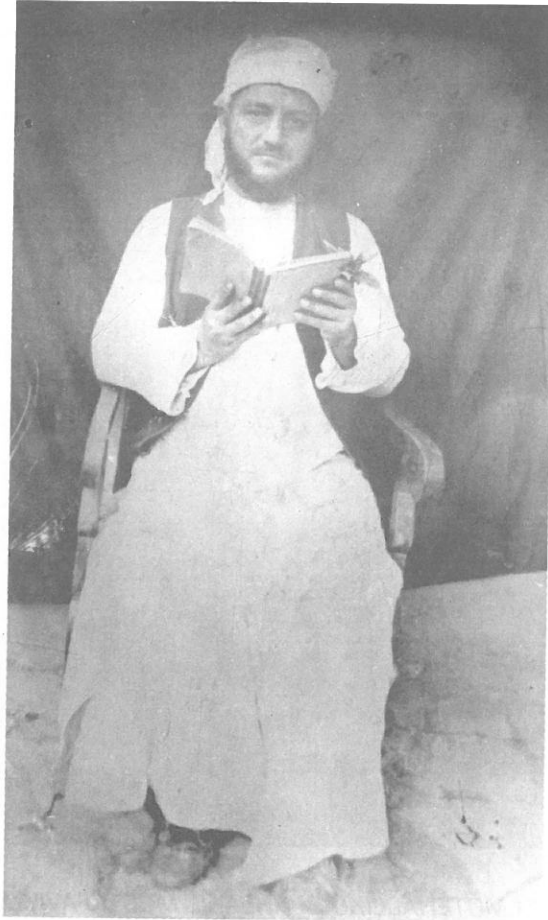
ŞAH MUHAMMED ALİ HÜSAMÜDDİN

**ELMÜTEHALLIKU BI-AHLAKIL MUSTAFAVIYYE
(HZ. MUHAMMED MUSTAFA AHLAKIYLA AHLAKLANMIŞ)
VE'L MÜTEHALLİ Bİ HİL'ATİL VELAYETİ'L OSMANİYYE
(HZ.OSMAN SÜRACÜDDİN'İN VELAYET HİL'ATIYLA HİL'ATLENMİŞ)
SAHİBU'N NEFSİL KUDSİYYE VE'L AHLAKİL MERDİYYE
(KUDSİ NEFİS VE RAZI OLUNMUŞ AHLAK SAHİBİ)
SULTANU'L EVLİYA HALİFETU HAZRETİ SEYYİDİ'L ENBİYA
(PEYGAMBERLER SEYYİDİ'NİN HALİFESİ, VELİLER SULTANI)
İMAMUL VASILİN, MUHYİS-SÜNNETİ VE'D-DİN
(VASİLLARIN İMAMI, SÜNNETİ VE DİNİ İHYA EDEN)**

ŞAH MUHAMMED ALİ HÜSAMÜDDİN

VARİSE NURA MUHAMMEDİ
(MUHAMMEDİ NURUN VARİSİ)
PERTEVA ŞEMSA AHMEDİ
(AHMEDİ GÜNEŞ'İN PERTEVİ)
SERVERİ MAHBUBAN
(MAHBUBLARIN SERVERİ)
NURU AYNİ HÜBAN
(GÜZELLERİN GÖZ NURU)
MAHULLAHİ'N-NURİ
(ALLAH'IN NURLU AY'I)

SULTAN SEYYİD MUHAMMED KADRİ MEVLANA HAZİN

AŞIKLAR, VASILLAR ARIFLER SULTANI
SEYYİD MUHAMMED KADRİ HAZİN

*****

FER FER LI SERA PERDEİ LAHUTİ Dİ ÇERİ DURCE HAKİKAT
BE PERDEYİ ŞAYESTEYİ PAK ZADEYİ MAHZİ BE İLELLAH
(UÇUŞUN LAHUT PERDESİNİN BAŞINADIR.
ORADAN YEMLENİYORSUN
HAKİKAT ORDAKİ İNCİLERİN KILIFISIN.
PERDESİZSİN, LAYIKSIN, PAKZADESİN.
ALLAH İÇİN TEMİZLENMİŞSİN)

AŞIKE RUKSARE ŞEM'İM TAB'I NURE RUYE DOST
SUHTİYE ŞEM'İM HAKİKAT ŞEM'U HEM PERVANEYİM.

TAYRE LAHUTİMU DİLSUHTİMU DER DARE HIRAB
FARIĞ EZ NAM U NIŞANAN HİL'AYE SAT DANİYİM

*****

KIRMIZI YÜZÜNÜN NURUNA AŞIK VE
O NURLU DOST YÜZÜ İLE BASILMIŞIM.
HAKİKAT, MUMUNDAN YANIK PERVANE VE HEM DE MUMUM.
BU DÜNYADA GÖNLÜ YANIK LAHUT KUŞUYUM...
NAM VE NIŞANLARDAN ARINMIŞ, YÜZ İKRAMA ERMIŞİM.
(99 ESMA VE DE ZAT NURLARINA...)

**HADİME ALİ RASUL
ÇELEBİ SÜLEYMAN KAYA**